SFATURI DE LA

FOTOGRAFIE

ediția l5

CLAUDIA REGINA si SIL TAKAZAKI

Rio de Janeiro

Claudia Regina 2015

REZUMAT

Prefață la prima ediție

Era aproape de ziua mea, în martie 2013, când am primit un Apel. A fost o invitație de a scrie o Carte de fotografie de bază. M-am întrebat ce ai putea să te întrebi: „o altă carte de fotografie de bază?”

În acești mai bine de doi ani, mi-am dat seama că principalul motiv care m-a făcut să accept această idee a fost oportunitatea de a aduce un mod brazilian de a face despre fotografie. Cele mai cunoscute cărți de bază din zonă sunt toate traduse din versiuni americane și trebuie să recunosc: nu suportam să fiu nevoită să văd poze cu locuri pe care nu le cunosc și oameni care joacă fotbal american pentru a învăța să fotografiez!

Desigur, această supărare este mică, în comparație cu supărarea mea față de modul de a vedea lumea care ne este transmis prin cărți, filme și toată cultura de consum și dezvoltare promovată de Statele Unite. Și din acest motiv am încercat să mă provoc să fac din această Carte de fotografie o mică punte către o cultură a pământului nostru. O cultură a simplității și flexibilității (jeitinho) care, rezistentă, există încă în mediul rural, la popoarele originare și în comunitățile din toată țara noastră.

Aceasta este o carte de fotografie, nu o carte despre criza lumii industriale în care trăim. Deci, nu vă faceți griji: această viziune nu o veți găsi în conținut, ci în modul în care o transmiteți. O diferență simplă între: „trebuie să cumperi acest produs pentru a fi fericit, mergi acolo, cumpără-l acum!” și „acest instrument te poate ajuta, dar dacă nu îl ai la îndemână, poți să folosești altceva, să faci o adaptare sau să trăiești fără el.”

A fost o carte care a dat de lucru. Pentru mine, care am scris și rescris o mulțime de lucruri, și pentru draga mea prietenă SiLmara, care a realizat layout-ul și ilustrațiile într-un mod incredibil, didactic și plin de subtilitățile necesare.

Și de ce să distribui gratuit pe internet o Carte care a luat atât de multă muncă?

Planul inițial era să avem o Carte adevărată tipărită, una dintre cele vândute la Librărie. Editura care m-a invitat să o produc a fost responsabilă de această parte. Din păcate, am avut unele dezacorduri cu privire la punctele din Carte și nu a fost posibil să ajungem la un acord. Prin urmare, am preferat să-l distribui gratuit.

Și, până la urmă, toată această pendenga s-a dovedit a fi pozitivă. Datorită ei mi-am creat puterea necesară pentru a plasa această Carte în lume într-un context în concordanță cu propriile mele cerințe.

Ca plată, vreau să faci din fotografia ta un mod de a recunoaște lumea. Lasă-ți fotografia să depășească nevoile tale de creștere personală și fericire și să fie un instrument pentru o schimbare durabilă. Nu este posibil să schimbăm totul, dar putem schimba comunitatea din jurul nostru și putem pregăti terenul pentru cei care vin după.

(Eu și Sil avem încă legături financiare. Așa că ne puteți recompensa și financiar,

, dacă aceasta este dorința și posibilitatea dvs.)

O îmbrățișare foarte strânsă și lectură bună.

Claudia Regina Rio de Janeiro, 1 iulie 2015

Cum să citești această carte

Pentru ca ceva să fie simplu, unele informații trebuie suprimate. Am încercat să fiu exact în toate explicațiile, dar multe dintre ele sunt simplificate pentru ca cititorul începător să le înțeleagă cât mai bine. Dacă înțelegi deja fotografia, s-ar putea să crezi că unele părți sunt prea evidente sau că nu am menționat toate excepțiile. Dar să lăsăm avansatul pentru cărțile avansate, nu?

În câteva momente mi s-a părut interesant să mă aprofundez în subiecte specifice. Am făcut acest lucru în anexe, care sunt la sfârșitul Cărții. Acestea sunt detalii ceva mai tehnice sau mai avansate care pot fi interesante pentru cei care au deja unele cunoștințe. Dacă este prima dată când citiți despre fotografie, vă sugerez să lăsați Anexele pentru a doua lectură, după ce ați exersat mult conținutul obișnuit. Spun asta pentru că acest tip de conținut poate fi confuz dacă nu există cunoștințe anterioare.

S-ar putea să observați că voi vorbi mult despre Cititori, fotografi și așa mai departe. Băieți, nu vă simțiți excluși: această Carte nu este doar pentru femei. Urmăresc tendința academicilor actuali care caută să scrie folosind limbajul într-un mod non-sexist sau binar. Pentru acele momente în care nu puteam șterge complet etichetele de gen, am folosit femininul ca gen neutru. Această carte este pentru toți cărora le place fotografia, indiferent dacă ești băiat, fată sau niciunul.

Ce este o fotografie bună?

Îmi imaginez că, atunci când citești o carte de fotografie, unul dintre obiectivele tale este să faci poze bune. Nu întâmplător tipul de mesaj pe care îl primesc cel mai mult de la cei care încep este așa:

- Uită-te la fotografiile mele și spune-mi dacă sunt bune?

Însoțitorul meu, scriitorul ALex Castro, primește același tip de întrebare de la începătorii care ar dori să se lase în literatură. Tot ceea ce spune despre texte poate fi extrapolat, fără a elimina sau adăuga, la fotografii:

„Un text [...] nu poate fi bun decât din cauza a ceea ce propune. Nimic nu există în vid.

Textul care este excelent pentru a face oamenii să râdă poate fi îngrozitor la a provoca teroare. Textul care este excelent la informarea chimiei organice este groaznic la predarea limbii engleze.

Dacă autorul nu știe pentru ce este textul, dacă nu știe de ce a scris acel text, atunci textul nu are nicio șansă să fie bun. Sau, mai degrabă, poate fi chiar bine, dar din întâmplare și implicit, în același mod în care un ceas oprit va fi corect o dată la douăsprezece ore - și greșit practic tot timpul.

Un ciocan este în regulă dacă am un cui de băgat într-un perete. Dacă vreau să prăjesc un ou sau să schimb un bec, ciocanul nu-mi folosește la nimic."

Prin urmare, dacă mă întrebați „Este bună această fotografie a mea?", nu voi ști cum să răspund.

O fotografie neclară ar putea fi potrivită pentru o expoziție de artă. O fotografie neclară ar putea fi inadecvată pentru un catalog de produse de supermarket. Plasarea unui banner care spune „plătiți în 12 rate fără dobândă" pe site-ul dvs. poate fi perfectă dacă publicul țintă este cu venituri mici, dar poate speria și potențialii clienți aroganți și cu venituri mari.

Fotografia bună este cea care a avut cele mai multe share-uri pe rețeaua de socializare la acea vreme? Cel care s-a vândut la cel mai mare preț la licitație? Este cea care i-a făcut pe clienți să plângă de emoție? Cel care a câștigat un PuLitzer? Răspunsul depinde de întrebarea principală: de ce ai făcut această fotografie?

Contextul istoric și auctorial este, de asemenea, foarte important pentru orice lucrare: Mona Lisa, dacă este pictată astăzi, nu este revoluționară. O fotografie a lui Sebastião Salgado, dacă ar fi fost făcută de mine, nu ar fi considerată grozavă. Povestea spusă de fotografie, indiferent de tehnica folosită, poate fi crucială pentru relevanța acesteia.

Nu știu rețeta pentru fotografia revoluționară sau genială, dar începând cu capitolul trei voi vorbi mai mult despre regulile pentru fotografii adecvate din punct de vedere estetic. Reguli care urmează aceleași premise ca și alte arte vizuale (cum ar fi pictura și designul.) Să vorbim despre compoziție, culori și câteva tehnici considerate ideale pentru anumite tipuri de fotografii.

Ori de câte ori fac una dintre aceste reguli, cineva îmi răspunde: „O, dar am văzut o fotografie premiată a unei persoane incredibile și celebre care nu respectă această regulă! Ce ai de spus despre asta?"

Ceea ce am de spus este simplu: trebuie să citești și să asculți critic atunci când colegii își dau sfaturile și impresiile. Regulile servesc ca instrument pentru a-ți atinge obiectivul. Iar spargerea lor poate fi modalitatea de a ajunge acolo la fel de mult ca urmarea lor.

Ori de câte ori auzi pe cineva spunând că pentru a putea face fotografii frumoase ar trebui să faci asta și nu ar trebui să faci asta, să asculți, să înveți și apoi să te gândești să faci opusul. Amintiți-vă să citiți această Carte - și altele

- având în vedere asta.

Ce cameră să cumpăr?

Această mică întrebare nevinovată mă bântuie printre mesajele pe care le primesc cel mai mult de la cei care încep în fotografie. Răspunsul meu, deși pare radical, este simplu: cumpără oricare.

Mulți oameni se indignează când spun așa ceva și spun că camera are o influență asupra calității unei fotografii. Nu pot fi de acord: o cameră de telefon mobil oferă mai puțin control și o calitate finală mai scăzută decât echipamentele specializate.

Dar când începem, încă nu știm tot ce face o cameră. Pentru o lungă perioadă de timp este inevitabil să subutilizați întregul potențial al micului animal.

Îmi place să compar fotografia cu profesia de bucătar: oricine este bucătar profesionist poate face un preparat bun chiar și pe aragazul de casă, dar pentru a lucra cu asta și a amenaja un restaurant, va fi necesar să existe o sobă care să permită mai mult control. peste rezultat, în plus, trebuie să fie mai robust și mai puternic pentru a rezista la utilizare constantă.

Persoana care începe să gătească poate cumpăra chiar și o sobă uimitoare, dar asta nu o va ajuta cu nimic, deoarece va învăța să taie o ceapă. Cele 50 de combinații de temperatură, umiditate și ventilație ale cuptorului nu vor face nicio diferență în această etapă incipientă.

Dacă abia începi să fotografiezi, nu va conta ce cameră folosești. La început, scopul va fi acela de a învăța elementele de bază: tăierea cepei! Sau, revenind la fotografie, măsurați lumina, focalizați și compuneți. Și asta se poate face cu orice cameră care are comenzi manuale.

Prin urmare, pentru cei care doresc să înceapă să înțeleagă conceptele de fotografie, le sugerez întotdeauna să înceapă cu orice cameră care permite controale manuale. Experiența mi-a arătat că cel mai bun cost/beneficiu este cumpărarea de modele mai de bază și deja folosite.

Bineînțeles, dacă ai bani în plus, poți cumpăra Imediat cea mai scumpă sobă: ce nu poți face este să te gândești că îți va fi de folos la tocat ceapa!

Înainte de a cunoaște camerele, este interesant să cunoaștem denumirile pe care le dăm unora dintre părțile lor:

Tipuri de camere: avantajele și dezavantajele lor

Știu foarte bine că „oricine” nu a răspuns la întrebarea ta, așa că haideți să analizăm tipurile de camere pe care le găsim astăzi pe piață, uitându-ne la câteva puncte importante: calitatea imaginii, posibilitatea utilizării diferitelor lentile, controlul setările și portabilitatea.

telefoane cu camera

Îți amintești când telefoanele mobile au început să vină cu camere? Ei bine, aceste camere s-au îmbunătățit și unele telefoane mobile sunt acum incluse în categoria telefoane cu cameră: calitatea este atât de bună încât sunt considerate camere pentru telefoane mobile, și nu invers.

Cel mai mare avantaj al acestui tip de aparat foto este că probabil îl iei deja peste tot, ușurând practica zilnică a fotografiei. Dezavantajul este că, deși s-a îmbunătățit foarte mult în ultimii ani, calitatea nu este încă la fel de ridicată în printuri mari sau în momentele de lumină slabă.

Calitate: Inferioară (este aproape inutilă în situații de lumină scăzută.)

Schimbați lentilele? Nu, dar există accesorii pentru a se potrivi telefonului mobil și a juca jocuri.

Controlul setărilor? Nu, dar puteți face niște soluții alternative cu aplicații.

Portabilitate: Super portabil ·

De buzunar

Aceste camere au de obicei o calitate mai bună a imaginii și un control mai bun în comparație cu telefoanele cu cameră. Sunt, de asemenea, portabile, dar cu o calitate ceva mai mare și mai multe opțiuni de configurare decât telefoanele cu cameră. Blițul de pe aceste camere este de obicei suficient de puternic pentru portrete și este o alegere excelentă pentru întâlnirile față în față. Unul dintre cele mai mari defecte ale sale este intervalul dintre clic și fotografie: ratăm momente exacte pentru că nu face fotografia când apăsăm butonul.

Calitate: Medie (Nu se comportă foarte bine în lumină slabă și durează mult timp pentru a face o fotografie.)

Schimbați lentilele? Nu.

Controlul setărilor? Nu mult, dar este posibil să folosiți presetări în funcție de tipul de fotografie.

Portabilitate: Super portabil.

pod

Vândute și ca superzoom, camerele bridge sunt considerate o cale de mijloc între camerele de buzunar și profesioniști.

Cel mai mare avantaj al său este că are mai multe setări personalizabile, asigurând mult control. Cu toate acestea, nu permite schimbarea lentilelor, iar senzorii săi au o calitate mai scăzută în situații mai critice, precum lumina slabă.

Calitate: medie (nu se descurcă foarte bine în lumină slabă.)

Schimbați lentilele? Nu, dar are un singur obiectiv foarte versatil, cu mult zoom.

Controlul setărilor? Da.

Portabilitate: Nu foarte portabil

DSLR

camerele reflex digitale singie iens sunt camere care permit controlul complet manual.

mai mare și cu o calitate mai bună.) Voi vorbi mai mult despre senzori și diferențele lor în subiectele următoare.

Sunt camerele cele mai folosite de profesioniști, cel puțin până la popularizarea mirrorless-ului, întrucât permit controlul deplin al setărilor, o bună utilizare a echipamentelor și mai multe opțiuni de lentile interschimbabile. Principalul său dezavantaj este dimensiunea și greutatea, mai ales când avem un kit cu mai multe Lentile de purtat pe spate.

Calitate mai buna.

Schimbați lentilele? Da.

Controlul setărilor? Da.

Portabilitate: Camera și obiectivele sunt grele și voluminoase.

fără oglindă

Camerele fără oglindă au dimensiunea compactelor, dar au o calitate superioară. Spre deosebire de camerele DSLR, acestea nu au dispozitiv optic (cu oglindă și prismă), motiv pentru care sunt atât de mici.

Deși este o tehnologie nouă, mulți oameni o folosesc deja profesional. Cel mai mare avantaj al său este că are o calitate comparabilă cu cea a camerelor mai mari, dar într-o dimensiune redusă. Aceasta poate fi o problemă pentru cei care sunt obișnuiți să țină camerele mai mari și, de asemenea, pentru cei cărora le place vizorul optic.

Calitate mai buna.

Schimbați lentilele? Da.

Controlul setărilor? Da.

Portabilitate: Super portabil ·

Diferența dintre DSLR și Mirrorless

format mediu

Acestea sunt camere care folosesc senzori foarte mari, oferind o calitate superioara a imaginii. Prețurile lor încep de la mii de dolari. Dacă începi în fotografie și te gândești ce cameră să cumperi, probabil că această opțiune este prea mult nisip pentru micul tău camion.

Pentru a începe să filmați cu mai mult control

Dintre toate aceste opțiuni, vă sugerez să începeți cu oricare vă permite să controlați setările (bridge, DSLR sau mirrorless).

Dacă alegeți o cameră care vă permite să schimbați lentilele, încercați să începeți să utilizați numai obiectivul livrat cu camera. După câteva luni de fotografiere, vei afla ce îți place să fotografiezi cel mai mult și vei ști cum să alegi mai bine ce obiectiv să folosești în continuare. Crede-mă: este inutil să ai mai multe lentile. Unul sau doi fac.

termeni folosiți

În această Carte și în alte materiale fotografice, veți găsi unii termeni folosiți tot timpul. Pentru a înțelege Lecțiile, vă voi spune pe care le folosesc și semnificațiile lor:

Lentila sau obiectiv?

Lentile este termenul mai precis pentru setul de obiective care se află în fața corpului camerei. Dar numele Lente este folosit mai frecvent și mai colocvial printre noi, aici, în Brazilia, și va fi termenul pe care îl voi folosi în această carte.

Digital sau film?

Spre deosebire de metoda chimică, fotografia digitală folosește un senzor în loc de film. Metoda digitală este în prezent cea mai folosită, așa că pentru a nu face propozițiile prea lungi, nu voi folosi termeni precum film sau dezvoltare. Ori de câte ori vorbesc despre „expunerea senzorului” luați în considerare că acest lucru este valabil și pentru „expunerea filmului”. Idem pentru toți termenii numai digitali utilizați în toată cartea.

Post-producție, editare sau manipulare?

Faptul de a transforma un film într-o fotografie se numește dezvoltare. Dar fotografia digitală a adus termeni noi pentru tot ceea ce facem între fotografierea și pregătirea imaginii. Ar putea fi editare, poate fi manipulare, ar putea fi chiar și photoshoping. Am furat termenul de post-producție din zona de filmare pentru că cuprinde tot ce se întâmplă după producerea imaginii în sine și mi se pare termenul cel mai democratic.

Astfel, împărțim crearea unei fotografii în trei etape: pre-producție, producție și post-producție.

Pre-producția unui portret poate implica alegerea Locației și aranjarea Luminilor. Realizarea acestui portret presupune de la măsurarea Luminii

în momentul clicului până la direcția persoanei. Post-producția este tot ceea ce vine după: fie descărcarea lui pe computer și trimiterea lui direct către client, fie petrecerea zilelor în manipularea imaginii în programele de editare.

Subiect

Puteți fotografia un obiect, o persoană, un animal, o farfurie cu mâncare. Pentru simplitate, numesc „subiect” tot ceea ce putem fotografia. Este doar un cuvânt mai scurt pentru „lucru care se află în fața camerei”.

Mărci

În timp ce denumesc câteva configurații specifice, voi arăta exemple de utilizare a celor două mărci de aparate foto cele mai utilizate pe scară largă: Canon și Nikon. Desigur, puteți folosi orice altă marcă. Totul este destul de asemănător în practică, dar este bine să aveți manualul lângă dvs. pentru a verifica dacă aveți întrebări.

Ce sunt pixelii și rezoluția?

În fotografia digitală, fotografiile sunt formate din pixeli. Iar pixelii, la rândul lor, sunt punctele mici care formează imaginile de pe computerul nostru. Fiecare pixel are propria sa culoare și luminozitate. Prin unirea a mii de pixeli foarte mici, unul lângă altul, se formează o fotografie.

Rezoluția este numărul de pixeli dintr-o fotografie. O fotografie cu rezoluție mică este o fotografie cu câțiva pixeli, iar o fotografie cu rezoluție înaltă este o fotografie cu mai mulți pixeli.

Imaginile care sunt afișate pe un ecran au o rezoluție mai mică decât imaginile imprimate pe hârtie, deoarece punctele care alcătuiesc fiecare pixel de pe monitor ocupă mai mult spațiu decât punctele care alcătuiesc o imagine imprimată. Dacă te apropii cu adevărat de monitor, vei putea vedea fiecare pată de lumină, dar dacă încerci să faci același lucru pe o fotografie tipărită, va fi imposibil. Prin urmare, o fotografie pentru internet nu are nevoie de atâta rezoluție ca o fotografie pentru imprimare. Valoarea implicită este de a presupune că un ecran are 72 de pixeli pe inch, în timp ce hârtia are 300 de pixeli pe inch.

Adică: dacă pui 72 de pixeli pe inch pe o imprimare pe hârtie, fotografia va fi de proastă calitate, deoarece punctele vor fi vizibile.

Mitul Megapixelului

Ori de câte ori filmez într-un loc cu multă lume, cineva se uită la camera mea uriașă și întreabă, cu ochii strălucitori: „Uau, ce cameră, nu? Câți megapixeli are?

Cred că oricine întreabă asta se așteaptă să spun ceva uimitor de genul „ahhh, sunt un trilion de megapixeli!” Ochii mici încetează să mai strălucească când răspund că camera mea are la fel de mulți megapixeli câte camere de amatori există.

Confuzia apare deoarece megapixelii au fost măsura aleasă de industria camerelor pentru consumatori ca punct cheie de vânzare. Se presupune că cu cât sunt mai mulți megapixeli, cu atât calitatea fotografiei este mai bună!

Adevărul este că acest număr nu face atât de mult diferența. Megapixelii au doar dimensiunea fotografiei.

Ceea ce face cu adevărat diferența în calitatea imaginii unei camere este senzorul - acea mică placă electronică care a înlocuit filmul. Senzorii mai mari și mai buni creează fotografii care reproduc realitatea cu mai multă claritate și calitate.

O cameră care are 40 de megapixeli și un senzor prost va avea ca rezultat fișiere uriașe, dar de proastă calitate. O cameră cu 8 megapixeli și un senzor bun va avea ca rezultat fișiere mai mici, dar cu o calitate mai bună.

Senzor: caracteristicile și dimensiunile acestuia

Există mai multe tipuri de senzori folosiți în industria fotografiei, dar cea mai importantă informație pentru începători este cunoașterea dimensiunii lor. Camerele fără oglindă și DSLR sunt de obicei împărțite în camere cu cadru complet sau senzori APS-C.

Full frame este numele dat senzorilor care au o dimensiune apropiată de cea a peliculei de 35 mm, adică în jur de 35x24 mm.

APS-C este numele dat senzorilor care sunt puțin mai mici și, deși dimensiunea exactă se schimbă de la producător, este de obicei mai aproape de 23xl5mm.

Există și dimensiuni mai mari decât filmul

35 mm (cum ar fi formatul mediu, 50x39 mm) sau mai mici (cum ar fi cele utilizate în camerele compacte și telefoanele mobile.)

Pentru cei care încep să facă poze în serios, the

alegerea va fi în mod normal între senzorul de cadru complet

și APS-C.

dimensiunile senzorilor

Senzor Ouai de a alege?

Acum că știm importanța senzorului, este posibil să presupunem că senzorul full frame este mai bun. Totuși, un senzor APS-C are câteva avantaje care compensează calitatea puțin inferioară: primul este prețul. Nu numai că camerele cu cadru complet sunt mult mai scumpe, dar

și accesoriile lor sunt la fel. De asemenea, senzorii mai mari vin adesea în corpuri mai mari și mai grele. Chiar și profesioniștii folosesc APS-C pentru raportul cost/beneficiu. Dacă nu aveți de gând să fotografiați în situații de iluminare foarte critice sau nu aveți nevoie să vă măriți fotografiile la dimensiuni uriașe, APS-C oferă cu siguranță suficientă calitate.

Ce obiectiv să aleg?

Odată ce ți-ai ales camera, este timpul să-ți alegi obiectivul. Când faci o căutare rapidă, vei întâlni nume lungi pline de acronime. Infricosator!

Deci, ar trebui să merg cu EF-S 18-55mm/Z5.5-5.6 IS STM sau AF-S DX 16-85mm VR /Z5.5-5.6G IF-ED?

Nu vă faceți griji: veți ști rapid cum să decodați fiecare acronim!

compatibilitatea lentilelor

În ceea ce privește dimensiunea senzorului, putem împărți obiectivele în două tipuri: cele care funcționează pe toate camerele și cele care funcționează doar pe camerele APS-C1.

Acesta este un alt punct important atunci când alegeți dimensiunea senzorului dvs.: Lentilele specifice pentru senzorii APS-C sunt de obicei mai ieftine decât lentilele tradiționale (anexa 1: factor de decupare).

Distanța focală: milimetri

Ori de câte ori găsiți o măsurătoare în milimetri (cum ar fi 50 mm), aceasta va fi distanța focală a obiectivului.

Distanța focală ne spune unghiul pe care ni-l poate arăta obiectivul. Când numărul este mai mic, cum ar fi 10 mm, obiectivul va putea să ne arate un unghi foarte mare. Când numărul este mai mare, cum ar fi 200 mm, obiectivul va afișa un unghi mai strâns.

1 Compatibilitatea obiectivului și a camerei poate depinde și de alți factori. Citiți manualul camerei pentru a afla exact ce obiective sunt compatibile.

Vezi exemplul din lateral pentru cinci fotografii în care eram exact în aceeași poziție, dar folosind lentile cu distanțe focale diferite.

Obiectivul care are un unghi de vizualizare considerat normal este cel de 50 mm. Obiectivele cu distanțe focale mai mici de 50 mm se numesc lentile cu unghi larg, iar obiectivele cu distanțe focale mai mari se numesc teleobiective.

Când priviți prin vizor folosind un obiectiv de 50 mm, veți vedea mai mult sau mai puțin același lucru pe care îl vedeți cu ochiul liber. Lentilele cu unghi larg se potrivesc mai mult în cadru: când priviți prin cameră, totul va părea puțin mai mic decât ar fi doar cu ochii

tăi. Teleobiectivele aduc totul mai aproape: lucrurile par mai mari decât ați vedea în mod normal.

Dacă abia începeți să fotografiați, vă sugerez să utilizați un obiectiv cu distanță focală normală, cum ar fi 50 mm, pentru a vă adapta la noul echipament. Ulterior, puteți investi în alte lentile care sunt mai potrivite noilor dvs. nevoi.

fix vs zoom

Uneori veți găsi lentile cu o singură distanță focală, cum ar fi 50 mm, iar uneori veți găsi lentile cu două, cum ar fi 18-55 mm. 50 mm este un obiectiv fix, iar 18-55 mm este un obiectiv cu zoom.

Lentilele cu zoom au o gamă întreagă de distanțe focale. Cand folosesti 18-55mm, ai in acelasi timp si un 18mm, 19mm, 20mm etc., pana ajungi la 55mm. Doar rotiți inelul de zoom de pe obiectiv și veți obține unghiuri diferite fără a fi nevoie să schimbați locația.

Lentilele fixe au o singură distanță focală. Dacă doriți să măriți folosind un 50 mm, va trebui să faceți un pas înainte!

Illllllllllllll

Illllllllllllll

eu

18 22 35   55

Illllllllllllll

eu

Illllllllllllll

Deschidere: valoarea/

Despre deschidere vom vorbi mai multe în capitolul 2, dedicat tehnicii de bază. Deocamdată, este interesant pentru tine să știi că numărul care vine după f/reprezintă cantitatea maximă de Lumină pe care obiectivul o lasă să intre. Numerele mai mici (cum ar fi 1,8) aparțin lentilelor care lasă să intre mai multă lumină. Numerele mai mari (cum ar fi 5,6) aparțin lentilelor care permit intrarea mai puțină luminii.

Sub Lentile cu zoom, puteți găsi două valori pentru f De exemplu: 18-55mm j%5.5-5.6. Aceasta înseamnă că diafragma se modifică în funcție de distanța focală. La 18 mm, obiectivul are o deschidere maximă de 3,5. La 55 mm, are o deschidere maximă de 5,6.

Pe lângă această deschidere maximă, obiectivele au și o deschidere minimă. Acest număr nu apare în nume, dar la obiectivele DSLR tradiționale este de obicei între f/22 și f/52.

Stabilizator: IS sau VR

Unele obiective au un mecanism care ajută la stabilizarea mișcărilor mici ale camerei în timpul fotografiilor. Acest mecanism este stabilizatorul de imagine: una dintre părțile optice în mișcare ale Lentilei se continuă în interiorul acestuia, compensând astfel mișcările mici pe care le facem când ținem camera și lentilele mai grele. Stabilizatorul ajută la evitarea fotografiilor neclare cauzate de mișcarea mâinilor noastre.

Cu toate acestea, o greșeală comună este să credeți că stabilizatorul ajută la fotografiarea subiecților în mișcare. Nu chiar: stabilizatorul ajută la contracararea mișcării persoanei care ține camera, nu a celei fotografiate.

Acronimul Canon este IS, iar Nikon este VR. Dacă acronimul nu apare în denumirea Lentilei, este pentru că nu are această tehnologie.

Alte acronime comune

Obiectivele realizate pentru camerele cu senzori APS-C au acronimele corespunzătoare (EF-S pentru Canon, DX pentru Nikon.) Obiectivele din seria de lux de calitate premium de la Canon au litera L. (Ca USM pentru focalizarea cu ultrasunete de la Canon sau AF-S pentru echipamentul integrat Nikon). Lentile cu motor focalizat.) Veți găsi și lentile numite Macro sau Micro, care sunt cele care permit fotografii de aproape.

Aceste acronime diferă de la producător la producător și sunt specificate în descrierile lentilelor. Cu alte cuvinte, nu trebuie să le cunoști pe toate în prealabil. La început, cea mai importantă informație este distanța focală și diafragma. Restul le puteți analiza de la caz la caz.

Calitatea lentilelor

Lentilele tale vor fi prietenul tău mult mai mult decât computerul, camera foto sau aplicația de editare. Sunt cea mai bună investiție pe care o poți face. Calitatea Lentilei se vede în materialele folosite la asamblarea acestuia și în precizia sa în reproducerea Luminii reflectate. Lentilele mai bune fac fotografiile mai clare, cu culori mai adevărate și mai puține aberații.

Adesea, cele mai bune obiective sunt mai scumpe decât camerele noastre! Dar dacă sunt bine îngrijiți, pot dura toată viața.

Lentile potrivite pentru orice tip de fotografie

Puteți fotografia tot felul de subiecte cu toate tipurile de obiective. Dar, pentru cei care încep, este interesant să cunoască sugestiile mai tradiționale:

portrete

Obiectivele normale sau teleobiective (între 50 mm și 100 mm) sunt considerate cele mai potrivite pentru portretele tradiționale, deoarece garantează că nu vom distorsiona fața sau corpul persoanei pe care o fotografiem.

În plus, sunt indicate și lentilele cu deschideri mai mari (like_fZ1.4 sau jZL-8), deoarece estompează bine fundalul.

1. aline

Peisaje și medii interioare

Fotografiile de arhitectură, peisaje și medii interioare sunt câteva dintre situațiile care necesită lentile cu unghi larg. Aceste lentile vă permit să includeți diferite elemente în scenă.

În unghiuri mari există o subcategorie numită ochi de pește. Lentilele Fisheye oferă un unghi de vedere și mai larg, dar cu o distorsiune foarte mare. Această distorsiune trebuie utilizată cu grijă, astfel încât efectul să nu devină defect sau banal.

3. Manaus/AM

Astronomie, sport și animale sălbatice

Super teleobiectivele (peste 200 mm) sunt grozave pentru tot ce este departe. Acestea sunt mici lentile asemănătoare bazooka folosite de fotografi pe terenul de fotbal. Pentru a fotografia Luna, sporturile, păsările și Leii, idealul este să pariezi pe unul dintre aceștia.

5. Fotografia Lunii cu un 300mm   4. Fotografia Lunii cu un 50mm

Lucruri mărunte

Spre deosebire de obiectivul anterior, indicat pentru a fotografia ceea ce este departe, obiectivele Macro sunt folosite pentru a fotografia foarte aproape. Acestea sunt lentilele folosite pentru a crea imagini cu insecte, flori și alte nenumărate lucruri.

Evenimente

Tipul de lentile folosit pentru evenimente depinde de stilul nostru. Sunt oameni cărora le place versatilitatea obiectivelor cu zoom, sunt oameni cărora le place să lucreze cu obiective cu unghi larg și alții cărora preferă să rămână în obiective

normal.

Un lucru este cert: pentru evenimente ajută foarte mult să ai un obiectiv cu o valoare/f/2.8 scăzut), pentru a putea capta mai bine lumina. Evenimentele au adesea iluminare imprevizibilă sau discretă pentru a crea o stare de spirit plăcută.

formate de fișiere

Există mai multe formate de fișiere digitale pentru imaginile noastre. Probabil că sunteți familiarizat cu JPG, care este implicit pe majoritatea camerelor și telefoanelor mobile. Cu toate acestea, pe lângă acesta, îți va plăcea să știi și despre un format care permite mai multă calitate și control asupra fotografiei tale. Acest format se

numește fișier RAW. Când utilizați o cameră mai avansată, veți avea de obicei opțiunea de a alege între cele două.

Pentru a face o fotografie, imaginea înregistrată pe senzor este interpretată de un mic computer care se află în interiorul camerei. După interpretarea imaginii, acest mic computer înregistrează informațiile de pe cardul de memorie.

Diferența dintre formatul RAW și formatul JPG este că formatul RAW înregistrează tot ce a văzut camera, în timp ce JPG are un alt pas: înainte de a înregistra pe cardul de memorie, camera interpretează informațiile și comprimă totul într-un fișier mai mic. .

Prin urmare, fișierul RAW ne permite Libertății să procesăm și să interpretăm noi înșine imaginea, în timp ce fișierul JPG este deja procesat și interpretat de cameră.

O analogie interesantă este să considerăm că fișierul RAW este ca un film, iar fișierul JPG este ca o mărire. Adică: fișierul RAW nu este încă o fotografie gata făcută! Nu veți putea posta o fotografie RAW pe blogul dvs.: mai întâi va trebui să dezvoltați fotografia folosind o aplicație de pe computer, cum ar fi Photoshop sau Lightroom.

Folosim formatul RAW pentru a păstra toate informațiile despre imagine care au fost capturate de cameră. Astfel, putem, de exemplu, să îl editam în Photoshop sau Lightroom, având mai mult control asupra calității și recuperând informații care, în fișierul JPG, ar fi fost aruncate pentru a economisi spațiu.

Dezavantajul fișierului RAW este că, pe lângă faptul că ocupă mult mai mult spațiu pe computerul nostru (fișierele pot fi de 3 ori dimensiunea unui fișier JPG), acesta trebuie procesat. Deoarece nu este o fotografie gata făcută, va trebui să deschideți fișierul într-o aplicație de post-producție și, pentru a o tipări sau a posta pe internet, va trebui să salvați o copie într-un format mai prietenos (cum ar fi JPG în sine.)

Când mi-am cumpărat primul meu aparat foto digital, l-am întrebat pe un fotograf pe care îl admir foarte mult ce aș putea face pentru a obține fotografii mai bune cu o cameră care nu era de vârf. Mi-a spus: trage în RAW. Camera dvs. poate să nu fie cea mai bună, dar fotografierea în RAW vă va oferi tot ce vă poate oferi.

Accesorii

Cardurile de memorie bune, bateriile și accesoriile pentru curățarea echipamentului sunt întotdeauna prezente în geanta de echipamente a fotografului.

carduri de memorie

Există mai multe tipuri de card de memorie și ar trebui să verificați cu atenție ce tip folosește camera dvs. înainte de a cumpăra unul nou. Astăzi, majoritatea camerelor moderne folosesc carduri CF (Compact Fiash) sau SD (Secure Digital).

Rețineți că fotografiile dvs. vor fi stocate pe acest card. Așa că cumpărați carduri de calitate. Aceste carduri pot fi puțin scumpe, dar merită investiția (bacsisul de cumpărare folosit este valabil și aici). A face fotografii frumoase și apoi a avea datele cardului de memorie corupte nu este deloc cool!

Capacitatea cardului dvs. determină câte fotografii pot încăpea pe el. Un card de 64 GB, de exemplu, poate stoca peste o mie de fotografii RAW de la o cameră de 16 MP.2

Dacă doriți să faceți mai multe fotografii secvențiale sau să înregistrați video, este interesant să verificați viteza de înregistrare a cardului dvs. Viteza cardului este identificată

în megaocteți pe secundă (cum ar fi 50MB/s) sau un multiplu de 150kB/s (cum ar fi 300x, care ar fi aproape același 50MB/s ca exemplul anterior.) Adică: folosind o viteză de card de 50MB/s sau 300x fotografia dvs. va dura o jumătate de secundă pentru a înregistra și, chiar dacă camera dvs. face 5 fotografii pe secundă, cardul nu va putea suporta șocul.

Două*

baterii

Depindem de o sursă de energie pentru a fotografia digital. De aceea:

Aveți mai mult de o baterie: pe lângă bateria livrată cu camera, aveți cel puțin una suplimentară.

În funcție de tipul de muncă pe care o faci, e bine să ai mai multe!

2 Numărul de fotografii care se potrivesc pe cardul dumneavoastră depinde de formatul ales (RAW sau JPG) și de rezoluția camerei dumneavoastră. Efectuați calculul verificând dimensiunea medie a fișierelor și împărțind dimensiunea cardului la această valoare.

Folosiți originale: plătiți mai mult pentru bateriile originale ale mărcii dvs. Genericurile nu merită reducerea. Amintiți-vă că sunteți total dependent de baterie. Dacă te dezamăgesc, nu ai ce să faci.

Încărcați bateria numai când urmează să o utilizați: chiar și depozitată, bateria se descarcă. Ideal este să-l încărcați doar în ziua utilizării pentru a profita la maximum de capacitatea sa.

Păstrați-l în afara camerei: chiar și cu camera oprită, bateria consumă energie. Doar puneți bateria la timp pentru utilizare.

Accesorii de curățare

Pentru a evita murdărirea fotografiilor, este important să vă păstrați echipamentul curat. Curățarea se poate face cu accesorii specializate. Pentru a curăța lentilele, folosiți o perie pentru a îndepărta reziduurile (lasați lentila cu susul în jos) și o flanelă pentru a îndepărta petele de grăsime, ca atunci când puneți degetul mare pe lentilă. Senzorul trebuie, de asemenea, să fie curat și o mulțime de

impurități se pot lipi de el atunci când schimbați lentilele. deși există

accesorii pentru asta, este mai bine sa il duci la o asistenta tehnica daca nu ai experienta in manipulare.

Filtre

Filtrele sunt accesorii optice plasate în fața lentilei pentru corecție sau crearea de efecte. Există două tipuri de filtre: circulare și pătrate. Inelele funcționează prin filetarea filtrului direct pe lentilă. Pătratele sunt montate într-un suport filetat de pe lentilă.

În zilele noastre, filtrele care creează efecte (cum ar fi colorarea unei părți a fotografiei) sunt retrase, deoarece este adesea mai practic să recreați acest efect în post-producție fără a pierde nicio calitate.

Filtrele care sunt încă utile sunt cele care fac ceea ce nu poți face mai târziu, cum ar fi Handle Lighting.

Trei dintre aceste filtre sunt binecunoscute: filtrul polarizant, filtrul cu densitate neutră și filtrul cu densitate neutră gradată.

Filtrul de polarizare este dragul majorității fotografilor de peisaj. Funcția sa principală este de a filtra lumina polarizată din cer: aceasta înseamnă că folosind acest filtru obțineți un cer mai albastru cu mai mult

„

-dereflect* sau mai puțin în-

contrast cu norii. Acest filtru elimină, de asemenea, reflexiile de pe suprafețele nemetalice precum apa și sticla.

Filtrul de densitate neutră face doar un singur lucru: lasă mai puțină lumină să intre în cameră! Pare ciudat, cu atât mai mult după ce aflăm că Lentilele care lasă să treacă mai multă Lumină sunt considerate mai bune. Dacă plătim atât de mult pentru a obține cea mai mare lumină, de ce să folosim un filtru care lasă mai puțină lumină să treacă? Acest filtru este folosit în situații foarte specifice, în principal în fotografiile de peisaj, în care setările necesită mai puțină lumină. În capitolul 4, despre fotografiile de peisaj, vom vorbi mai multe despre aceste situații.

Filtrul gradat de densitate neutră lasă, de asemenea, mai puțină lumină să pătrundă în lentilă, dar numai într-o jumătate a cadrului. Acest filtru este util atunci când facem o fotografie în care o parte a scenei este mult mai luminoasă decât cealaltă. Acest lucru se întâmplă de multe ori când facem o fotografie care are un cer senin.

Dacă configuram camera să arate perfect cerul, se poate întâmpla ca peisajul să devină prea întunecat. Dacă configuram camera să arate corect peisajul, cerul poate fi foarte senin. Acest filtru rezolvă această problemă prin echilibrarea celor două părți:

9. rio de janeiro/RJ

în fotografie fără filtrul gradat de densitate neutră, cerul este foarte luminos.

cand punem filtrul apare iar cerul.

laboratorul tău

Astăzi, pentru fericirea taților, a mamelor și a soților, nu mai trebuie să ne dedicăm baia pentru a înființa un Laborator Fotografic!

Dar este încă necesar să ne postprocesăm fotografiile, așa cum se făcea pe vremuri. Chiar dacă nu-ți place să-ți manipulezi fotografiile până când nu devin de nerecunoscut, va trebui totuși să le pregătești corespunzător pentru publicare pe blogul tău sau pentru tipărire.

Primul lucru de care veți avea nevoie este un computer. Setările ideale se schimbă în fiecare zi, iar în șase luni tot ceea ce indică astăzi va fi deja depășit. Dar nu vă faceți griji: orice computer personal va face pentru a începe antrenamentul.

Poate mai important decât un computer bun este un monitor bun. Astăzi, monitoarele LCD cu panou IPS sunt cele mai recomandate deoarece au o reproducere a culorilor și un contrast mai bun. Verificați tehnologia folosită la dvs. înainte de a cumpăra (anexa 5: tipuri de monitoare).

Pe computer veți avea nevoie de o aplicație pentru a vă gestiona și edita fotografiile. Printre aplicațiile pentru amatori se numără Photos (pentru Mac), Picasa (descărcare gratuită pentru Mac și Windows) și ShotweLL (descărcare gratuită pentru Linux.)

Aplicațiile cele mai utilizate de profesioniști sunt Adobe Photoshop și Lightroom. Sunt folosite pentru a edita fotografii și a le pregăti pentru tipărire sau postare pe internet. Lightroom vă permite, de asemenea, să vă gestionați și să vă organizați fișierele.

Căutați tutoriale pe internet și ar trebui să puteți afla aplicația pe care o alegeți în cel mai scurt timp.

Un alt accesoriu de care mai devreme sau mai târziu ai putea avea nevoie este unul sau mai multe hard disk-uri externe.

Dacă intenționați să faceți o mulțime de fotografii, trebuie să fiți pregătit să stocați mulți, mulți octeți. Dacă bugetul o permite, folosește o tehnologie de transmisie rapidă a datelor, astfel încât să poți gestiona și edita fotografiile direct de pe hard diskul extern, precum USB 3.0, Firewire sau Thunderbolt.

Backup: nu o lăsa pe mâine

Fotografiile digitale sunt foarte ușor de pierdut: dacă computerul se blochează, nu le vei putea recupera. Și o prăbușire a computerului nu

este o posibilitate îndepărtată: toate aceste tehnologii în care ne depunem toată viața și în care avem încredere ne vor dezamăgi mai devreme sau mai târziu. Este imposibil să spui dacă computerul tău se va defecta astăzi sau peste zece ani, dar crede-mă: într-o zi, va fi! Și, pe lângă defecțiunile tehnologice, mai putem suferi și alte tipuri de vreme rea precum jafuri, incendii sau copii care pun lucrurile în cuptorul cu microunde.

Faceți copii ale imaginilor dvs. cât mai curând posibil. Fotografiile nu pot fi duplicate. Pierderea fotografiilor personale poate fi foarte tristă, dar pierderea fotografiilor acelei nunți pe care ai fotografiat-o este răutăcioasă și lipsită de respect față de persoana care te-a angajat.

Cele mai bune metode de backup

Există două moduri de a vă stoca fotografiile: local și de la distanță. Un exemplu de backup local este HD-ul extern pe care îl conectați la computer și vă rămâneți acasă sau la birou. Un exemplu de backup la distanță sunt site-urile specializate care permit backup prin Internet: în acest caz, fișierele tale nu se află doar acasă sau la birou, ci și pe serverele acestor site-uri.

În mod ideal, ar trebui să utilizați cel puțin două metode de backup: local și la distanță. Astfel, în caz de furt sau incendiu, de exemplu, fișierele dumneavoastră vor fi în continuare în siguranță într-un alt spațiu fizic.

Backup-uri locale

Hard disk-urile externe sunt opțiuni excelente pentru a face copii de rezervă ale fișierelor. Dacă doriți o securitate îmbunătățită, căutați sistemele RAID. Aceste sisteme au mai mult de un hard disk extern în același set și stochează fișierele redundant (adică, dacă una dintre hard disk-urile din set eșuează, mai aveți o copie pe alta.)

Alte forme de backup local sunt mediile optice (cum ar fi CD-urile sau DVD-urile), stick-urile USB și Time Capsule de la Apple.

backup la distanță

Poți să faci copii de rezervă pentru fotografii și să duci HD-ul acasă la mama ta, dar s-ar putea să nu fie la fel de practic. O opțiune bună pentru copiile de rezervă la distanță este să vă încărcați fișierele în cloud. Unele servicii precum Backblaze și CrashpLan sunt cunoscute pentru că permit backup online continuu al fișierelor dvs. (inclusiv cele de pe hard disk-uri externe) și pentru că sunt rentabile.

metoda sigură

Peste cincizeci de ani, singurele fotografii care vor mai rămâne de astăzi vor fi probabil cele de pe hârtie veche bună. Sau utilizați o metodă de rezervă infaLiveL? Imprimați-vă fotografiile și păstrați-le cu grijă. Aceasta este singura metodă care s-a dovedit a funcționa de când a fost inventată fotografia.

tehnica de baza

Căutarea unei fotografii bine expuse

În acest capitol dedicat tehnicii, voi vorbi despre Lumină, butoane, setări și numere. Promit că va fi mai puțin plictisitor decât pare!

Când vorbesc despre lumină, voi folosi foarte mult termenul de fotografie bine expusă. Dar ce este asta?

O fotografie bine expusă înseamnă pur și simplu o fotografie cu lumina potrivită. Știi când te uiți la o fotografie și e prea întuneric? Este o problemă de expunere. Știi când te uiți la o fotografie și este prea strălucitoare? Din nou, o problemă de expunere.

Numim o fotografie care este mai deschisă decât ar trebui să fie supraexpusă și o fotografie care este mai întunecată decât ar trebui să fie subexpusă.

Poate fi bine expusă o fotografie întunecată? El poate. Problema este dacă este întuneric când nu ar trebui să fie! Subexpus nu înseamnă întuneric, doar mai puțină lumină decât ne-am dorit. Supraexpus nu înseamnă clar, ci mai multă lumină decât ne-am fi dorit.

13. paraty/RJ   12.fernandall.siL

Din punct de vedere tehnic, căutăm să facem o fotografie cu expunerea corespunzătoare: expunerea care lasă fotografia așa cum am planificat-o.

Citiți @#$%& în manual

sugerez a

exercițiu: implicit întotdeauna

că iei una

fotografiați camera

arată rezultatul prin LCD. Uită-te în manualul tău

cum să dezactivezi această vizualizare

Această carte se dorește a fi un ghid pentru cei care încep să se aventureze în fotografie cu camere care au mai multe funcții și permit mai mult control. Setările au de obicei aceleași nume, dar locația butoanelor și meniurilor se schimbă de la model la model, de la producător la producător și de la sezon la sezon. Este esențial să vă înțelegeți propriul echipament și să știți ce butoane fac ce anume.

automat.

Pentru aceasta, este esențial să citiți manualul. Întregul.

De cateva ori. Citiți despre fiecare funcție și exersați unul câte unul. Întoarce-te aici doar după ce ai citit totul!

modurile camerei

În această carte, vom fotografia folosind modul manual. În acest mod, toate setările sunt definite de noi. El este reprezentat folosind litera M.

Există, de asemenea, moduri semi-automate (unde decideți unele setări și camera decide altele) și moduri complet automate (unde camera decide totul.)

Este foarte important să cunoaștem fiecare setare și să știm cum să gestionăm manual camerele înainte de a cunoaște comenzile rapide. Și de aceea vom folosi modul M.

Cu toate acestea, în viața reală, nu este întotdeauna modul în care îl folosim. Nu credeți când cineva spune că fotografiile reale folosesc doar modul manual. Asta e o prostie. În primul rând, cine decide cine este un adevărat fotograf? Cine câștigă bani din fotografie? Cine are expoziții în muzee? Cine primește cele mai multe aprecieri și distribuiri? Nu există un fotograf adevărat, există unul care reușește să surprindă o fotografie așa cum își dorește, folosind instrumentele disponibile.

Camera ta poate face multe de la sine. Și de multe ori, o face mai rapid și mai precis decât poți. Folosind sau nu modul manual, important este să ai controlul asupra rezultatului.

Lumină și fotografie

Ochiul nostru și camera noastră funcționează într-un mod similar: absorbind Lumina care se reflectă asupra obiectelor și transformând-o în imagini.

Să ne amintim cum funcționează ochiul nostru? Într-un mod foarte simplificat, putem spune că razele de lumină reflectate de obiecte trec prin cornee și prin cristalin, care focalizează aceste raze pe retină. Corneea are o formă convexă, determinând focalizarea razelor de lumină asupra retinei. Retina, la rândul său, este un set de celule care sunt sensibile la lumină. Ea transformă acea Lumină în informație și trimite creierului o reproducere a imaginii care se află în fața noastră.

ochiul uman

r-

Fotografia folosește același concept: în loc de persoană, ne uităm la o cameră. În loc de cornee și linie de cristal, avem lentile. În loc de retină, avem un senzor. În loc de creier, avem un procesor de date și un card de memorie!

Camerele noastre se comportă exact ca ochii noștri. Când folosim o cameră complet automată, cum ar fi o cameră pentru telefonul mobil, aceasta încearcă să formeze o imagine clară de la sine. Când folosim o

cameră manuală, avem control asupra fiecărui pas, definind cum va ajunge Lumina la senzor.

Pentru a crea o fotografie bine expusă, măsurăm Lumina și apoi definim setările optime de utilizat în cameră.

Cum se măsoară Lumina?

Fotometria este măsurarea luminii. Când spun că fac fotometru, înseamnă că măsoară Lumina. Dar ce este măsurarea luminii? Cum voi face asta? Trebuie să cunosc vreo unitate de lumină? Va trebui să fac calcule matematice pentru a fotografia?

Acestea sunt întrebări importante, dar nu vă faceți griji. Măsurarea luminii pentru o fotografie este foarte ușoară. Nu trebuie să faci multe calcule: există un prieten numit fotometru care va măsura lumina și ne va spune dacă fotografia este bine expusă!

Dar înainte de a afla mai multe despre fotometru, trebuie să știi cum să controlezi Lumina.

+ 0-

◄ooooooooooooooooooo^

2ü π1□ αϋα □a2

Û

Cum să controlezi lumina

Deși camerele noastre au multe butoane, doar trei setări determină expunerea unei fotografii: diafragma, timpul de expunere și ISO.

Dacă nici măcar folosind aceste trei setări nu obții o fotografie bine expusă, soluția va fi modificarea factorilor externi (ora din zi, poziția modelului, utilizarea luminii artificiale sau tipul de obiectiv utilizat.)

1. Deschiderea diafragmei

Prima setare la care ne vom uita pentru a controla expunerea este diafragma.

Diafragma se află în interiorul lentilei și arată astfel:

Lumina va trece prin această mică gaură în momentul fotografiei.

Cu cât devine mai mare, cu atât intră mai multă Lumină. Cu cât devine mai mic, cu atât mai puțină lumină intră. Funcționează ca pupila ochiului nostru: devine mai mare pentru a absorbi mai multă lumină atunci când este necesar și mai mic când este mai clar.

Deschiderea diafragmei se măsoară într-o valoare numită Cu cât este mai mică valoarea/, cu atât diafragma va fi mai deschisă (acest lucru poate

fi puțin confuz la început, dar te vei obișnui în curând.) Adică: diafragma /7.8 lasă să intre mai multă lumină decât deschiderea /Л1.

Pe lângă definirea cantității de lumină care ajunge la senzor, deschiderea diafragmei definește adâncimea câmpului, cunoscută sub numele de DOF (depth of field). DOF definește cât de mult sunt obiectele aproape de focalizarea principală în fotografia va fi, de asemenea, focalizată.

Un DOF mai mare înseamnă mai multe lucruri în spatele și în fața obiectivului tău principal vor fi definite. Un DOF mai mic înseamnă că totul în spatele sau în fața obiectivului principal va fi mai puțin definit.

aceleași fotografii cu deschideri diferite.

Diafragma ajută la definirea acestui lucru: o deschidere mai mare asigură că mai puține lucruri în fața și în spatele subiectului

rămâne focalizat, în timp ce o deschidere mai mică asigură

ca mai multe lucruri să se concentreze.

Probabil ați văzut portrete în care fundalul este complet neclar: acesta este rezultatul utilizării unei deschideri foarte mari.

14. ivone

Fotografiile de peisaj, pe de altă parte, au, de obicei, mult în focalizare. Este rezultatul folosirii unei deschideri

mai mic.

2. Timpul de expunere

În fața senzorului camerelor noastre se află o mică perdea, responsabilă cu definirea cât timp va fi expus senzorul la lumină.

Cu cât perdeaua rămâne deschisă mai mult, cu atât mai multă lumină va intra și ajunge la senzor. Mai puțin timp, mai puțină lumină. Pe lângă definirea cât de multă lumină intră, cu timpul de expunere creăm efecte care arată sau îngheață subiecții în mișcare, ca în exemplul de mai jos.

16. curitiba/PR

Făcând o expunere foarte rapidă, este posibil să înghețăm momentul din fața noastră. Când faceți o expunere mai lungă, tot ceea ce se mișcă va fi neclar. Puteți folosi acest lucru în avantajul dvs. pentru a oferi senzația de mișcare.

Folosirea unui timp de expunere lent crește șansele de a agita fotografia cu mișcarea propriei mâini! In aceste situatii, idealul este sa folosesti un trepied. Pentru a ști care este timpul minim de

expunere necesar pentru a face fotografii fără trepied, poți folosi ca bază distanța focală: pe un obiectiv de 50 mm, folosește cel puțin 1/50 de secundă. Pe un obiectiv de 200 mm, cel puțin 1/200 de secundă. Acesta este un calcul aproximativ și nu este exact: testați pentru a afla timpul minim în care îl puteți folosi fără să tremurați.

golful de apă

Pentru a înțelege mai bine utilizarea diafragmei și a timpului de expunere, luați în considerare analogia cu găleata cu apă. Aveți două opțiuni pentru a umple un golf:

1. Lăsați robinetul să picure și umpleți găleata mai mult timp.

2. Deschideți complet robinetul și umpleți găleata în mai puțin timp.

Ambele opțiuni umplu golful în același mod! Așa vom folosi diafragma și timpul de expunere: în loc de apă, lăsăm lumina să treacă.

3. ISO

Senzorul are nevoie de o cantitate ideală de lumină pentru a forma o fotografie. Controlăm această Lumină cu deschiderea diafragmei și timpul de expunere. Dar dacă configurația acestor două elemente nu este suficientă pentru a obține Lumina necesară, putem forța senzorul să funcționeze cu mai puțină Lumină decât și-ar dori, crescându-i sensibilitatea. Această sensibilitate este definită de valoarea ISO.

Cu cât ISO este mai mare, cu atât senzorul va fi mai sensibil. Când avem o situație cu multă lumină, lăsăm ISO mai jos pentru ca fotografia să nu fie supraexpusă. Când avem puțină lumină, lăsăm ISO mai mare pentru ca fotografia să nu fie subexpusă.

Valorile ISO minime și maxime variază în funcție de modelele camerei. De obicei veți găsi valori de la 80 la 6400, puteți găsi și valori din ce în ce mai mari.

Creșterea sensibilității senzorului ar putea părea un glonț de argint pentru expunerea oricărei fotografii, nu? Dar, din păcate, creșterea ISO are o consecință: calitatea și claritatea fotografiei scade. Cu cât valoarea ISO este mai mare, cu atât vom avea mai mult zgomot (aberații asemănătoare granulelor) în fotografia finală.

17. rio de janeiro/RJ

Folosind aceste trei setări (diafragma, timpul de expunere și ISO) am putut fotometra o scenă. Și acum ne întoarcem la prietenul nostru fotometru, care ne va ajuta cu sarcina.

Fotometrie

Camera noastră are un fotometru încorporat. El este acolo pentru a ne spune cum este Lumina fiecărei scene. Vom seta diafragma, timpul de expunere si ISO in functie de ceea ce ne spune fotometrul.

Ori de câte ori îndreptați camera către o scenă și apăsați butonul declanșator până la jumătate (fără a face poză), fotometrul va măsura lumina și vă va spune ce crede. Veți vedea acest fotometru privind prin vizor (vezi harta camerei la pagina 13). Arată așa (dar poate fi ușor diferit în funcție de modelul camerei):

+ 0-

2n□!□nOn n1□π2

Dacă fotometrul consideră că fotografia este prea întunecată, indicatorul se va îndrepta către simbolul minus, astfel:

+ 0 -

2α a1□ αϋα a1□a2 Û

În acest caz, pentru a absorbi mai multă lumină, putem crește diafragma, crește timpul de expunere, crește ISO sau facem un amestec dintre cele trei.

Dacă fotometrul consideră că fotografia este prea ușoară, indicatorul se va îndrepta către simbolul plus, astfel:

+ 0-

2nn1□nOn n1□π2

Û

În acest caz, pentru a absorbi mai puțină lumină, putem scădea diafragma, scăderea timpului de expunere, scăderea ISO sau o combinație a celor trei.

Dacă fotometrul constată că expunerea este adecvată, acesta va fi centrat:

+ sau -

2пп1□пСп п1□п2

În mod normal, încercăm să schimbăm setările până când fotometrul este centrat. Numim acest lucru zero fotometru. Când e așa, parcă ne spune: „OK, fotografia e bine expusă, poți c Li ca г ! ”

Exercițiu sugerat: alegeți un subiect cu domenință neutră, cum ar fi în interior, și faceți trei fotografii cu fotometrul setat la -2, +2 și 0.

punctele de expunere

Un punct de expunere este o măsură a câtă lumină intră în senzor. Punerea unui punct în plus în expunere înseamnă dublarea cantității de Lumină care ajunge la el. A lua un punct în plus în expunere înseamnă tăierea Luminii la jumătate.

Fiecare setare (diafragma, timpul de expunere și ISO) este măsurată prin punctele de expunere:

Timp de expunere rapid

Mai puțină lumină

Timp de expunere lent

Mai multa lumina

ISO scăzut, mai puțină lumină

ÍSO,oISOTOaòsorbe

20C0OÒro Qe do ISO

1 punct

deschidere mică

Mai puțină lumină

1 punct

Marea deschidere

Mai multa lumina

Diafragma: deschiderea α folosește _ valori implicite fixe, deschiderea t/8 lasă să intre. lucrarea este luminată de diafragma r/H chiar dacă numărul 8 nu este jumătate c și II.

Când măsurăm o scenă și fotometrul arată „-1”, înseamnă că scena este subexpusă la un moment dat. Pentru a reseta fotometrul, va trebui să lăsăm să pătrundă de două ori mai multă lumină. Vom face acest lucru folosind dublarea diafragmei, dublarea timpului de expunere sau dublarea ISO.

2α a1□ aCa a1□a2

Û 1-------1

II 1 punct

Utilizarea mâinii la fotometru

Fotometrul caută întotdeauna luminozitatea medie pe care o consideră perfectă. Aceasta poate fi o problemă atunci când filmăm ceva întunecat sau ceva luminos. Faceți testul: alegeți un obiect negru (cum ar fi un tricou) și încercați să faceți o fotografie de prim-plan. Dacă resetați fotometrul, fotografia va fi prea ușoară. La fel se va întâmpla dacă faci asta cu o cămașă albă: când resetați fotometrul, fotografia va fi întunecată.

Acest lucru se întâmplă deoarece fotometrul se va reseta întotdeauna la o expunere care nu este nici prea deschisă, nici prea întunecată (anexa 2: fotometrie avansată).

O tehnică interesantă este măsurarea Luminii în palma mâinii tale. Palmele noastre au o Luminozitate mai mult sau mai puțin asemănătoare cu modelul pe care îl caută camerele noastre.

Să încercăm să facem din nou fotografiile cu tricoul? De data aceasta, mai întâi trebuie să vă așezați mâna aproape de cămașă, să vă apropiați foarte mult de aparatul foto, să apăsați pe jumătate butonul declanșator, să resetați fotometrul, să vă îndepărtați mâna și să faceți fotografia.

Vedeți fiecare pas în detaliu:

1. Să ne folosim mâna ca punct de plecare pentru fotometrul pentru măsurarea Luminii. Este important ca acesta să fie aproape de obiect, astfel încât mâna să fie iluminată exact în același mod ca și obiectul pe care vrem să-l fotografiem.

2dd1ooUdd1oo2

Două

2. Ne apropiem foarte mult cu aparatul de fotografiat pentru a umple cadrul cu mâna și pentru a preveni confundarea fotometrului cu ceea ce este în spate.

3. Apăsând butonul declanșator la jumătate, îi spuneți camerei să înceapă să măsoare Lumina. Puteți elibera butonul în timp ce ajustați diafragma, timpul de expunere și ISO.

4. Odată ce ați pus la zero fotometrul îndreptat către mâna dvs., îl puteți scoate din loc. Când vine momentul să faci o fotografie a obiectului, vei apăsa pe jumătate butonul declanșator pentru a focaliza, iar fotometrul va spune că fotografia este greșită. În acest moment, ignora ce spune și nu te încurca cu diafragma, timpul de expunere sau ISO! Acum ați setat expunerea corectă cu mâna. Puteți face fotografia fără să vă faceți griji cu privire la noile măsurători.

5. Vezi că atunci când folosești această tehnică, cămașa albă devine albă, iar cămașa neagră devine neagră!

moduri de măsurare

Alegem moduri de măsurare pentru a spune camerei cât de mult din scenă vrem să ia în considerare atunci când facem fotometria.

Consultați manualul camerei pentru opțiunile pe care le oferă.

18. João Pessoa/PB

În aproape toate, există cel puțin două moduri principale: modul matrice și modul

o singură dată.

În modul matrice, camera ia în considerare întregul cadru pentru a măsura Lumina: adună fiecare dintre pixeli și face o medie pentru a obține expunerea corectă.

În modul spot, camera ia în considerare doar o zonă mică în centrul cadrului. De exemplu: dacă fotografiați pe cineva pe un fundal alb, camera va măsura doar Lumina din centru, ignorând orice altceva din cadru.

Pentru a facilita fotometria efectuată pe palma, putem folosi modul punctual. Deci nu trebuie să ne apropiem atât de mult. Pune mâna în centrul cadrului și camera ta va măsura doar luminozitatea.

echilibru alb

Îți amintești că la început ți-am spus că Lumina lovește tot ce este acolo și se reflectă în ochii noștri și în aparatul de fotografiat? Balanța de alb există pentru că există mai multe tipuri de Lumină și, în funcție de Lumina care lovește scena noastră, culorile pot arăta diferit. Acest lucru se întâmplă deoarece fiecare tip de Lumină are o temperatură diferită.

Să mergem pe părți: uneori, fotografiem cu lumina soarelui. Câteodată filmăm cu o lumină artificială precum un bliț sau o lampă. Ochiul nostru este foarte inteligent, așa că putem vedea corect culorile în orice situație! Dar camerele nu sunt întotdeauna atât de inteligente și trebuie să le spunem ce lumină folosim, astfel încât să o poată interpreta corect. Astfel, roșul va rămâne roșu, albastrul va rămâne albastru și - așa cum trebuie - albul va rămâne alb!

Toată lumea a făcut o fotografie luminată de o lampă incandescentă care a devenit galbenă, nu? Acest lucru se întâmplă deoarece camera nu a fost pregătită pentru temperatura de culoare a acestei surse de lumină.

fotografia de sus este foarte albăstruie, iar cea de jos este foarte gălbuie.

Uitați-vă în manualul dvs. cum să schimbați balansul de alb (numit și temperatura de culoare) pe camera dvs.: de obicei, veți găsi toate opțiunile de care aveți nevoie, cum ar fi Sunshine, Shade, Tungsten, Flash light și altele.

White Shift ba va depinde de tipul de fotografie pe care o faci: uneori, făcând fotografia mai caldă sau mai rece decât ar trebui să pară corectă.

Este posibil să schimbați temperatura manual, dar puteți începe prin a vedea diferența față de opțiunile prestabilite.

20. Los roques, venezuela

Sugestie de exercițiu: Faceți aceeași fotografie folosind mai multe balansuri de alb diferite și vedeți diferența.

Concentrează-te

Cum să obții fotografii clare

În unele zone, fotografiile bine focalizate sunt o necesitate (cum ar fi fotografia publicitară), iar în altele, nu atât de mult (cum ar fi fotografia artistică sau fotojurnalismul).

Obținerea de fotografii clare este importantă de multe ori, dar mai important decât atât este că ai controlul asupra a ceea ce se întâmplă.

Primul pas este să decideți unde va fi focalizarea. Vrei o persoană concentrată și un fundal neclar? Vreau să mă concentrez pe prima sau pe a doua floare? Atunci este doar o chestiune de a decide cum să o faci. Focalizez manual sau automat? Care sunt cele mai bune opțiuni?

Adică: pentru a face o fotografie bine focalizată, decidem mai întâi unde și apoi cum.

Unde?

Cea mai mare greșeală aici este să lăsați camera să decidă unde să focalizeze. Îmi place să las camera să decidă unele lucruri, mai ales când vine vorba de calcule matematice, dar este un instrument rece și calculat! Ea nu știe ce este cel mai important în fotografie, oricât de tehnologică ar fi. Dacă doriți să vă concentrați pe cea de-a treia genă a ochiului stâng al modelului dvs., de unde va ști camera dvs. despre asta?

Există multe reguli care spun exact unde ar trebui să fie focalizarea în anumite tipuri de fotografii. În portrete, focalizarea ar trebui să fie întotdeauna pe ochii subiectului. În fotografiile de peisaj, avem tendința de a păstra totul în focalizare.

Dar nu trebuie să memorăm acestea și sute de reguli. Pentru a decide unde ar trebui să se concentreze, putem pur și simplu să privim scena și să definim ce este cel mai important. Orice lucru care nu adaugă nimic la povestea pe care vrem să o transmitem nu trebuie să fie concentrat.

Dacă ne gândim la portrete, devine clar: atunci când vorbim cu cineva, nu ne uităm aproape niciodată la urechile sau nasul lui! Ochii sunt de obicei partea cea mai expresivă a feței unei persoane și tocmai din acest concept s-a născut regula.

În cazul peisajelor, putem face aceeași apreciere: atunci când ne aflăm la belvedere Machu Picchu, suma întregului peisaj este cea care are rolul de a ne orbi.

22. machu picchu, curcan

Rețineți: ceea ce definește cât de mult din scenă este focalizată este adâncimea câmpului, așa cum este explicat la pagina 54.

Este firesc ca ambele reguli să aibă excepții, dar le vom observa doar dacă înțelegem conceptele care le-au creat.

În fața unei scene, primul lucru pe care îl facem este să ne întrebăm: ce este mai important?

La fel de?

Nu există o metodă perfectă de focalizare: fiecare persoană ar trebui să folosească tehnica pe care o consideră cea mai practică și confortabilă

Să cunoaștem câteva dintre metode? După ce le-ați testat ceva timp, veți putea să vă alegeți preferatul pentru fiecare situație.

Focalizare manuală (MF) și focalizare automată (AF)

Lângă obiectiv, sau în Loca L și mi Lar, există un buton pentru modul de focalizare. Îl puteți seta la MF (focalizare manuală), pentru focalizare manuală sau AF (focalizare automată), pentru focalizare automată.

Folosind focalizarea manuală, veți roti inelul de focalizare al obiectivului și veți urmări în vizor sau în ecranul UCD până când subiectul dorit se focalizează. Locația și funcționarea acestui inel se schimbă de la obiectiv la obiectiv. Citiți manualul pentru a ști cum să îl utilizați corect {anexa 6: semnalizarea focalizării dobândite în focalizare manuală.).

Folosind focalizarea automată, veți spune camerei unde doriți să focalizați și va spune obiectivului să focalizeze doar acea locație.

Două moduri de a utiliza focalizarea automată

Putem spune camerei noastre unde vrem să focalizăm în multe moduri diferite. Să facem asta apăsând butonul declanșator până la jumătate până când un semnal de la cameră ne spune că focalizarea este făcută. Acest semnal este un semnal sonor (un bip) și/sau un semnal luminos pe afișaj (de obicei, o minge mică.)4

Vom spune camerei unde vrem să focalizeze folosind punctele de focalizare. Sunt acele puncte mici împrăștiate când ne uităm la vizor.

3 De asemenea, puteți utiliza un alt buton pentru a focaliza, vedeți cum să faceți acest lucru în manualul camerei dvs.

4 Acest punct și acest semnal sonor sunt indicatorul de focalizare dobândit. De asemenea, funcționează dacă apăsați butonul până la jumătate în timp ce faceți focalizarea manuală.

Punctele de focalizare ale camerei dvs. pot fi diferite de cele afișate aici: există variații uriașe în format, număr de puncte și funcționalitate în funcție de fiecare model de cameră și în fiecare zi inventează ceva nou pentru aceste puncte!

Dar ei fac întotdeauna același lucru: ne ajută să spunem camerei unde vrem focalizarea. Să selectăm unul dintre aceste puncte și să-l lăsăm exact deasupra pe care vrem să ne concentrăm.

Fiecare model de cameră are punctele și caracteristicile sale, este necesar să citești manualul și să exersezi să cunoști opțiunile pe care le oferă camera ta. Aici voi prezenta doua tehnici folosite de foarte multa lume, indiferent de echipamentul lor.

Metoda 1: Alegeți punctul din mijloc, focalizați și recompuneți

Uneori am fost întrebat: de ce arăți spre o parte pentru fiecare fotografie, apoi arăți spre cealaltă și apoi faci fotografia? Probabil că ați văzut și un fotograf ca mine făcând asta. Această metodă este cunoscută sub numele de focalizare și recompunere.

Pentru a utiliza această tehnică, faceți următoarele: mai întâi, definiți unde va fi focalizarea. Să presupunem că doriți să vă concentrați asupra ochiului modelului într-un portret. Cu punctul central de focalizare selectat, îl plasați peste ochiul modelului. Apoi apăsați butonul declanșator doar pe jumătate și, ținând-l apăsat, refaceți compoziția. Când ajungeți la compoziția dorită, apăsați butonul până la capăt pentru a face fotografia.

Această metodă este bine cunoscută și folosită deoarece se poate face foarte repede. Totuși, în funcție de situație, poate provoca o eroare de focalizare, care se pierde tocmai între momentul focalizării și momentul recompunerii (anexa 4: planul focalizării).

Metoda 2: Compuneți, alegeți un punct echivalent și focalizați

O altă modalitate binecunoscută de focalizare este să compuneți, să selectați cel mai apropiat punct de unde doriți să focalizați, să apăsați butonul până la jumătate până când camera dvs. indică succesul și să faceți clic până la capăt.

Această metodă este Legală deoarece evită schimbarea mare de poziție a metodei anterioare, garantând mai multă precizie. Pentru a-l folosi, mai întâi trebuie să aflați cum să schimbați locația punctului selectat pe camera dvs.: găsiți aceste informații în manualul său. Există de obicei un buton sau o combinație de butoane care fac exact asta.

Folosind în continuare exemplul portretului, pentru a folosi această tehnică doar compuneți, selectați punctul care se află deasupra ochiului, faceți clic pe jumătate până când se obține focalizarea și apoi faceți clic până la sfârșit. {anexa 5: butonul de declanșare)

Lentila mea nu se poate focaliza, ce fac?

Lentilele noastre au dificultăți de focalizare în situații de contrast scăzut. Acest mic contrast se întâmplă în situații de lumină slabă, în situații de iluminare din spate sau când încercăm să ne concentrăm pe ceva fără multe detalii (cum ar fi un perete de o singură culoare).

În aceste cazuri, ar trebui să căutați un punct cu mai mult contrast sau să treceți la modul manual.

Să analizăm cazul unei siluete în sens invers

Lumină: în loc să încercați să focalizați pe mijlocul subiectului sau al persoanei, focalizați pe marginea dintre subiect și fundal, unde există mai mult contrast:

Când obiectivul întâmpină dificultăți de focalizare, încercați să vizați zonele cu mai mult contrast.

Cum să ții o cameră mare?

Ținerea camerei în mână poate părea un subiect de bază, dar nu plecați încă! Ținerea camerei mai eficient poate face o diferență uriașă în ceea ce privește cât de clare sunt imaginile dvs.

Când trecem de la camere compacte la cele mai mari, păstrăm câteva ciudații, cum ar fi să o ținem cu ambele mâini în lateral. Puteți obține un bonus dacă ridicăm degetele mici!

Cu toate acestea, atunci când utilizați o cameră cu un obiectiv mai mare, este important să echilibrați greutatea întregului set. Mâna care ține camera este mâna dreaptă. Da, sunt și stângaci, dar, din păcate, nu fac camere cu susul în jos pentru noi. Toate au o prindere - o locație special creată pe care să o ții foarte strâns. În curând, Li de deasupra mânerului este locul în care se află și butonul de declanșare.

Cu mâna dreaptă ocupată cu nimic mai puțin decât să ții camera și să faci poze, ce să faci cu stânga? Țineți lentila! Uneori, obiectivul cântărește mai mult decât camera în sine, iar menținerea acestuia este esențială pentru a menține stabilitatea.

În plus, mâna stângă va fi, de asemenea, responsabilă pentru controlul zoom-ului sau inelului de focalizare (dacă utilizați un obiectiv cu zoom sau focalizare manuală.)

Privirea prin vizor, în loc să folosești LCD-ul, asigură, de asemenea, mai multă stabilitate - la urma urmei, fața ta devine un al treilea punct de sprijin. Ținerea respirației în timpul clicului și sprijinirea camerei pe umărul stâng (deși necesită puțină contorsionare) vă pot asigura fotografii clare cu timpi de expunere pe care nu v-ați imaginat niciodată.

Nu pot concentra corect, ce ar putea fi?

Dacă întâmpinați dificultăți în a face fotografii bine focalizate, probabil că este din unul sau mai multe dintre aceste motive:

Problemă: nu țineți camera suficient de neclintită.

Soluție: Testați tehnicile anterioare pentru a îmbunătăți stabilitatea.

Problemă: Când utilizați focalizarea automată, obiectivul dvs. focalizează întotdeauna puțin înainte sau puțin în spate, unde ar trebui. Această problemă este cunoscută ca backfocusing sau frontfocusing.

Soluție: Asigurați-vă că nu sunteți prima problemă (folosirea metodei de focalizare și recompunere este principalul motiv pentru erorile de focalizare de acest tip). Dacă problema se află în obiectiv, puteți căuta în manualul camerei dumneavoastră opțiuni pentru ajustări de microfocalizare sau ajustări de microfocalizare.

Problemă: Uneori mă concentrez perfect, alteori nu.

Soluție: Cea mai bună metodă de focalizare nu este întotdeauna potrivită pentru toate situațiile. Dacă întâmpinați probleme doar cu un singur tip de fotografie, încercați metode noi. Diferite deschideri și distanțe focale necesită metode diferite. De asemenea, nimeni nu obține fotografii perfect focalizate tot timpul, este normal să greșești din când în când.

Problemă: am încercat totul și încă pozele mele nu sunt focalizate.

Soluție: În cazul lentilelor mai ieftine, claritatea poate fi limitată și este posibil ca acesta să fie cel mai bun lucru pe care ți-l poate oferi. Dacă problema se întâmplă cu un obiectiv bun, duceți echipamentul la o asistență tehnică pentru a verifica dacă problema nu este în obiectivul în sine sau în cameră.

Micile secrete pentru fotografii și mai clare

Aceste secrete sunt perfecte pentru a fi folosite singure sau împreună pentru a obține fotografii super clare!

Trepied

Trepiedul nu funcționează în orice situație: nu încercați să fotografiați un copil în parc cu el! Dar în situații mai ușor de gestionat, cum ar fi fotografia de peisaj și de produs, este un prieten grozav. Cu un trepied bun, vă garantăm că camera va fi complet nemișcată.

declanșare de la distanță

Declanșatorul de la distanță este un dispozitiv pentru a face o fotografie fără a fi nevoie să atingeți camera. Există declanșatoare cu fir și fără fir și nu sunt foarte scumpe. La fel ca trepiedul, declanșatorul permite camerei să rămână statică în timpul clicului, deoarece evită tremurul pe care degetul nostru îl provoacă la apăsarea butonului declanșator. Și mai mult: multe camere din zilele noastre pot fi controlate și prin telefonul mobil.

temporizator

Dacă nu aveți un declanșator de la distanță, este posibil să evitați vibrația prin clic folosind temporizatorul camerei dvs.: selectați temporizatorul, apăsați butonul declanșator și așteptați câteva secunde pentru ca fotografia să fie făcută. Acest lucru oferă camerei timp să

se stabilizeze. Ai văzut? Cronometrul nu este doar pentru ca tu să epuizezi și să apară și în fotografie cu prietenii!

blocarea oglinzii

Pe camerele DSLR există o oglindă care se mișcă în interiorul camerei de fiecare dată când facem clic (vezi pagina 17). De aceea ne uităm prin vizor și, din această cauză, trebuie să urce ori de câte ori vom face poza pentru a nu fi în fața senzorului. Această ridicare și cădere a oglinzii provoacă mici vibrații care pot reduce claritatea imaginii în unele situații. Când utilizați teleobiectiv sau lentile macro între 1/30 și 1/4, mai întâi ridicați oglinda și apoi faceți fotografia. Va trebui să faceți clic de două ori (o dată pentru a ridica oglinda și alta pentru a face fotografia.) Vedeți dacă camera dvs. are această opțiune și cum să o activați citind manualul.

deschidere mai clară

Fiecare obiectiv are un punct de deschidere în care fotografia are o claritate maximă. De obicei, este o oprire sau două peste diafragma maximă (pe un obiectiv cu deschidere maximă f/2,8, cea mai bună diafragmă probabilă este f/5,6).

Dar fiecare Lentilă are personalitatea sa, așa că cel mai bine este să testați. Cu lentilele cu zoom este posibil ca fiecare distanță focală să aibă o deschidere echivalentă cu o claritate mai bună. Testați-vă obiectivele și aflați: puneți camera pe un trepied, selectați manual o focalizare și faceți mai multe fotografii exact la fel, schimbând doar diafragma și timpul de expunere. Apoi comparați-le pe computer la mărire maximă.

păstrați totul curat

Oamenii meticuloși își păstrează echipamentul impecabil curat. Petele de grasime de pe lentile sau praful pot fi indepartate cu carpe care nu elibereaza fibre, sau chiar cu unele produse specializate.

Senzorul este, de asemenea, o victimă a murdăriei! La schimbarea obiectivelor, particulele intră și se lipesc de părțile interne ale camerei. Fiți foarte atenți la senzor: dacă nu aveți experiența și cunoștințele necesare pentru a-l curăța, preferați să vă duceți echipamentul la o asistență tehnică.

lentile de calitate

Cea mai mare diferență dintre Bad Lens și Good Lens este claritatea. Dacă claritatea este importantă pentru dvs., luați în considerare investiția în lentile de calitate superioară.

Ar trebui să am un obiectiv cu stabilizator de imagine?

Doar faceți prima căutare pentru a cumpăra Lentile și putem vedea diferența uriașă dintre prețurile Lentilelor cu și fără stabilizatori. Uitați-vă bine la nevoile dvs. atunci când decideți dacă merită să faceți această investiție. Întrebați-vă: „Voi fotografia în situații

extreme de lumină până în punctul în care stabilizatorul face diferența?”

Stabilizatorul poate fi la îndemână celor care fotografiază nunți, fotojurnalism și natură folosind teleobiective.

Pentru cei care fac fotografii cu lumină abundentă, cum ar fi în studio, investiția poate să nu facă mare diferență. Cantitatea de lumina in aceste situatii permite utilizarea unor timpi de expunere rapizi care nu scutura fotografia.

tehnica argintului

Ordinea factorilor este importantă

Am menționat mai întâi fotometria și apoi focalizarea dintr-un motiv: deși folosim același buton pentru a măsura Lumina și pentru a focaliza, aceste două lucruri de obicei nu se vor face în același timp!

Dacă facem fotometria în locul greșit, fotografia va ieși cu iluminare greșită.

Dacă focalizăm și apoi continuăm să ne mișcăm camera înainte și înapoi, probabil că focalizarea se va pierde.

Un pas cu pas de bază al întregii părți tehnice ar fi următorul:

1. Găsiți obiectul cu lumină medie pe care urmează să-l utilizați pentru a măsura (cum ar fi palma);

2. Îndreptați-l spre el, apăsați butonul declanșator până la jumătate și modificați setările (diafragma, timpul de expunere și ISO) până când luminometrul revine la zero;

3. Puteți elibera butonul declanșator;

4. Faceți compoziția pe care doriți să o faceți. Amintiți-vă, luminometrul poate merge înainte și înapoi, dar ați măsurat corect scena și nu mai trebuie să vă jucați cu setările;

5. Apăsați butonul declanșator până la jumătate pentru a focaliza unde doriți și țineți-l apăsat până când faceți fotografia;

6. Loviți fotografia.

Dacă, la fotografia următoare, mediul are aceleași condiții de lumină ca prima, poți sări peste primii pași și să treci direct la 5, fără a modifica setările de diafragmă, timpul de expunere sau ISO.

Cum să tragi împotriva luminii și să faci siluete

Când fotografiați o persoană în lumină de fundal, camera poate crede că totul este prea luminos și ajunge să lase fotografia mai întunecată decât ar trebui. Puteți folosi tehnica mâinii pentru a face fotometria corectă.

24. Lisie

În situații cu iluminare din spate, s-ar putea să dorim și să facem o siluetă. Pentru a obține o siluetă bună poți să îndrepti spre cer, să faci fotometria și apoi să te întorci la compoziția dorită.

25. adriLly

Situația cu iluminare din spate ne permite să-l folosim și ca lumină de contur. În această fotografie, de exemplu, Lumina creează un contur auriu în jurul lui AdrieLLy.

Pentru a obține acest efect putem folosi și tehnica mâinii, așa cum am făcut în primul exemplu. Cu toate acestea, conturul va fi vizibil doar dacă în spatele persoanei există un fundal care aruncă și o umbră asupra sa. Vezi in schema:

Cum să faci fotografii cu fundal neclar

Efectul de estompare a fundalului este foarte admirat și mulți oameni cred că o fotografie pare mai profesionistă din cauza lui. Acesta este unul dintre acele efecte care este imposibil de reprodus în post-producție și nu pare natural dacă este făcut pe un computer.

26. andy

Încețoșarea fundalului depinde de următorii factori:

Distanța focală

Cu cât distanța focală este mai mare, cu atât este mai mare neclaritatea. Dacă utilizați un obiectiv de 18-55 mm, fotografiați la 55 mm.

Distanța dintre subiect și obiectiv

Cu cât sunteți mai aproape de subiect, cu atât obiectivul va fi mai aproape de focalizare și cu atât fundalul va fi mai neclar. Apropie-te!

Deschidere

Diafragma este responsabilă în principal de adâncimea câmpului (recitiți articolul „cum să controlați lumina”, pagina 53). Utilizați cea mai mare diafragmă pe care obiectivul dvs. o permite pentru a obține mai multă neclaritate. O diafragmă f/5.6 va estompa fundalul mai mult de o singură dată. deschidere/Ì1.

Distanța dintre subiect și fundal

Cu cât fundalul este mai departe de punctul de focalizare, cu atât va fi mai neclar. Când încercați să faceți un portret cu un fundal neclar, este mai bine să lăsați persoana departe de fundal decât împotriva acestuia.

Nu este întotdeauna posibil să puneți toți acești factori împreună într-o singură fotografie, dar încercarea de a pune în practică unii

dintre ei vă va obține cu siguranță rezultate bune, folosind echipamentul pe care îl aveți astăzi.

citit

Cum să fotografiați în lumină slabă și noaptea

Fotografiile nocturne sunt un coșmar: este greu de focalizat, este greu de măsurat lumina și de cele mai multe ori ajungem cu fotografii întunecate, neclare sau zgomotoase. Dar nu te descuraja: fotografiile de noapte pot fi foarte distractiv de făcut și, odată ce ai înțeles, te face să vrei să treci de la zi la noapte.

Un trepied sau ISO ridicat.

Fotografiile nocturne necesită de obicei stabilitate pentru expuneri lungi. Am citit despre trepiede la pagina 80 și dau și un sfat despre trepiedele mai compacte la pagina 168.

Dacă nu ai trepied, poți și ridica ISO fără teamă! Zgomotul rezultat poate fi atenuat în post-producție sau poate fi încorporat în fotografie.

27. rio de janeiro/RJ

Folosiți glisorul (subestimat) al camerei

Este foarte ușor să faci fotografii de noapte strâmbe, deoarece avem mai puține referințe. În această situație, idealul este să folosești nivelatorul încorporat al camerei pentru a avea orizonturi drepte. Uitați-vă în manualul dvs.: dacă camera dvs. nu are un nivelator, utilizați nivelatorul cu bule al trepiedului.

A plouat? Fi bucuros!

Ploaia este de obicei o veste proastă, dar pentru fotografii de noapte este binevenită. Ați observat vreodată că în majoritatea scenelor de noapte din filme trotuarele sunt ude? Doar că apa reflectă lumina, așa că ploaia ne ajută să facem scena mai bine iluminată și interesantă.

Data viitoare când plouă, știți deja: în loc să vă ghemuiți în pat, îmbrăcați o pelerină de ploaie și ieșiți să faceți poze!

28. venetia, italia

deschideri bine închise

Diafragmele mai apropiate (cum ar fi f/22) permit expuneri mai lungi și, în consecință, suntem capabili să înregistrăm mișcările într-un mod interesant.

În fotografiile de noapte, deschiderea mai mică permite, de asemenea, punctelor de lumină să arate ca stelele. Poate părea un detaliu destul de mic, dar într-o fotografie în mare parte întunecată face o mare diferență.

Căutați metode alternative de iluminare

Corpurile de iluminat, lumânările, felinarele și chiar o tabletă pot servi drept sursă de iluminare. Aceste fonturi nu sunt foarte puternice, dar plasându-le foarte aproape de subiect vei obține rezultate perfecte.

În sfârșit... setările

Știu că una dintre marile dificultăți ale fotografiei de noapte este partea mai tehnică. Deși fiecare situație este unică (pentru schimbare!), câteva sfaturi sunt valabile:

Pentru a focaliza: utilizați Liveview (ecranul LCD) și zoom (în previzualizare) a camerei pentru a focaliza manual. De obicei, este mai ușor să te concentrezi asupra punctelor de lumină decât asupra altor zone. De obicei nu mă bazez pe autofocus în aceste cazuri.

Pentru ca fotografia să nu fie prea zgomotoasă: mizați pe expunerea lungă în loc de ISO ridicat. Dar personal, nu cred că zgomotul este un lucru atât de rău.

Pentru ca fotografia să nu fie neclară: trepiedul este prietenul tău, dar dacă nu ai unul disponibil, sprijină camera pe o bancă, pe podea, pe perete, oriunde. Pur și simplu nu veți crede că va fi posibil să țineți camera în mână timp de 2 secunde fără să tremurați.

Pentru ca fotografia să nu fie întunecată: fotometria unei scene de noapte este diferită de cea de zi. Este puțin probabil ca fotometrul dvs. să fie pus la zero. Deși, repet, diferite situații necesită soluții diferite, rețineți că tendința este ca fotometrul să rămână unul sau două puncte în negativ. Când aveți îndoieli, testați și repetați.

cum să panezi

Panarea este efectul care arată mișcarea scenei, estompând o parte a fotografiei. Această mișcare este surprinsă prin mișcarea camerei în timpul fotografierii.

Stăpânirea acestui tip de efect necesită practică. Încercați acest lucru pe mai multe fotografii. Testați cu viteze diferite și urmărind diferite obiecte.

Pas cu pas:

1. Selectați un timp de expunere lung. Astfel vei obține efectul de mișcare. O secundă este suficientă pentru a face efectul;

2. Îndreptați spre subiectul dvs., care se mișcă, și mutați camera împreună cu el;

3. Faceți clic și începeți să faceți fotografia. Continuați să vă urmăriți subiectul cu camera;

4. Expunerea se va termina și dacă ați reușit să urmăriți viteza subiectului cu camera dvs., aceasta ar trebui să fie clară în timp ce fundalul este încețoșat.

Cum să fotografiați la răsărit și la apus

Cerul este frumos când soarele răsare sau apune. Chiar dacă se întâmplă zilnic, nu ne săturam niciodată de frumusețea culorilor sale. Înregistrarea tuturor acestei frumuseți nu este complicată.

Pentru a putea menține culorile și contrastul este necesar să subexpuneți puțin fotografia.

32. Modificare etaj/PA

Dacă utilizați modul de măsurare matrice, puteți face acest lucru setând contorul de lumină la un număr negativ (cum ar fi -1 sau -2).

2ππ1□nUn π1□π2

Û

Dacă utilizați modul de măsurare spot, puteți viza o parte aproape de orizont, chiar deasupra părții celei mai strălucitoare și a soarelui însuși. Dacă fotometrul acolo unde este soarele sau în partea cea mai luminoasă, șansele sunt mari de a subexpune fotografia mai mult decât este necesar.

nu bucla fotometria aici (va fi foarte clar) JB,

Uită-te, analizează, compune

Compoziția nu depinde aproape deloc de echipamentul dvs. și nu poate fi remediată ulterior pe computer.

Este fundamentul a ceea ce numim fotografie frumoasă. Decizia pe care butoane să apăsați devine rapidă și ușoară după un timp de practică. De acolo, ne-am dedicat majoritatea eforturilor compoziției de cântece.

34. Modificare etaj/PA

Înțelegerea părții tehnice este importantă. Să știi cum să-ți postprocesezi imaginile și într-o lume digitală. Dar compoziția este unul dintre factorii principali pentru ca fotografia ta să iasă în evidență din mulțime.

Înainte de a îndrepta camera către scena pe care intenționați să o fotografiați, trebuie să vă opriți și să observați. Privește în jur și răspunde la următoarele întrebări:

- De ce am decis să fotografiez asta?
- Ce mi-a atras atenția în această situație?
- Care sunt cele mai importante lucruri despre această scenă?

• 0 ce nu este important?

Odată ce ați răspuns la aceste întrebări, veți avea un punct de plecare pentru a începe să compuneți. Analiză:

• Care va fi rezultatul folosind diferite lentile?

• Ce se întâmplă dacă mă apropii sau merg mai departe? Dacă mă rațesc?

• Dacă mă plimb în jurul scenei, care unghi va fi cel mai interesant?

După ce ați căutat și analizat, este timpul să compuneți. Vă voi spune câteva principii pe care le folosim pentru a veni cu compoziții interesante, dar amintiți-vă că nu există bine sau greșit. Compoziția aleasă ar trebui să ajute să spună povestea din spatele acelei imagini. Căile pentru a ajunge la acest rezultat trebuie să fie alese de tine!

Aceste principii nu sunt exclusive fotografiei: ele există și funcționează la fel pentru toate artele vizuale (pictură, ilustrație, sculptură și design, de exemplu.)

Există două seturi de informații pe care le folosim atunci când creăm și analizăm compoziția într-o fotografie: elementele formale (elementele care alcătuiesc o imagine) și principiile artelor vizuale (organizarea acestor elemente într-un cadru).

elementele formale

Există șapte elemente formale principale ale artelor vizuale. Ele ne ajută să înțelegem structura unei fotografii. Pentru ca o imagine să se formeze, cel puțin unele dintre aceste elemente vor fi întotdeauna prezente. Elementele în sine sunt ca literele alfabetului: nu au nici un sens propriu. Modul în care le folosim este cel care ne ajută să transmitem un mesaj.

100

1. Linie

Linia este de obicei primul element formal menționat în orice clasă de artă. Este ușor de înțeles de ce: liniile sunt baza pentru toate tipurile de reprezentări vizuale ·

O imagine arată lumea în două dimensiuni. În ea, linii care nu există în viața reală (precum Liniile unei sculpturi) iau existență. Puteți spune că nu există fotografie fără Linie, deoarece este Linia care delimitează totul în cadru.

Pentru a înțelege mai bine ce este Linia, imaginați-vă desenând o imagine. De unde începi? De obicei, lângă linii!

Pe lângă delimitările literale, liniile pot fi, de asemenea, sugerate numai. În exemplul de mai jos, liniile care formează vița de vie sunt

complexe, dar organizarea lor pe tablă sugerează două linii simple convergente:

36. heiLbronn.aGermania

Utilizarea liniilor drepte aduce un sentiment de modernitate și ordine. Utilizarea liniilor curbe și neregulate aduce un sentiment mai organic și mai natural. Liniile orizontale sunt mai confortabile pentru ochi decât cele verticale, deoarece în viața reală avem ca bază un orizont; Liniile diagonale aduc mai mult dinamism.

Liniile de obicei nu există în formă pură în fotografii. Influența lor asupra rezultatului final este mai discretă decât alte elemente și, de obicei, lucrăm mult mai mult cu Suggested Lines decât Literal Lines.

38.svartifoss,insula

2. Textura

Atingând obiectele din jurul nostru, le putem simți textura. Este posibil să simțiți diferența dintre o coajă de fructul pasiunii (cu riduri și umflături) și o coajă de ou (netedă și netedă).

Într-o imagine bidimensională nu avem o textură reală, dar este posibil să simulăm această textură folosind alte elemente (cum ar fi culoarea și Lumina.)

De exemplu: Folosind o iluminare laterală și puternică, evidențiem textura obiectelor. Folosind o lumină slabă, evidențiem subiecte delicate.

39. giovanni

3. Culoare

Toată lumea a învățat puțin despre culoare la preșcolar. Pentru fotografie, însă, trebuie să știm puțin mai mult decât am învățat cu vopseaua guașă. Începem prin a ne uita la roata de culori:

Acor este unul dintre cele mai puternice și versatile elemente de acolo. Putem evidenția un element folosind o singură culoare. De asemenea, putem crea echilibru folosind o combinație de culori.

Să ne uităm la temperatura culorii: culorile mai calde (galben și portocaliu) aduc o senzație de confort și căldură. Culorile mai reci (albastru și violet) dau o senzație rece și sterilă.

40. naarden, Olanda

41. tromso, norvegia

Putem crea sens folosind o combinație de culori. Mesajul transmis de culoare funcționează doar atunci când folosim puține culori. Când folosiți mai mult de trei culori, acest element nu mai este atât de evident.

Două combinații interesante sunt culorile analoge și culorile complementare.

Culorile analoge sunt cele care sunt apropiate de cercul cromatic. Folosind culori analoge, creăm o unitate armonică a elementelor fotografiei.

106

Culorile complementare sunt cele situate una vizavi de alta pe roata de culori. Folosind culori complementare creăm un contrast armonic de culoare.

^ rosu si verde

creează contrast.

4. Lumină și umbră

Acest element este destul de ușor de înțeles: este pur și simplu jocul de lumină și întuneric din imagine.

Îmi place să compar utilizarea luminii și a umbrelor cu ascultarea muzicii: a vedea o fotografie mai întunecată este ca și a asculta un fado, devenim gânditori, imaginându-ne ce se ascunde în acele umbre. A vedea o fotografie mai clară este ca și cum ai asculta o sambinha, o explozie de informații. Putem folosi Lumina și Umbra cu diferite proporții și contraste.

45. naarden, Olanda

Fotografiile alb-negru depind complet de acest element, deoarece nu au culoare.

108

5. Volumul

Volumul este reprezentarea unui obiect 3D. La fel ca textura, în fotografie a treia dimensiune a unui obiect poate fi doar simulată. Această simulare se face folosind umbre și perspectivă (creierul nostru interpretează ceea ce este mai mic ca fiind mai departe).

46. inhotim/MG

Utilizarea de

Putem evidenția sau reduce volumul unui obiect. De exemplu: dacă fotografiați o geamandură cu o lumină total obișnuită, este posibil ca aceasta să semene mai mult cu un cerc decât cu o minge.

6. Formă

Spre deosebire de volum, forma are două dimensiuni. Recunoaștem forma unei persoane chiar și fără să observăm volumul, atâta timp cât este posibil să recunoaștem un cap

și un corp.

Este ușor să observi forme atunci când analizezi siluete, dar există chiar și atunci când nu este evident.

Forma poate fi definită cu linii, culori, lumini și umbre.

Forma este foarte importantă, deoarece este ceea ce ne face să recunoaștem subiectul fotografiei. În funcție de unghiul pe care îl alegem, o formă poate fi de nerecunoscut. De asemenea, este posibil să evidențiezi forma folosind estompare, lumină și culori.

48. Plaja cu nisip negru, Islanda

7. Spații

De obicei, separăm fotografia în două spații: spațiul pozitiv și spațiul negativ. Spațiul pozitiv este subiectul principal·, în timp ce spațiul negativ ne ajută să îndreptăm privirea către acest subiect.

Spațiul negativ este ca aerul: înconjoară subiectul principal fără a atrage atenția asupra lui. Este neutru și servește pentru a acorda mai multă atenție subiectului. Când navigăm prin imagine, căutăm spațiile pozitive.

50. rio de janeiro/RJ

Cum să unești elementele de pe tablă

Odată ce cunoaștem elementele, este timpul să le plasăm într-un cadru și să ne formăm fotografia. 7 principii ne ajută să decidem cum să facem acest lucru.

1. Echilibru

Când privim o fotografie echilibrată, privirea noastră călătorește în interiorul imaginii. Când privim o fotografie dezechilibrată, ochii noștri caută ceea ce lipsește. Pentru a obține echilibrul, aranjam elementele pe tablă astfel încât să se completeze reciproc sau să aibă sens.

51. kvaLoya, norvegia

53. rio de janeiro/RJ

2. Contrastul

Contrastul este utilizarea luminii sau a culorilor pentru a defini calea privirii privitorului. Pentru a asigura separarea subiectului și fundalului, folosim culori complementare sau Lumină și umbră.

3. Repetarea

Folosirea elementelor care sunt similare ca culoare sau formă creează un model care poate fi abstract sau sublinia un punct fără a acorda atenție fiecărui element.

55. Muzeul de Arheologie din Xingó/AL

4. Accentul

Este punctul culminant acordat subiectului principal al fotografiei.

Sau dacă există întotdeauna un subiect principal și încercăm să punem tot accent pe asta. Putem face acest lucru folosind Lumină/Umbră, Culoare și Blur.

56. shi rLley

5. Ritm

Ritmul este cel care definește modul în care observatorul parcurge ochiul prin imagine. Folosim linii, forme și estompări pentru a crea un ritm de mișcare sau lejeritate.

6. Proporția

(Л

ω

CUR

Raportul de aspect este cel care distribuie elementele din cadru în funcție de importanța și dimensiunea lor.

și apoi 0"*

imagini ·

59. Barra da Guaratiba/RJ

7. Unitatea

Totul din cadru trebuie să aibă o anumită funcție în compoziție. Cea mai mare greșeală găsită în fotografia de către începători este aceasta: multe elemente nu spun nimic sau nu adaugă nimic la fotografie, lăsând imaginea fără unitate.

^do estañate de/e sua . 0 foio na ^daTr^0· deme^osd^¿r't&'

reguli de compunere

Respectarea unor reguli de compoziție bine stabilite asigură imagini bine echilibrate. Puteți încălca aceste reguli atunci când există un motiv întemeiat, dar respectarea lor este un bun început pentru a crea fotografii mai frumoase.

regula treimilor

Luați-vă tabla și desenați mental un joc tic-tac-toe deasupra ei. Punctele importante ale fotografiei tale trebuie să fie într-una dintre cele patru convergențe ale acestor linii.

Fiecare fotografie are propriile sale caracteristici și nu este întotdeauna ușor să definești ce se întâmplă în mingi. Înainte de a face fotografia, priviți scena și definiți ceea ce este cel mai important și ar trebui să fie în evidență.

eeleæ găsește ¿ponío de Estaque restul inferior

ne9atiw și da context ° și spațiu

60. canion do xingó/AL

117

După ce am învățat regula treimii sau am studiat puțin fotografie, suntem tentați să nu mai facem niciodată o fotografie centrată pe viață! A nu centra nimic în cadru este, de fapt, sfatul pe care îl vei auzi cel mai mult când vine vorba de compoziție.

Practicați mult această regulă pentru a vedea cât de frumoase pot fi rezultatele, dar nu vă fie teamă să o rupeți atunci când doriți să creați tensiune în imagine: utilizarea altor elemente poate face și o fotografie centrată să arate foarte frumoasă.

63. Insula Mierii/PR

Păstrați orizonturile orizontale, vă rog!

Dacă există un lucru care distruge o mulțime de fotografii acolo, este că le face strâmbe. Nu: nu este artistic, nu este diferit, nu este stilat. Este pur și simplu urât. Crede-ma.

Sună radical, dar motivul este simplu: deformarea fotografiei este o metodă grozavă de a o face să semene cu mișcarea și haosul, creând tensiune. Problema este că majoritatea fotografiilor strâmbe pe care le văd în jur sunt cu oameni nemișcați, obiecte neînsuflețite, peisaje nemișcate sau momente de liniște!

Singurul motiv bun pentru a face o fotografie strâmbă este să urmărești și să arăți mișcarea sau să creezi tensiune. În cinema, această tehnică se numește înclinare olandeză.

65. Lo, Norvegia

Dacă îți faci fotografia strâmbă pentru că nu poți alinia orizontul, pentru că vrei să încadrezi ceva mai bine în compoziție sau pentru că vrei să arate mai elegant, mai bine te oprești aici!

Unele camere au un nivel de nivel încorporat, doar apăsați un buton (verificați manualul dacă al dvs. oferă această opțiune.) Puteți

utiliza și un nivelator separat care se potrivește deasupra camerei (unde ar fi blițul). Unele trepiede au și clasicul nivelator cu bule.

Dacă nimic nu funcționează și nu există altă opțiune, aliniați imaginea în post-producție. Lucrul enervant la această alternativă este că ajungi să pierzi o parte din fotografie.

Dacă doriți să adăugați mai multe lucruri în fotografie, schimbați-i poziționarea. Dacă vrei o fotografie mai creativă, folosește compoziția și lumina. Dar vă rog să vă păstrați orizontul orizontal!

utilizarea ramelor

Plasarea unui element neutru și discret în jurul subiectului principal poate fi o opțiune bună pentru a putea evidenția ceea ce este important.

Orice poate deveni un cadru. Poate fi evident, ca o fereastră. ELa poate fi, de asemenea, indus numai, folosind elemente neclare și naturale.

Rama este doar ca un plus, iar idealul este ca sa nu atraga prea mult atentia. Îi putem ascunde detaliile folosind umbre sau estompări.

Pe lângă faptul că indică subiectul principal al imaginii, cadrul ajută și la furnizarea contextului, spunând o parte din poveste.

În fotografia de mai jos există mai multe niveluri de cadre: încercați să le găsiți și înțelegeți cum contribuie la crearea interesului pentru imagine.

68. Lumina lunii

Simplitate în compoziție: arată doar ceea ce este important

Unul dintre secretele pentru a obține fotografii mai frumoase este să arăți doar elementele care sunt importante și relevante. O fotografie poluată nu este neapărat o fotografie cu multe elemente, ci cu multe elemente care nu adaugă nicio informație importantă imaginii sau care apar în fotografie într-un mod dezorganizat.

Definirea poziționării este primul pas. Înainte de a ridica camera, plimbați-vă și vedeți diferența fiecărui unghi din scenă. Vedeți unde lovește lumina și ce arată. Odată ce unghiul este ales, îndreptați camera și vedeți ce arată în cadru.

Adesea, un singur pas este suficient pentru a afișa sau a ascunde elemente dintr-o scenă. Observați cum schimbarea poziționării mele cu câțiva centimetri a făcut diferența în fotografia din dreapta. Acoperișul care a apărut în prima fotografie era ascuns de niște frunze incluse în compoziție.

Vedeți diferența pe care o face să pășiți în lateral sau să vă aplecați. Vedeți diferența pe care o face să vă apropiați sau mai departe de subiect.

Cel mai bun moment pentru a fotografia

Îmi place să folosesc soarele ca sursă de lumină: este disponibil pentru toată lumea, este gratuit și nu trebuie să-ți schimbi bateriile.

Unul dintre cele mai tradiționale sfaturi de fotografie atunci când folosiți lumina naturală este: fotografiați întotdeauna la momentul magic. Ora magică este acel moment din jurul răsăritului și apusului soarelui. Chiar acum, Lumina este moale și aurie, iar cerul este în culori frumoase. Urmând această linie de gândire, se spune și pe aici să nu fotografiați niciodată la prânz, deoarece lumina este foarte puternică la această oră, creând umbre urâte și dure.

71. rio de janeiro/RJ

Cu toate acestea, experimentând fotografia zilnic, am descoperit că nu este atât de simplu.

Cel mai bun moment pentru fotografiere depinde de multe lucruri: tipul fotografiei, logistica necesară, disponibilitatea și confortul clienților, locul din lume în care te afli... Din aceste motive, nu există un singur răspuns. Este necesar să analizezi care este cel mai bun moment pentru tine!

Ouai este cel mai bun moment al tău?

Primul punct de luat în considerare este locația dvs. Ora magică poate dura cinci minute în Belém, o oră în Porto Alegre și toată ziua în Norvegia. Mai mult, știm că unghiul la care soarele călătorește pe cer depinde și de anotimp.

În Brazilia, pe lângă varietatea enormă de iluminat, depindem de alți factori meteorologici.

Când locuiam în Curitiba, era imposibil să programez repetiții pentru ora magică din timpul iernii, fiindcă era atât de frig.

Am ajuns să filmez în timpul temutului amiază, astfel încât clienții mei să fie confortabil.

De asemenea, depindem de disponibilitatea celorlalte persoane implicate. Lumea nu se învârte în jurul buricului nostru fotografic și nu întotdeauna cine va participa este disponibil și la momentul perfect.

Fotografii profesioniști de peisaj se confruntă cu probleme similare: imaginează-ți că ai sosit astăzi în Shanghai, zborul tău a întârziat, traficul a întârziat, vremea rea... Dar fotografia trebuie să fie livrată mâine! Este necesar să faci o fotografie frumoasă, pentru că termenele limită sunt termene limită. Chiar dacă nu ești un profesionist, vacanțele au și un timp stabilit pentru a se termina și nu întotdeauna condiția ideală te va aștepta la Paris.

Cum să lucrezi cu situații de lumină nu atât de perfecte?

Trebuie să fii realist: dacă nu este fezabil să filmezi la momentul perfect, care sunt alternativele și cum să lucrezi cu ele?

Dacă fotografia de peisaj nu va fi mișto pentru că vremea este înnorată, ce zici să te concentrezi pe alte elemente? Poți să te apropii, să folosești alb-negru sau să creezi efecte care fac din lumina să fie prietenul tău, nu dușmanul tău.

73. Pădurea Neagră, Germania   72. Rio de Janeiro/RJ

74. Michele

Dacă a fost esențial să programați un portret într-o perioadă în care soarele este la apogeu, puteți profita de el pentru a lucra la fotografii mai contrastate și mai dramatice. Ai grijă doar la expresiile incomode: avem tendința de a miji când soarele ne este în față. În portretele tradiționale, în care subiectul privește direct la cameră, poate fi necesar să căutați o umbră.

75. cristiane

Cel mai important lucru pentru a lucra cu lumină naturală este să înțelegeți că aceasta este responsabilă. Dacă ai plănuit o anumită fotografie și timpul a trecut, nu poți insista: fii flexibil și lucrează cu Lumina pe care ți-a dat-o natura.

Fotografia alb-negru

76. rio de janeiro/RJ

Imaginea alb și negru a fost inițial o limitare. Fotografia a fost inventată oficial în 1839, dar abia după aproximativ 100 de ani fotografia color a devenit viabilă. Era sfârșitul restricției și toată lumea putea fotografia lumea așa cum a fost întotdeauna: în culoare!

Dar de ce, chiar și după descoperirea și popularizarea fotografiei color, continuăm să facem poze alb-negru?

Primul motiv pentru care fotografia alb-negru nu a murit a fost reacția profesioniștilor de atunci. Așa cum este posibil și astăzi să auzim oameni negând validitatea fotografiei digitale în raport cu filmul, în anii 1940, femeile fotograf au negat noutatea fotografiei color. Acest moft ar afecta fotografia reală. Acest lucru se întâmplă adesea cu fiecare schimbare a stilului sau tehnologiei: chiar și Monet a fost văzut ca o persoană care disprețuia arta adevărată de către criticii vremii, care au negat impresionismul.

Chiar și cu șocul inițial, fotografia color a devenit de atunci cea mai utilizată. În prezent, este unanim în mass-media: este foarte rar să găsești un film, un panou publicitar sau un editorial de modă fără culori.

77. Insula Mare/RJ

Culoarea ne permite să înregistrăm lumea mai precis, dar fotografiile alb-negru încă trăiesc. Ar putea fi din cauza unei nostalgii cronice

prezente în toate generațiile. Cu toate acestea, majoritatea oamenilor sunt de acord dintr-un motiv simplu: culorile ne pot distrage atenția de la ceea ce contează cu adevărat într-o fotografie. Emoția, formele și texturile apar mult mai mult într-o înregistrare fără această distragere.

portrete

78. Angelica si Leandro

Introducere în direcția afectivă

Ce face La r când mergem să fotografiem o persoană? Cum o putem face să se simtă confortabil și să evităm blocarea care se întâmplă atunci când îndreptăm o cameră? De unde vine acel zâmbet autentic și acea privire de complicitate de pe cealaltă parte a fotografiei?

79. josi si andre

Regia este unul dintre acele subiecte ignorate în cărțile de fotografie străine. Majoritatea cărților care vin la noi vin din Statele Unite și sunt făcute de americani și pentru americani. Este ușor de înțeles de ce acest subiect nu este discutat în aceste materiale: managementul are o legătură directă cu modul nostru de a relaționa.

În Brazilia și în restul Americii Latine, modul nostru de a relaționa este personal și primitor, chiar și cu unele variații între mediul rural și oraș. Oprim, invităm la cafea și deschidem frigiderul din casele altora. Această atitudine primitoare încetează să mai existe doar în acele clase care încearcă să imite modul rece al celor care ne explorează de sute de ani.

Sfaturile de conducere gringo, bazate în mod normal pe „puneți mâna persoanei în sus” și „mișcați capul persoanei în acea poziție”, sunt mecanice și obiectivante. Poate chiar funcționează atunci când au de-a face cu modele profesionale, dar reproducerea acestui pas cu pas cu majoritatea oamenilor este garantată să creeze o situație inconfortabilă. Dar există vreo modalitate de a o face altfel?

Pe tot parcursul anului 2014 am participat la un atelier de conducere afectivă în toate statele din Brazilia. Din ianuarie până în decembrie, de la regiune la regiune. Eu și oamenii care am participat la acest atelier am dezvoltat – împreună – o direcție mai jucăușă, mai empatică și mai politică.

Acești trei piloni sunt suficient de supuși pentru o altă Carte, desigur! Dar voi încerca să aduc aici o introducere care te poate ajuta să faci față mai bine situațiilor care apar atunci când mergi să fotografiezi oameni.

"Ce trebuie să fac?"

Îndreptați camera către cineva și așteptați câteva secunde. În curând, întrebarea va veni. "Ce trebuie să fac?"

Este posibil ca întrebarea să nu fie verbalizată. S-ar putea ca ea să vină doar cu o mică față de îndoială. Poate că vine într-un format de petrecere cu poză și zâmbet. Poate veni printr-o privire deturnată sau o privire repetă. Dar ea va veni.

81. tatiana

81a. aLcinda si manoeL

Și vine pentru că de fiecare dată când cineva ne îndreaptă cu un aparat de fotografiat, fie că ne place sau nu, simțim dintr-o dată conștientizarea corpului nostru și a prezenței noastre. Parcă trăim viața în liniște și, având o cameră îndreptată spre noi, ne amintim că corpul nostru este acolo. Și de aceea în acest moment nu știm prea bine ce să facem cu el. Și întrebăm, cu gura sau cu trupul, ce să facem.

Primul pas către o direcție, afectivă sau nu, este să răspunzi la acea întrebare.La fiecare două secunde. De fiecare dată când îndrepți o cameră către cineva.

(După aceea, va apărea întrebarea „Acum ce?”. Răspundeți și la aceea și repetați procesul.)

Primul pas este destul de greu de urmat. În principal pentru că atunci când ne place fotografia avem un anumit obicei de a mângâia butoanele camerei și de a ne gândi la Lumină, la compoziție și la decoruri în loc să ne uităm la ființa vie care stă acolo în fața noastră. Dacă locuiți într-un oraș mare, mergeți într-un parc într-o sâmbătă după-amiază și urmăriți repetițiile care se desfășoară: veți vedea o persoană incomodă pozând și o persoană care se uită continuu la un mic ecran pentru a vedea dacă fotografiile îi ies bine.

Practicarea direcției afective înseamnă să nu te mai îngrijorezi atât de mult cu privire la felul în care se dovedește fotografia și să începi să-ți faci griji cu privire la modul în care iese persoana fotografiată.

(De fapt, primul pas este să nu mai fii narcisist. Dacă te-ai născut în Occident după cel de-al Doilea Război Mondial, succes cu această sarcină!)

Iar al doilea pas este să ai un răspuns la întrebarea „Ce fac?”

82. Rita și Pedro

Din anumite motive, există câteva răspunsuri care ne ies automat din gura. toate sunt

groaznic și ar trebui evitat cu orice preț - cu excepția cazului în care spui totul de parcă ai cânta o poezie frumoasă, captivantă, așa cum este cazul unei iubite femei soteropolitane pe care am întâlnit-o în aceste rătăciri.

Răspunsurile interzise sunt:

• Poate acționa natural

• Fa ce vrei!

• Prefă-te că nu sunt aici!

Acum zâmbește!

Prima este una dintre cele mai îndrăznețe cereri pe care le putem face cuiva către care îndreptăm o cameră (deseori uriașă). A acționa natural în aceste situații este să ne închidem și să ne simțim inconfortabil.

A le cere oamenilor să facă tot ce vor este același lucru cu a spune: „Cunoști sutele de milioane și posibilitățile infinite de lucruri care pot fi făcute în lume? Așa că alegeți unul singur, pentru că sunt ocupat.” Fotograf: ia-te înapoi, pentru că îți aparține!

Realizarea fotografiilor fără ca persoana să observe este o modalitate de a obține fotografii sincere, dar nu este întotdeauna cazul. Nu are rost să-i ceri să se prefacă că nu exiști: dacă te-a văzut deja, va fi imposibil să nu te vadă.

Prea mulți dinți (copii) sau prea puțini dinți (adulți) care apar atunci când cerem un zâmbet ar trebui să fie un motiv suficient pentru a nu mai face asta niciodată. Toată lumea este radiantă când zâmbește, cu sau fără dinți, dar numai când zâmbește cu adevărat. Asta este valabil și pentru alte expresii: am încercat să cer unui cuplu să se uite unul la altul cu o privire pasională, am încercat să cer unei persoane să fie așa, mai introspectivă, știi? Dar nu este. Doar modelele profesioniste stiu sa imite un zambet, o privire sau o expresie pentru a vinde margarina. Oamenii ca noi știu doar să exprime sentimentele.

83. josi

ipostazele

Când reușim să evităm aceste solicitări, ajungem să cădem în varianta gringo a direcției: să răspundem la întrebarea „Ce fac” cerând o ipostază. Dar ipostazele sunt cel mai rău lucru despre fotografia oamenilor. Dacă ai încercat vreodată să pozezi pentru o serie de fotografii, probabil că ai un motiv să nu-ți place să pozezi. Voi număra trei dintre ai mei.

84. andressa si marina

Motivul numărul unu: ipostazele ne fac incomod

Imaginează-ți situația. Fotograf o persoană și decid să o pun într-o ipostază. Ar putea fi o ipostază pe care am făcut-o la fața locului sau una pe care am văzut-o într-unul dintre acele ghiduri de poze înfiorătoare de acolo. incep sa intreb:

- Deci, stai acolo. Acea. Acum, hmmmm, întinde-ți puțin piciorul. Nu, celălalt picior. Acum, plasează-ți mâna așa pe umăr. Acum își întoarce capul spre mine. Încet! Nu, întoarce-te puțin înapoi. Acea! Perfect! Acum oferă acel zâmbet. 'CLIC*

De ce este această situație atât de inconfortabilă pentru persoana care pozează? Probabil pentru că nu este o poziție în care persoana de obicei își pune corpul zilnic și, în principal, pentru că pozatul se bazează pe corecții.

Cu fiecare propoziție de genul „Pune-ți piciorul acolo, pune-ți brațul aici, întoarce-ți capul acolo”, spunem de fapt: „Feci greșit. Tu faci gresit. Tu faci gresit".

Și acest mesaj nu este foarte primitor, nu-i așa?

Motivul numărul doi: ipostazele ne transformă în altcineva

Nu contează câte Cărți sau ghiduri de pozare memorezi. O mie de ipostaze nu vor fi niciodată suficiente pentru a reprezenta varietatea infinită și combinațiile de mișcări care există în fiecare dintre noi. Oricât de bună este fotografia.

Un tânăr mi-a spus odată că în timpul fotografiilor de nuntă fotograful i-a cerut să facă o mulțime de ipostaze. Unul era pe un pian cu cotă care exista în spațiu. Trebuia să se prefacă că cântă în timp ce mireasa lui stătea întinsă deasupra pianului arătând strălucitor. El spune că fotografia a fost un spectacol. Dar lui și soției lui le era rușine de ea, pentru că ea nu avea nimic de-a face cu ei. Erau super casual și relaxați, iar în acea fotografie pătrată erau doar păpuși pentru plăcerea fotografului.

Același lucru este valabil și pentru producții, machiaj și alte accesorii, întrucât aceste dispozitive au fost făcute tocmai pentru a transforma persoana respectivă în alta.

Motivul numărul trei: ipostazele nu ne reprezintă

Pozele din Cărți și Ghiduri sunt întotdeauna limitate la înfățișarea oamenilor. Un ghid de poziție pentru femei va avea întotdeauna femei cu un anumit tip de corp (pun pariu că nu trebuie să explic care dintre ele.) Și apoi, când ai de gând să fotografiezi o femeie ca mine, care nu are păr, asta Poza de a mișca și flutura încuietori nu va ajuta la nimic. Același lucru se aplică atunci când fotografiați o persoană grasă (ghizii sunt întotdeauna subțiri), același lucru se aplică și când fotografiați o persoană într-un scaun cu rotile (ghizii nu sunt niciodată dezactivați), același lucru se aplică și când fotografiați un cuplu homosexual (cupluri în ghiduri). sunt întotdeauna bărbați și femei, subțiri, albi, el mai înalt decât ea.) Și așa mai departe.

86. cecilia

În cel mai bun caz, încercarea de a încadra oamenii în ipostaze creează disconfort. În cel mai rău caz, jenă.

În timp ce disconfortul și jena nu ne împiedică să facem fotografii frumoase, scopul nostru aici nu este doar să facem fotografii frumoase, ci să evităm disconfortul și jena. Acesta este deja un scop în sine.

Dar, dacă nu e să întreb de interzis sau de ipostaze, ce să spun atunci?

87.vivien si lorraine

O mișcare care distrag atenția

Știm că îndreptarea camerei provoacă conștiință de sine, așa că una dintre modalitățile de a preveni această conștiință de sine să provoace și disconfort este să ceri persoanei să facă ceva cu acel corp și mintea care au fost (re)descoperite.

Am reușit să facem acest lucru cerând persoanei să-și folosească corpul – luând în considerare posibilitățile motrice ale fiecăruia – și imaginația sa într-un mod jucăuș, interesant, neașteptat sau provocator.

Orice fel de mișcare servește acestui scop. Seturile de oameni și situații vor dicta ideile. Dar voi da câteva exemple pentru a ne scoate din abstract.

Dacă fotografiez pe cineva în parc și este obraznic, pot face o cerere simplă de genul „urcă-te în copacul ăla de acolo!” Este o cerere simplă, dar este provocatoare, iar din reacția la cerere voi ști deja dacă este ceva care face persoana mai mult sau mai puțin confortabilă. Ideea este să nu fotografiați o persoană urcându-se într-un copac. Aceasta este doar resursa folosită pentru a scoate la iveală adevăratele expresii ale persoanei.

88. andrea

Același lucru este valabil și pentru mișcările imaginației. Pot să cer unei persoane să închidă ochii și să simtă soarele lovind-o pe piele, să asculte cântecul păsărilor și să-mi imaginez că plutesc pe un nor mic pe cer în timp ce mănâncă o paletă de ananas pe care tocmai a cumpărat-o de pe Rua XV.

O mișcare poate fi mare sau mică, poate fi să ceri cuiva să se cațere într-un copac sau să te mângâie pe cot, poate fi o interacțiune cu propriul tău corp, cu o altă persoană sau cu mediul înconjurător, poate implica corpul, imaginația, sau cei doi in acelasi timp. Esențial este să întrebi obiectiv. A cere să „mergi la Li și să faci ceva” nu este suficient. Este necesar să specificați și să aduceți detalii.

Sugerarea acestor mișcări simple și directe este suficientă pentru a crea situații spontane și expresive și este primul pas pentru a începe să faci o direcție afectivă. După aceea, putem merge mai departe și putem explora alte acțiuni și imaginații care lucrează cu amintiri, dorințe și autocunoaștere.

Oferă feedback constant

Nu sunteți sigur dacă tot ce a făcut Lei până acum are sens? Ești pe picior din spate și nu știi dacă vei dori să aplici aceste idei lui Lucas? Toate bune. Dar am un ultim sfat care ar putea chiar să funcționeze pentru tine.

Ori de câte ori cineva ne face o poză, ne îndoim dacă iese bine. Când cineva ne cere să ne cățărăm într-un copac, nu suntem siguri dacă așa trebuia să se facă. Oricine are camera are controlul în mâini, deoarece decid când să facă clic și știe cum iese. Cei de cealaltă parte nu au control. Doar îndoieli.

Rezolvarea acestui lucru este foarte simplă. Spune că e în regulă. Frazele magice sunt: „Așa e!”, „Perfect!”, „Iese grozav”, „Wow, poza asta arată atât de frumoasă!” Repetați aceste fraze cât de mult puteți. Chiar dacă este o minciună. Chiar dacă ai uitat să scoți capacul obiectivului. „A fost perfect”.

O ghemuire și o ureche

Fotografiarea oamenilor are o particularitate: relația dintre cine se află de această parte și de cealaltă parte a camerei face diferența.

Pentru a facilita acest lucru, este legal să existe o căldură în această relație. De obicei, o conexiune are loc chiar înainte de prima întâlnire. Într-o situație profesională, de exemplu: o clientă îmi vede portofoliul, citește ce și cum scriu și duce impresiile și afinitățile ei la întâlnirea noastră. Este esențial să clarificați că sunteți o ființă umană în primul rând. Este și mai important să explici clar ce ființă umană ești.

Cunoașterea și ascultarea sunt a doua parte a acestei relații. Să știi dacă acesta este genul de persoană care se cațără în copaci, căreia îi plac paletele cu ananas sau care are o poveste specială petrecută pe strada XV este o parte importantă a afectivității în direcție. Este grijuliu. În funcție de persoană, aceleași glumețe și sugestii pot fi perfecte sau destul de nepotrivite. Spunând „închide ochii și acum gândește-te că un bărbat frumos îți miroase părul!” s-ar putea să funcționeze cu o fată heterosexuală, dar nu cu o lesbiană sau cu una care nu are niciun interes în relațiile romantice. Evita momentele plictisitoare si nu te baza pe stereotipuri.

90. juliana

Oricine lucrează sau vrea să lucreze cu fotografia poate încerca să facă acest lucru în mod formal. Am trimis câteva întrebări foarte frumoase pentru a răspunde tuturor clienților pe care urma să-i fotografiez. Dar, de fapt, cunoașterea se întâmplă chiar și în momentul fotografiilor. Toată lumea are povești de spus. Doar întrebați și ascultați. Fotografiile pot fi lăsate pentru pauze.

În cele din urmă, acea empatie este ceea ce contează cel mai mult. Mai important, apropo, decât pozele frumoase.

Dar, dar, dar... Este ceea ce își dorește persoana!

Dintre toate „darurile” care au apărut în zeci de ateliere din Brazilia, acesta a fost întotdeauna cel mai prezent:

„Totul este foarte frumos despre ce vorbești, dar... Și când nu este ceea ce își dorește persoana? Oamenii vor să arate diferit. Oamenii își

doresc ipostaze care să-i facă mai plini de farmec sau ca modelele cu margarină. Oamenii vor să ascundă ceea ce sunt cu adevărat pentru că nu se plac! Și acolo?"

Da este adevarat. Sunt oameni care își doresc exact asta, dar... Ești de acord?

Dacă sunteți de acord, mergeți mai departe. Dacă nu, fă-o în alt mod. Tu alegi să faci parte din problemă sau parte din soluție.

tehnici pentru portrete

Ochii și fața

La capitolul focalizare v-am spus deja că cea mai importantă regulă pentru focalizarea pe portrete este: focalizați întotdeauna asupra ochiului!

Ochii sunt adesea partea cea mai expresivă a feței. Dacă subiectul se uită direct la cameră, este și mai important ca acestea să fie focalizate.

În mod ideal, ambii ochi ar trebui să fie focalizați, dar dacă persoana se află într-un unghi care permite doar focalizarea pe unul dintre ei, preferați să focalizați pe cel mai apropiat de cameră, deoarece este mai mult în evidență.

92. Fiona

93. barbara

Unghiul ochiului poate face o mare diferență în naturalețea unui portret. Evitați să faceți persoana să-și rotească ochii într-un mod care nu este firesc pentru ea. Pentru aceasta, idealul este ca persoana să privească mai mult sau mai puțin în aceeași direcție în care este întoarsă fața.

Este plăcut să oferiți un spațiu pe tablă unde persoana să se poată întoarce. Compoziția portretelor tradiționale sugerează că subiectul este întotdeauna înclinat spre interior, nu spre exterior.

Ochii sunt chiar în centrul capului nostru. Sub ele, avem toate celelalte caracteristici și restul corpului. Deasupra lor, avem doar fruntea. Dacă centrem Linia Ochilor pe verticală, vom avea un gol care dezechilibrează compoziția din partea de sus a cadrului.

95. Liliana

În acest caz, sugestia pentru lovituri în cap este să plasați ochii pe linia superioară a regulii treimii. Uneori poate fi necesar să tăiați partea superioară a capului. Dar nu vă faceți griji, în compoziție nu este atât de nevoie!

Cadru...

Când faceți fotografii în cap, evitați tăierea la margini (exact în bărbie sau în partea superioară a capului). Dacă aveți de gând să faceți o tăietură apropiată, apropiați-vă foarte mult. Dacă aveți de gând să tăiați mai departe, arătați puțin gâtul;

Dacă ai arătat coatele, arată mâinile. Arătați genunchii, arătați picioarele;

Evitați tăierea persoanei pe părțile corpului care se îndoaie (glezne, genunchi, talie, coate, gât, încheieturi).

97.taysa

Portrete contextualizate

În portrete, nimic nu ar trebui să atragă mai multă atenție decât persoana. Fundalurile neutre și îmbrăcămintea asigură acest lucru, dar utilizarea numai a elementelor neutre poate duce la fotografii monotone și simpliste.

Este posibil să includă elemente în portrete care fac parte din compoziție sau care ajută la povestea persoanei fotografiate, atâta timp cât fundalul nu luptă pentru atenția ochiului.

99. rio de janeiro/RJ

98. maira si bryce

lumina de la fereastră

Luz da janeLa este adorată de mulți oameni! Ea nu este tocmai o sursă de Lumină: ceea ce face Ea este să modeleze Lumina care vine din afară.

Așezați o persoană lângă o fereastră unde nu există lumina directă a soarelui (sau unde există o perdea care face lumina mai moale) și veți putea face un portret frumos.

Puteți folosi acest Light Sideways, dând volum și profunzime feței. Puteți utiliza această lumină de fundal creând o siluetă. O poți folosi și în fundal lăsând fereastra supraexpusă, creând o baie de lumină.

102. Iulia

101. fabioLa

103. erika

Atunci când soarele lovește direct fereastră, este posibil să creați efecte mai dramatice, mai ales dacă folosiți balustrade, jaluzele și alte elemente care creează texturi.

Studio sau locație în afara amplasamentului?

Avantajele studioului:

Vremea (s-ar putea să plouă afară și puteți continua să filmați);

Puteți crea toate efectele de Lumină pe care vi le puteți imagina, deoarece Lumina este sub controlul vostru total;

Timpul este petrecut făcând fotografii (nu este nevoie să vizitați locația, mergeți dintr-o parte în alta).

Avantajele leasingului extern:

Mediul este mai natural și nu intimidează non-modelele;

Puteți face fotografii frumoase cu Sunshine în diferitele sale forme, care este, de asemenea, gratuit și născut pentru toată lumea;

Este posibilă includerea altor elemente în compoziție, dând context și creând interes;

Locuri diferite vă permit să vă exersați creativitatea și să obțineți rezultate unice la fiecare test.

poze cu copii

Cel mai greu lucru în a fotografia copii este să controlezi adulții din jur! Trebuie să-i rugăm pe adulți să se joace și să se simtă confortabil, dar copiii fac asta în mod natural. Cea mai mare provocare este de a preveni mamele și tații să tunde copiii și să spună „uite la mătușă! dă-i mătușii un zâmbet!”

104. oLivia

&

V

Transformă repetiția într-un joc. Joacă-te cu copilul. Lasă-o să se joace.

Dacă scopul tău este să lucrezi profesional cu eseuri pentru copii, reține că astăzi multor oameni le place fotografia, iar tații și mamele au uneori același echipament ca și tine! Rolul profesioniștilor este de a înregistra ceea ce familia nu poate: relația. Numai fotografiile copilului sunt importante, dar afecțiunea întregii familii este cea care face special acest tip de filmare.

105. Rafael

sfaturi tehnice

Copiii aleargă și nu te opri pentru fotografie! Așa că alergați și utilizați un timp de expunere suficient de rapid, astfel încât toate imaginile să nu fie neclare. Un obiectiv bun cu focalizare automată rapidă poate ajuta foarte mult.

106. Lucas

Cele mai potrivite Lentile pentru fotografiile copiilor sunt cele mici versatile, care ne permit să surprindem fotografia chiar dacă copilul este ascuns într-un colț sau aleargă în parc: Lentilele cu zoom, precum cele de 24-70mm, sunt un bun exemplu.

cum să creezi fotografii uimitoare

107. beila

suntem duo mois

Lom Λ·» foarte quetoox

foarte frig.

Deși este posibil să se facă repetiții pentru copii în studio, limitarea fizică poate fi o problemă pentru rolul de joacă. Fotografiile în lumină naturală și în spații mai mari oferă mai multă libertate atât ție, cât și copilului.

108. Laura

Îți place să fotografiezi bebeluși? Există multe aspecte, de la fotografii pozate ale nou-născuților până la fotografii care arată mai mult din viața de zi cu zi a familiei.

Indiferent de stilul care vă interesează cel mai mult, amintiți-vă că, la fel ca în fotografiile copiilor mai mari, interacțiunea taților și a mamelor cu bebelușii lor este ceea ce lipsește din fotografiile personale.

109. Havana, Cuba

Cea mai mare provocare în a face fotografii în timp ce faci turul lumii este că fotografia face parte din călătorie, fără a sta în cale!

Cine călătorește cu tine?

Problema noastră numărul unu este cu cine călătorim. Am călătorit singur, cu colegii și cu familia. Este inevitabil: cine vrea să facă poze va merge puțin mai încet, se va opri mai des și va vrea să aștepte „doar câteva minute” până când Lumina va fi perfectă.

110. Insula Mare/RJ

Dacă călătorești cu cineva, trebuie să găsești echilibrul organizând un program puțin mai relaxat decât ai face în mod normal. cu mai mult timp

între fiecare activitate este posibil să fotografiezi calm fără ca cineva să se nerăbdească cu tine.

Dacă persoana cu care călătorești de obicei nu are răbdare pentru visele tale fotografice, este mai bine să alegi altă companie la următoarea ocazie!

călătoriți mai mult

Mai multe persoane au posibilitatea de a-și lua 30 de zile de vacanță pe an. Ce zici să călătorești în aceste 30 de zile în loc să vinzi o parte din vacanță șefului? Starea de câteva săptămâni într-o destinație te face să înțelegi mult mai bine locul și obiceiurile lui. În primele zile în Rio de Janeiro, sari peste activitățile obligatorii, cum ar fi mersul la Hristos Mântuitorul, unde cu greu vei face poze diferite de celelalte milioane de turiști și a mai rămas timp pentru fotografiile cu adevărat speciale.

Abia după un timp este posibil să înțelegem energia unui loc. Și asta face cea mai mare diferență în imaginile pe care le creăm și în experiența de călătorie în sine.

111. naarden, Olanda

Știu că călătoria mult timp nu este ușoară (și nici ieftină, în funcție de cum și unde mergi). Dar dacă nu este posibil să petreci o lună întreagă călătorind, ia în considerare să stai tot timpul într-un singur loc. Evitați călătoriile precum „descoperiți 20 de țări din Europa în 15 zile”. Fotografiile interesante de călătorie spun povești și noi știm doar povești cu timpul. Fotografiile de peisaj trebuie planificate, ceea ce necesită și timp. Cu alte cuvinte: timpul este esențial · Și nu doar fotografiile tale vor fi mai frumoase în acest fel, ci și experiențele tale.

Creați o zi de fotografie

Dacă obiectivul călătoriei tale este cu siguranță să nu fotografiezi, sau celor care călătoresc cu tine nu le place ideea de a schimba programul din această cauză, planifica și negociază o zi de fotografie. În jurul ultimei jumătate a călătoriei, alocă o zi dedicată fotografiilor. La răsărit, întoarce-te într-un loc pe care l-ai găsit interesant; mergeți fără scop pentru a fotografia detalii în timpul zilei; și mergi într-un alt loc frumos la apus.

În ziua fotografiei, vă puteți face griji doar pentru imaginile pe care doriți să le creați. Fără plimbări strânse și activități turistice aglomerate.

Lucrul tare este că fotografia poate fi un mod de a vedea lucrurile cu mult mai multă atenție și grijă pentru detalii. Cine știe, te întorci cu o poveste specială la sfârșitul zilei?

Fotografie sau odihnă?

În timpul vacanței, evită să iei cu tine presiunea imaginii perfecte. Nu trebuie să te întorci din călătoriile tale cu cele mai frumoase poze făcute vreodată în univers. Dacă aceasta nu este profesia ta, profită de sărbători pentru a-ți limpezi mintea cu adevărat și lasă-o nouă pentru idei noi când te întorci acasă.

Lasă fotografiile frumoase să fie o consecință a experiențelor bune, nu o obligație.

Fotografia ta cu Turnul Eiffel este aceeași cu toate celelalte?

În engleză există un cuvânt pentru fotografie numit snapshot. Un instantaneu este fotografia pe care o face turistul când coboară din autobuz, arată spre un loc uimitor, face o poză, se urcă înapoi în autobuz și merge la următorul loc uimitor

Fotografiile de genul acesta sunt cele fără nicio grijă cu compoziția și de obicei rezultă ceva plictisitor și bătut. Iată un exemplu? Ce zici de celebra fotografie a Turnului Eiffel?

Înainte de a face o fotografie, îmi place să mă întreb:

Fac această poză doar pentru a le demonstra altora că am fost undeva

frumoasa?

- Dacă fac o căutare pe internet, voi găsi sute de fotografii exact ca cea pe care urmează să o fac?

- Fac poze doar pentru că se așteaptă de la cineva cu o cameră uriașă?

Dacă răspunsul la oricare dintre aceste întrebări este da, cred că cel mai bine este să puneți camera deoparte și să o lăsați.

cum să creezi fotografii uimitoare

Vă amintiți că am spus că avem nevoie de timp pentru a cunoaște bine Locurile și astfel să le fotografiam mai bine? Ei bine, ne petrecem cea mai mare parte a timpului în propriul nostru oraș!

'țoacViade·

115. rio de janeiro/RJ

O poți fotografia cu avantajele pe care nu le au toți turiștii care o vizitează: îi cunoști poveștile și secretele ca nimeni altul, ești acolo în fiecare zi, iar dacă lumina nu este foarte bună astăzi poți reveni la ziua urmatoare. Nu vă instalați acasă, vederea dvs. asupra propriului oraș este deosebit de incomparabilă.

Tehnici de fotografie de peisaj și de călătorie

Ce să ia?

Călătoriile pot fi obositoare: este obișnuit să mergem mai multe picioare decât am face acasă, pentru a profita la maximum de călătorie. Pentru a nu avea gâtul înțepenit la sfârșitul zilei, încercați să luați câteva echipamente. Camera, unul sau două obiective și cardurile de memorie sunt suficiente.

Trepiedele sunt mari și trebuie să fie expediate în aeroporturi. Dacă vrei ceva mai compact, investește într-un stil goriÍÍapad: este un trepied mic cu picioare flexibile, care poate fi folosit atât pe sol, cât și atașat de obiecte (cum ar fi balustrade și stâlpi).

În căutarea luminii ideale

Deși trebuie să luăm în considerare toți factorii atunci când folosim Lumina Naturală (am vorbit despre asta la pagina 125), pentru acele fotografii canonice de peisaj este inevitabil să căutăm momentul magic. Bârfa spune că revistele de fotografie nici măcar nu vor lua în considerare o fotografie care nu a fost făcută în acest moment!

poze cu fais99ens.

116. oberhofen am thunersee.elveţia

Este necesar să vă planificați în funcție de răsărit și apus pentru a obține fotografii cu acest stil. Iar cel mai interesant lucru despre fotografierea în cele mai frumoase momente este că majoritatea oamenilor care ies doar pentru turiști vor fi la hotel.

169

Când am fost la Paris, nu-mi venea să-mi cred ochilor: ziua fața Luvru era mereu aglomerată. O mulțime care face fotografiile clasice. Dar era doar sfârșitul zilei și toată lumea a dispărut. Cel mai vizitat muzeu din lume a fost pustiu în timp ce cerul a dat un spectacol de culori.

Trezirea devreme și sosirea la locația foto cu cel puțin o oră înainte de răsărit este o altă modalitate de a obține fotografii frumoase, fără turiști. Nu fi leneș: atâta timp cât este sigur, experiența de a te plimba înainte ca toată lumea să se trezească este deosebit de plăcută!

Parcă lumea e numai a ta. Și crezi că în megalopole precum Londra nu se mai aud păsările? Dacă luați primul tren la 5 dimineața, vă garantez că puteți.

Întrucât ora magică poate dura foarte puțin (uneori cea mai frumoasă lumină durează doar câteva minute) este foarte important să mergeți în timpul zilei la locul ales și să planificați deja unghiurile și compoziția. Ceva care ajută foarte mult la planificare este utilizarea unei aplicații pe computer sau pe telefonul mobil pentru a ști exact unde va răsări/apus soarele și orele exacte. Încercați să mergeți în locația aleasă știind deja fotografia pe care doriți să o faceți.

Cum să faci fotografii cu expunere lungă

Fotografiile cu o cascadă totul încețoșată sau o mare totul fumurie generează un interes enorm.

119. skogafoss, insula

Acest efect este rezultatul unei tehnici foarte simple numite Expunere lungă.

Este ușor să faci astfel de fotografii. Pur și simplu așezați camera pe un trepied și utilizați expuneri lungi (care pot fi oriunde de la 1 secundă la câteva minute.) Folosind o expunere lungă, tot ceea ce se mișcă în scenă va fi neclar.

Pentru a face astfel de fotografii, începeți prin a lăsa ISO la minim (în mod normal ISO 100 sau 200) și cea mai apropiată diafragmă pe care o permite camera dvs. (în mod normal între f/22 și f/29).

Pentru a ajunge la fotometria adecvată, trebuie să compensăm apoi intrarea de lumină scăzută cauzată de ISO scăzut și diafragma mai mică cu timpul de expunere foarte lung.

Acest lucru este ușor de făcut noaptea, de exemplu, dar mult mai complicat atunci când există prea multă lumină (cum ar fi în timpul zilei sau chiar în zori sau amurg).

Uneori, chiar lăsând ISO-ul acolo jos și bine diafragma

închis, este încă prea multă lumină. Atunci timpul de expunere nu este suficient de lung pentru a obține efectul frumos pe care îl căutăm.

Soluția ideală pentru situații ca aceasta este utilizarea unui filtru de densitate neutră (ND). Tot ceea ce face acest filtru este să lase mai puțină lumină spre cameră, permițându-vă să utilizați expuneri mai lungi fără a modifica alte caracteristici ale fotografiei.

Dacă nu aveți un filtru ND, mai aveți două opțiuni: folosiți alte filtre care lasă și mai puțină lumină să treacă (cum ar fi filtrul de polarizare) sau fotografiați în RAW supraexpunând fotografia pentru a o repara mai târziu în post-producție. Este o înșelăciune, dar negativul digital reușește să păstreze o mulțime de informații, așa că poate fi o alternativă atunci când nu avem altă ieșire.

121. skogafoss, insula

Dacă nu aduc trepiedul?

Este aproape imposibil să faci expuneri foarte lungi fără trepied, dar uneori te descurci. Trepiedul este așa: atunci când ești leneș să porți nenorocitul de chestia, exact când va apărea oportunitatea de a-l folosi!

Deoarece nu-mi place să port multe lucruri, mi se întâmplă foarte des. În acest caz, de obicei fac următoarele: mai întâi, susțin camera într-un loc solid și ferm (în absența așa ceva în Locație, poți să stai pe podea și să-ți folosești genunchiul ca suport.) Apoi, cand e timpul sa dau click, imi tin respiratia si apas butonul declansator fara sa-l eliberez pana la finalul fotografiei.

Nu funcționează întotdeauna, dar după o încercare sau două s-ar putea să reușiți!

Fotografia iese tremurată chiar și cu un trepied!

Apăsând butonul declanșator, puteți face camera să tremure. Idealul, în acest caz, este să ai un declanșator de la distanță. Vă permite să apăsați un buton departe de cameră, împiedicând-o să se miște. Dacă nu ai unul

Declanșatorul de la distanță poate activa și temporizatorul camerei, dându-i timp să se stabilizeze de la apăsarea butonului declanșator înainte de a începe expunerea.

De asemenea, este important să dezactivați stabilizatorul obiectivului (pagina 27) ori de câte ori utilizați un trepied, deoarece în multe obiective mecanismul utilizat pentru stabilizarea imaginii servește la stabilizarea camerei în mișcare. Când folosim trepiedul, camera este deja perfect nemișcată, iar stabilizatorul poate genera efectul opus: provocând tremor!

Secretul fotografiei cu unghi larg

Una dintre lentilele preferate printre profesioniști pentru

fotografierea peisajelor este cu unghi larg. Cu el, poți include diverse elemente în imagine, arătând măreția peisajelor.

123. Foz do Iguaçu/PR

Când utilizați acest obiectiv, nu uitați să includeți elemente din mai multe planuri în compoziție și astfel să asigurați efectul de grandoare. Încercați să vă apropiați de pietre, oameni și alte obiecte de interes și includeți-le în compoziție.

Tehnica cardului negru

Tehnica cardului negru este folosită pentru a obține fotografii bine expuse în situațiile în care o parte a fotografiei este mult mai ușoară decât cealaltă. Folosim această tehnică mai ales în momente precum răsăritul sau apusul soarelui, când expunerea cerului este foarte diferită de expunerea peisajului. Folosirea cardului negru este o modalitate ușoară de a avea deja o fotografie bine expusă, fără a fi nevoie să te bazezi pe post-producție.

Să vedem un Lo mp exe?

Fotografiile din lateral au fost făcute chiar înainte de răsăritul soarelui.

Când am vrut ca cerul să aibă detalii, arăta așa:

Pentru a obține detaliile peisajului, a trebuit însă să măresc timpul de expunere. Detaliile le-am luat de la banca... Dar am ratat cerul:

Cu toate acestea, folosind tehnica cardului negru, obțin o fotografie care este expusă corect atât pe cer, cât și pe peisaj:

Tehnica este foarte simplă: cu camera pe trepied, ții un obiect negru în fața obiectivului, acoperind jumătatea mai ușoară a fotografiei. La

sfârșitul expunerii, scoateți cardul și lăsați partea brichetă să aibă expunerea corectă.

Să trecem la un pas cu pas mai detaliat:

1. Măsurați fotometria arătând spre părțile luminoase și întunecate ale scenei, schimbând doar timpul de expunere. În exemplul de mai sus, folosind ISO 100 și f/8, am avut o expunere de 30 de secunde pentru peisaj și 3 secunde pentru cer.

2. Alegeți cea mai lungă expunere (în acest caz, 30 de secunde) și plasați cardul negru în fața obiectivului, acoperind doar partea cea mai ușoară a cadrului. Priviți prin vizor sau utilizați ecranul LCD pentru a verifica dacă cardul acoperă de fapt partea pe care doriți să o acoperiți.

3. Apăsaţi butonul declanşator pentru a începe fotografia. Numărați secundele care au trecut și când au rămas secundele celei mai scurte expuneri, scoateți cardul din fața Lentilei! Numărarea în cap poate fi puțin dificilă, așa că folosește un cronometru (ca cel de pe telefonul mobil.) În cazul fotografiei exemplu, am luat cardul când cronometrul meu a ajuns la 27 de secunde (30 de secunde expunerea peisajului minus 3 secunde). expunerea de fundal). cer.)

4. Gata. Fotografia ta a fost făcută folosind două expuneri diferite și arată frumos!

Această tehnică funcționează numai cu expuneri lungi, deoarece este uman imposibil să scoateți cardul în mijlocul unei expuneri de jumătate de secundă!

Se numește card negru, dar puteți folosi orice care blochează expunerea senzorului camerei: trebuie doar să fie un obiect plat, negru mat. Folosesc un caiet cu copertă neagră pe care îl port mereu cu mine.

Dacă aveți un declanșator de la distanță, este o idee bună să îl utilizați: puteți selecta opțiunea bec și puteți număra timpul chiar pe cronometru.

În timp ce țineți cardul în fața obiectivului, încercați să faceți mișcări circulare mici (cu adevărat mici), astfel încât fotografia să nu iasă cu o linie foarte clară de diferență de expunere.

Există filtre care fac ceva foarte asemănător cu această tehnică: sunt filtre cu densitate neutră gradată (sau, pur și simplu, ND-grad.) Compensează și expunerea unei jumătăți a cadrului. Avantajul filtrului este ușurința în utilizare. Dezavantajele sunt Limita de puncte (în mod normal doar până la 3 puncte) și Locația gradientului (puteți plasa cardul mai sus și mai jos, spre deosebire de filtru, dacă este circular.)

Includeți oameni în fotografiile dvs. de călătorie

Într-o zi, în timp ce vizitam Islanda, m-am oprit pe o plajă foarte ciudată numită BÍackSand Beach și pentru o clipă am decis să fac

fotografii cu expunere lungă ale valurilor albe care contrastează cu nisipul negru.

După ce am schimbat Lentila într-un vânt puternic, am așezat trepiedul în poziția corectă deasupra acelui nisip ciudat, am stabilit expunerea, am făcut focalizarea foarte dreaptă și am ajuns la compoziția finală, am început să fotografiez.

Bl pu B]SI 'l

Obțineam rezultatele pe care mi le doream când m-am uitat în lateral și am observat niște copii alergând spre scena mea! Pentru o clipă am crezut că vor să-mi strice poza și am înjurat în capul meu. Dar am observat curând că o fotografie cu copiii ar fi mult mai interesantă. Fiind departe, nici nu și-au dat seama că vor fi în compoziția mea. Au continuat să se joace la scăpare de valuri în timp ce eu făceam fotografiile, care într-adevăr au ieșit mult mai bune decât prima.

De multe ori ne dorim o fotografie fără cusur, doar cu acel peisaj frumos și nimic altceva. Dar figurile umane aduc perspectivă și context unei imagini și pot fi diferența dintre o fotografie de peisaj drăguță, dar blândă, și una care atrage atenția.

Știu că de multe ori nu vrem turiști plictisitori în imagine. Dar ocazional, în loc să așteptați ca oamenii să iasă din fotografia dvs., așteptați să intre!

127. rio de janeiro/RJ

Când începem să luăm fotografia în serios, ne lăsăm purtați de mai multe subiecte despre care ne dăm seama mai târziu că sunt destul de bătuți. Este cazul fotografiilor cu animale de companie, autoportrete în oglindă ținând aparatul foto și... floricele.

Dar nu amânați fotografiarea florilor din această cauză: ele ne permit să exersăm o mulțime de lucruri importante de compoziție și iluminare, iar încercarea de a face o fotografie cu flori care să nu arate banal este un exercițiu grozav. Am învățat de la ei că...

131   130129

... Căutarea unui unghi diferit este esențială. Aproape de floare și fotografiere de sus în jos aduce cele mai stupide rezultate. Ghemiți-vă, apropiați-vă, căutați un unghi mai puțin previzibil.

... Fundalul face o mare diferență. Încețoșarea fundalului și făcându-l discret evidențiază detaliile delicate.

... O lumină moale are ca rezultat o fotografie moale. Florile sunt delicate și lumina moale (la umbră sau într-o zi înnorată) evidențiază această delicatețe.

Echipament potrivit pentru fotografii cu flori

Pentru a obține fotografii foarte aproape, idealul este să folosiți un obiectiv macro. Dar dacă nu aveți deja unul, puteți obține rezultate

cool cu filtrele de aproape, care transformă lentilele normale în lentile macro. Calitatea optică nu este aceeași, dar este o opțiune mai ieftină pentru cei care încep sau pur și simplu se aventurează.

fotografie alimentară

Sandvișurile de tip fast-food arată mult mai frumos în imagini decât în viața reală. Deși este un motiv de indignare, acesta este principiul fotografiei alimentare! În viața reală ai mirosul, textura și gustul. În fotografie, singurul sens pe care îl putem folosi este vederea, iar imaginile frumoase compensează celelalte simțuri.

Productie

Înainte de a începe filmările, trebuie să ne îngrijorăm cu privire la producția scenei. Vrei un look mai minimalist? Poate funcționa cu un fundal alb și vesela discretă. Vrei un aspect mai familiar? Puteți folosi o masă din lemn, farfurii cu detalii și șervețele colorate. Puteți utiliza lumina ferestrei lateral, directă sau iluminată de fundal.

Rezultatul final al fotografiei alimentare depinde mult mai mult de această producție decât de echipamentul dumneavoastră.

Decizia stilului de producție depinde de locația în care va fi folosită fotografia. Fotografiile sunt pentru un catalog? Fundalul alb și producția curată sunt de obicei mai potrivite. Fotografiile sunt pentru un site? Potriviți producția fotografiilor cu aspectul site-ului.

Echipament potrivit pentru fotografii alimentare

Un trepied vă ajută foarte mult la control în timp ce faceți fotografii cu alimente, iar un obiectiv clar va asigura multă neclaritate. Un obiectiv de 50 mm f/1.8 este excelent pentru a începe să faci fotografii frumoase. Pentru a obține o lumină plăcută poți folosi lumina naturală, care intră prin fereastră.

Primul lucru pe care oamenii îl gândesc când fotografiază Luna este că este foarte întuneric. Atunci va fi ca și cum ai face alte fotografii de noapte, nu? Gresit! Luna este foarte strălucitoare. Ea reflectă Lumina Soarelui, așa că fotografiarea ei va fi ca și cum ai fotografia-o în timpul zilei.

Acesta este și motivul pentru care utilizarea unei camere automate va avea ca rezultat o fotografie

oribil: camera va vedea tot acel întuneric și doar un mic punct luminos... și va fotometru încercând să găsească punctul de mijloc. Rezultatul: cerul

va continua să fie întuneric și luna se va transforma într-o pată albă în mijlocul acelui întuneric.

Pentru a obține detalii, va fi necesar să folosiți modul de măsurare spot, explicând camerei că ceea ce vă interesează este exact acel punct alb. Așezați Luna exact în centrul cadrului și măsurați conform acestei măsurători.

Pentru a focaliza o fotografie, cea mai bună tehnică este să porniți ecranul LCD, să măriți luna și să focalizați manual. Dacă camera dvs. nu face acest lucru, mizați pe autofocus.

Se spune că Luna devine mai mare când se apropie de orizont, dar asta e iluzie optică pură (pentru că la orizont o putem compara cu peisajul, iar mai târziu se pierde într-un cer larg). Deoarece lentilele noastre nu sunt înșelate ca ochii noștri, poziția Lunii nu face nicio diferență față de dimensiunea sa din fotografie.

Echipament potrivit pentru fotografiarea lunii

Utilizați obiectivul cu cea mai mare distanță focală pe care îl aveți. Profesioniștii folosesc Lentile de peste 400mm, dar acest tip de Lentile de obicei nu exista in trusa celor care incep! Veți putea face fotografii ale Lunii folosind un obiectiv de 200 mm sau 300 mm (dar va trebui să decupați fotografia în post-producție).

Arhitectura, decorarea sau fotografiile instituționale pot fi cool de făcut. Întrucât obiectele nu obosesc sau clipesc, putem pregăti cu calm fotografia și facem o înregistrare perfectă cu un singur clic!

Scopul acestor fotografii este de a plasa persoana care observă în interiorul fotografiei, de parcă ar fi cu Li. Înainte de a da clic, plimbă-te prin mediul înconjurător și vezi care este cel mai bun unghi: scopul este să arăți întregul mediu păstrând în același timp o compoziție plăcută. Acordați atenție detaliilor: nu apar fire? Perdelele sunt ordonate? Mobilierul este bine aliniat?

Așezați camera pe un trepied și porniți LCD-ul: va fi posibil să vedeți totul în fotografie, să verificați dacă este mai bine să mutați un obiect (sau dacă există un fir în cale) și să focalizați manual.

«sta «the.

189

Echipament potrivit pentru fotografii de interior

În această zonă un obiectiv cu unghi larg este esențial. Cu el putem arăta întregul mediu deodată și cu amplitudine. Pentru a evita distorsiunile, nu înclinați camera în sus sau în jos: mențineți-o întotdeauna la nivel cu podeaua.

lumina este lumină

Există oameni cărora le place Sunshine și sunt cei cărora le place să folosească blitz-uri. Sunt cei care fotografiază cu lumina care intră

de la fereastră și cei care creează lumina de la zero în interiorul unui studio.

Dar să nu credeți când cineva spune că îi place o anumită Lumină pentru că este mai frumoasă. Pentru că nu contează de unde vine Lumina ta: este întotdeauna același eveniment fizic. Toată lumina se comportă la fel, fie de la soare, fie de la felinar. Când aflăm cum funcționează Lumina, putem folosi pe oricine cu control deplin.

Tot ce aflăm despre Lumină la orele de fizică de la școală este suficient pentru a putea fotografia mai bine. Dacă, la fel ca mine, nu erai atât de atent pe atunci, să ne amintim câteva puncte.

Lumina pe care o folosim pentru a vedea lumea și a fotografia este formată din mai multe bile de Lumină care călătoresc prin spațiu.

Aceste bile mici nu au aluat și sunt foarte mici. Se numesc fotoni și sunt formați din energie electromagnetică.

Există mulți fotoni care călătoresc prin spațiu. Unele sunt invizibile, cum ar fi infraroșul. Altele sunt vizibile, precum Lumina care iese din lampa noastră de masă.

Lumina vizibilă este doar un mic spectru al întregii frecvențe electromagnetice pe care o numim Lumină. Ea este compusă din toate culorile pe care le cunoaștem, călătorind împreună.

lumină invizibilă

lumină invizibilă

lumina vizibila

În fotografie, lucrăm cu acest spectru de lumină vizibilă. Repet: nu contează de unde vine Lumina. Ceea ce ne interesează este modul în care obiectele se comportă atunci când sunt iluminate.

Ce se întâmplă cu fotonii luminii când întâlnesc un obiect? Obiectul poate transmite, absorbi sau reflecta fotonii care au venit spre el.

Aerul transmite toată Lumina care trece prin el și, prin urmare, nu o putem vedea. Obiectele transparente (cum ar fi apa sau sticla) transmit, de asemenea, lumină. Ce împiedică aceste obiecte să fie invizibile atunci? Este refracția. Lumina care vine dintr-un anumit unghi își schimbă direcția atunci când întâlnește un obiect ca acesta, creând o abatere și dându-ne indiciu că există ceva transparent acolo.

Când raza de lumină trece printr-un obiect, își schimbă poziția și iese în același unghi,

numim transmisie directă.

Așa-numitele obiecte translucide (cum ar fi țesătura albă subțire sau o foaie de legătură obișnuită) sunt cele care transmit lumina în unghiuri aleatorii. Când razele de lumină sunt transmise de un obiect care iese în unghiuri aleatorii, o numim transmisie difuză.

Obiectele opace (cum ar fi tine și o Carte) reflectă și absorb Lumina. Când Lumina lovește un obiect opac, creează o umbră pe cealaltă parte. Lumina absorbită dispare și generează căldură. Lumina reflectată stabilește culoarea obiectelor. Un obiect care absoarbe toate culorile este negru. Un obiect care reflectă lumina roșie și absoarbe altele este roșu. Un obiect care reflectă toate culorile este alb.

Acum este timpul să descoperim cum lumina transmisă, absorbită sau reflectată face diferența în fotografiile noastre.

Lumină tare și lumină difuză

Lumina generează umbră și de multe ori, pentru a înțelege mai bine Lumina, să analizăm umbra pe care a creat-o! Așa definim una dintre cele mai importante caracteristici de iluminare în fotografie: lumina tare și lumina difuză.

Diferența dintre o Lumină tare și o Lumină difuză depinde doar de un singur lucru: dimensiunea aparentă a sursei de lumină.

Cu cât sursa de lumină este mai mare, cu atât umbra va fi mai difuză, deoarece razele de lumină vor veni din mai multe direcții diferite. Cu cât sursa de lumină este mai mică, cu atât umbra va fi mai dură, deoarece razele vor veni toate din aceeași direcție.

Cuvântul aparent este foarte important! Într-o zi fără nori, soarele este considerat o sursă foarte mică de lumină. Chiar și știind că soarele este foarte mare, pare mic când îl privim de pe pământ.Ecranul unui telefon mobil este foarte mic în comparație cu o persoană, dar este foarte mare în comparație cu o furnică.

Ne putem pune în Locul subiectului pentru a descoperi dimensiunea Luminii. Dacă ai de gând să fotografiezi o persoană în parc, este destul de ușor: din punctul de vedere al unui om pe pământ, soarele pare destul de mic. Dacă ai de gând să fotografiezi o furnică mică, imaginează-te în locul ei: ecranul telefonului tău mobil va arăta imens! În aceste exemple, soarele va crea o lumină tare, iar ecranul mobil va crea o lumină difuză.

Modificatori de lumină

Este ușor să găsești o sursă de Lumină mai mare decât o furnică, dar cum să găsești o sursă de Lumină la fel de mare ca o persoană?

În loc să încercăm să găsim un bliț uriaș, putem lua micile noastre surse de lumină și le putem modifica.

Cel mai simplu mod de a transforma o sursă de lumină mică într-una mare este să folosești un difuzor. Difuzorul, așa cum explică deja și numele, servește la transformarea unei Lumini dure într-o Lumină difuză. Am învățat că obiectele translucide difuzează lumina, îți amintești? Îndreptarea unei surse mici de lumină către un obiect care

difuzează va răspândi razele de lumină și va face din acel obiect o sursă de lumină mare.

Țesăturile albe, norii și difuzoarele profesionale sunt foarte utile pentru a transforma o sursă mică de lumină într-o sursă mare de lumină.

O altă modalitate de a crea o sursă mare de lumină este utilizarea unui reflector. Reflectorul funcționează într-un mod similar cu difuzorul, dar în loc să transmită Lumina, o va reflecta. Dacă îndreptați o lumină mică către un perete alb, întregul perete va deveni sursa de lumină.

Umbrelele sunt accesorii care exista in ambele formate: avem umbrele difuzoare si umbrele reflectorizante. Ambele ne ajută să facem Lumina mai moale.

Este posibil să dorim, de asemenea, să estompăm o sursă de Lumină. Acest lucru este posibil folosind accesorii care absorb toată lumina.

direcția luminii

Folosim Lumina și Umbra pentru a dezvălui volumul unui obiect. În funcție de direcția din care vine această Lumină, creăm diferite senzații.

Blițul încorporat de deasupra camerelor noastre luminează subiectul exact din unghiul în care îl fotografiam. Iluminarea frontală a unui subiect creează o imagine cu umbre reduse și, prin urmare, volum redus.

O mică schimbare în direcția luminii poate face o lume de diferență în felul în care se simte fotografia. Poți face un test simplu astăzi: pune-ți camera pe un trepied și folosește o lanternă (chiar și cea de pe telefonul tău mobil o va face) pentru a ilumina un obiect mic din diferite direcții. Faceți acest lucru noaptea, cu luminile stinse, astfel încât lumina ambientală să nu interfereze cu rezultatul.

lumina în portrete

Cea mai tradițională lumină pentru portrete este difuză și laterală, creând un mic triunghi de lumină pe un obraz. Ea este cunoscută ca Íuz Rembrandt. Plasează-ți sursa de lumină (bliț, fereastră, lanternă sau orice altă opțiune) la 45° față de persoană și vei ajunge la acest rezultat.

Rembrandt van Rijη (1606-1669), Amsterdam. Portretul unui bărbat (1632). Ulei pe lemn. 75,6 x 52,1 cm. NewYork.Muzeul MetropoLitam ofArt.

r'portretul lui rerTl^^andt.

140

203

141. Sil

Despre Lumina de la fereastră am vorbit deja în capitolul 3, când am povestit câteva sfaturi pentru fotografiarea oamenilor. Acum, știți deja de ce lumina ferestrei este atât de interesantă: dacă soarele nu lovește direct fereastra, devine o sursă uriașă de lumină difuză și laterală!

Dar nu te limita la lumina moale la 45°. Folosiți lumina strălucitoare a prânzului, lumina laterală a unei lămpi, lumina care trece prin frunzele unui copac... Toate aceste opțiuni și multe altele pot face fotografii frumoase.

141a. aie

Lumina disponibilă

Orice Lumină care se află în mediu fără ca noi să o fi plasat se numește lumină disponibilă. Aceasta ar putea fi lumina soarelui, lumina pe acoperișul casei, lumina provenită de la o lampă de masă sau un amestec de diverse surse de lumină.

Nu putem schimba întotdeauna Lumina disponibilă din Loc și nu o putem modifica întotdeauna. Pentru a obține rezultate diferite, trebuie să ne schimbăm propria poziționare sau poziționarea subiectului fotografiat.

142. mari

206

Singurul pericol este atunci când avem multe surse diferite de Lumină. Diferite lumini pot avea ca rezultat o fotografie cu umbre dezordonate și culori care nu generează interes.

urnă drăguț j.·.

Când fotografiați folosind Lumina disponibilă, aveți grijă cu aceasta! Încercați să fiți conștienți de toate luminile care vă luminează subiectul și încercați să poziționați camera și subiectul pentru a profita la maximum de ele.

eaftrfn

frumos.. ?ICoи mai mult

Cand lumina disponibila nu este suficienta sau nu ne ofera controlul pe care il cautam, putem folosi lumini artificiale.

lumină artificială

Fiecare lumină pe care o creăm special pentru fotografiere este o lumină artificială. Lucrul cu lumini artificiale este Leg a L, deoarece putem controla poziționarea acestora, definim puterea lor și folosim modificatori.

Din păcate, pentru a gestiona noi înșine lumini, trebuie să învățăm să folosim mai multe echipamente, să cunoaștem funcția mai multor butoane și să citim mai multe manuale. Înainte de a începe să utilizați

luminile artificiale, este important să vă stăpâniți camera folosind lumina disponibilă. Citiți și recitiți Capitolul 2 și exersați mult înainte de a începe să jucați cu Artificial Lights.

Luminile artificiale sunt împărțite în două grupuri mari: lumină continuă și bliț.

lumină continuă

Numele oferă un indiciu: aceste lumini sunt aprinse tot timpul și luminează subiectul chiar și atunci când fotografia nu este făcută. Sunt grozavi pentru a putea vedea Lumina

înainte de a face fotografia.

Fresnel și cuarț: Sunt destul de puternice și folosesc lămpi cu halogen. Acestea trebuie conectate sau conectate la generatoare, motiv pentru care nu sunt foarte practice pentru lucrul la locație. Folosit adesea în studio și pentru filmări.

Lumină LED: Această tehnologie permite utilizarea luminii continue într-un mod mai portabil, deoarece utilizează mai puțină energie și utilizează baterii mai mici. Are mai puțină putere decât lămpile cu halogen.

fulgeră

Cunoscute și sub numele de stroboscop, aceste dispozitive eliberează o captură rapidă de lumină în momentul expunerii.

Torțe: Echipamente întâlnite des în studio, folosesc și lămpi cu halogen și au multă putere. Ele trebuie să fie conectate la sau la generatoare.

Blițurile blițurilor: blițurile sunt foarte portabile și nu folosesc multă energie, consumând baterii sau baterii mici. Folosesc lămpi cu xenon și au puteri diferite în funcție de model.

Există mai multe alte tipuri de echipamente de iluminare continuă și blițuri și le puteți găsi în toate Magazinele de Echipamente Fotografice.

Viteza blițului este de obicei cel mai bun raport calitate/preț pentru începători și este alegerea multor oameni pentru fotografia profesională. De acum incolo voi vorbi mai mult despre el.

Folosind blițul deasupra camerei

Blițul care este încorporat în camera noastră oferă o lumină frontală, creând rezultate care generează puțin interes. Utilizarea unui bliț extern deasupra camerei permite un control mai mare, deoarece poate fi rotit în alte direcții.

Câteva moduri de a folosi blițul deasupra camerei:

1. Direct

í

Îndreptarea luminii direct către subiect creează adesea o lumină frontală neplăcută. Dar în unele situații, cum ar fi fotografiile de petrecere de noapte, aceasta poate fi singura opțiune.

2. Sărind de tavan

Plafoanele albe sunt prezente în multe situații.

Îndreptați blițul în sus și întregul tavan devine o fântână de lumină. Acest lucru asigură o lumină mai blândă decât blițul direct.

ъ. Rebounding lateral

L

Dacă aveți un perete alb pe o parte a subiectului, îl puteți folosi pentru a simula o lumină laterală. Această lumină va arăta mai bine volumul și poate fi mai interesantă decât lumina frontală.

unele greșeli comune

Aruncă blițul... în aer liber

Folosirea blițului în aer liber poate fi grozavă, dar trebuie să-l îndreptați către ceva care reflectă lumina. Văd o mulțime de oameni îndreptând blițul spre cer sau în lateral, fără ca Lumina să poată găsi o cale de întoarcere!

Folosind blițul încorporat... fără acoperiș alb

Bouncerul încorporat al blițului servește pentru a arunca niște raze de lumină înapoi către subiect, frontal. Dacă sunteți în aer liber sau într-un spațiu fără tavan alb, doar acea mică lumină frontală va lovi subiectul: adică, ar fi mai eficient să îndreptați blițul înainte odată pentru totdeauna.

Îndreptați blițul spre suprafețe colorate sau slab reflectorizante

Dacă îndreptați Lumina către un perete roșu, aceasta va reflecta Lumina roșie. Acesta nu este întotdeauna scopul. Îndreptarea blițului către suprafețe foarte întunecate (cum ar fi un tavan din lemn) este o risipă de energie a bateriei: culorile închise absorb mult mai multă lumină decât reflectă.

Când folosesc blițul, pe fotografie apare o pată neagră.

Dacă punctul negru este o bandă, utilizați un timp de expunere prea rapid. Aflați în manualul camerei dvs. care este viteza de sincronizare a blițului: de obicei este 1/250. Utilizarea unui timp de expunere mai rapid decât acesta (1/300, 1/400 etc.) va avea ca rezultat o bandă neagră (nu am avut timp ca blițul să ilumineze acea parte.)

Dacă punctul negru este rotunjit în partea de jos a fotografiei, este pentru că blițul înregistrează umbra obiectivului. Acest lucru se întâmplă atunci când utilizați blițul încorporat folosind distanțe focale mai mici. Cele mai bune soluții sunt să măriți (folosind o distanță focală mai mare a obiectivului), să utilizați un obiectiv cu o distanță focală mai mare sau să folosiți un bliț extern în loc de blițul încorporat.

TTL sau bliț manual?

Puterea luminii creată de bliț poate fi setată folosind două moduri: TTL sau manual. Majoritatea blițurilor moderne oferă ambele opțiuni.

TTL

TTL înseamnă prin Iens, sau prin Lens. Este un mod automat: de fiecare dată când faci o fotografie, aparatul foto și blițul vorbesc. Camera îi spune blițului „hei, amice, mai am nevoie de două puncte de expunere aici”. Blițul, la rândul său, oferă cantitatea de lumină pe care a cerut-o camera.

Acest mod se numește prin lentilă deoarece această măsurare are loc în momentul în care apăsați butonul declanșator. Da, este destul de rapid! Între momentul în care apăsați butonul și momentul în care se face fotografia, blițul declanșează un pre-bliț și măsoară cât de multă lumină a intrat în obiectiv. Astfel, definește puterea necesară pentru a vă lumina scena corect.

Blițul, ca și camera, caută întotdeauna iluminarea neutră a scenei. Dacă fotografiați subiecte prea întunecate sau prea luminoase, poate fi necesar să compensați expunerea blițului. Dacă, când faceți fotografia, credeți că blițul nu a aruncat suficientă lumină, puteți compensa expunerea în sus (+1, +2, etc.) Dacă, când faceți fotografia, vi se pare că blițul a aruncat prea multă lumină , puteți Compensa expunerea în jos (-1,-2, etc.) Citiți în manualul blițului ce butoane să apăsați pentru a face acest lucru, deoarece fiecare model are un pas cu pas diferit.

Manual

În modul manual, definim puterea blitzului. Această putere este definită în fracții (1/1,1/2,1/4, 1/8,1/16,1/128 etc.)

Pentru a folosi blițul în modul manual, facem următoarele:

- Punem pe camera setarile dorite (ISO, diafragma si timpul de expunere);

- Selectăm puterea dorită pe afișajul blițului;

- Apăsăm pe jumătate butonul declanșator, arătând spre obiectul pe care vrem să-l aprindem;

Pe măsură ce faceți acest lucru, afișajul bliț va afișa o valoare în metri. Aceasta este distanța pe care trebuie să fie blițul față de

subiect pentru ca acesta să fie iluminat corect folosind puterea selectată. Dacă nu doriți sau nu vă puteți mișca, puteți modifica puterea pentru a putea seta distanța corectă.

Un pas mai departe... Folosind blițul în afara camerei

Blițul de deasupra camerei creează o iluminare frontală care are puțin atractiv și nu ne oferă prea mult control. Schimbarea poziționării Luminii și umbrelor este esențială pentru a crea fotografii cu senzații diferite.

Utilizarea blițului în afara camerei nu este dificilă Majoritatea camerelor de astăzi sunt capabile să vorbească cu blițurile de aceeași marcă, chiar dacă nu sunt

atașat de acesta. Numim această tehnică blitz la distanță.

Legătura dintre cameră și bliț

Pentru a putea folosi blițul în afara camerei, va trebui să găsiți o modalitate prin care să vorbească.

Infraroşu

Infraroșu este o opțiune interesantă și poate fi folosită în trei moduri: cu două blițuri (unul este deasupra camerei și controlează ceea ce este departe), cu un transmițător în infraroșu (un dispozitiv mic atașat la pantof) sau cu transmisie funcționalitate senzorul infraroșu încorporat al camerei (se găsește în majoritatea camerelor actuale). Să o facem prin pași:

K

- Dacă aveți deja două blițuri, îl puteți utiliza pe unul deasupra camerei pentru a controla pe cel Depărtat. Blițul pe care îl controlează se numește master, iar blițul acesta

este controlat se numește sclav. Unele modele pot fi folosite doar ca sclavi, fiți atenți când îl cumpărați pe al dumneavoastră.

- Transmițătoarele cu infraroșu sunt mici și nu foarte scumpe.

- Multe camere au un transmițător în infraroșu încorporat. Citiți specificațiile dvs. pentru a afla dacă al dvs. are această funcționalitate.

Radio

Un alt mod binecunoscut de a declanșa un blitz de la distanță este utilizarea unui sistem radio. Această conexiune se realizează prin atașarea unui transmițător la sabotul cald al blițului și a unui receptor la bliț.

Există mai multe mărci de sisteme radio. Cea mai mare diferență între opțiuni este capacitatea de a utiliza TTL. Opțiunile radio mai ieftine ne permit să folosim blițul doar pe manual.

Cum se utilizează blițul de la distanță?

Când folosim un bliț la distanță putem echilibra lumina disponibilă cu blițul sau putem elimina lumina disponibilă și folosim doar blițul.

Echilibrarea blițului cu lumina disponibilă

O situație în care încercăm să echilibrăm cele două Lumini este în linii drepte la apus. Când fotografiați cu o expunere adecvată pentru cer, subiectul nu apare. Când fotografiați cu o expunere adecvată pentru persoană, cerul este foarte luminos.

146.giuLia 144. giuLia

Putem rezolva această situație folosind flash-ul.

Folosind modul manual, aflăm mai întâi care este expunerea corectă pentru a arăta corect cerul (pagina 60).

Apoi, pornim blițul și folosind TTL facem o fotografie de test. Dacă persoana iese prea strălucitoare sau prea întunecată, putem compensa mai mult sau mai puțin expunerea blițului.

147. sonia si oliver

Folosirea unui gel verde în blitz este unul dintre efectele clasice pentru a face o seară înnorată puțin mai interesantă. Este ușor: mai întâi pui gelul verde în blitz. Apoi setați camera la temperatura de culoare a luminii fluorescente. Acest lucru va face ca persoana pe care o fotografiați să fie naturală la culoare, dar cerul va fi mai roz.

Eliminarea luminii disponibile

Atunci când lumina disponibilă nu este de mare interes pentru noi, o putem elimina complet și folosim doar blițul ca sursă de lumină.

*г**«»a£*

Este ușor să ajungem la acest rezultat: tot ce trebuie să facem este să măsurăm lumina disponibilă și fotometrul subexpunând scena. Puteți testa subexpunerea cu -2 sau -3 opriri. Nu uitați să păstrați timpul de expunere în fereastra de sincronizare (1/250).

Apoi folosim blițul pentru a crea Lumina de la zero.

Cum să faci fotografii cu cheie înaltă și cu cheie redusă

O fotografie cu cheie înaltă are o mulțime de lumini și aproape deloc umbre. Nu trebuie să confundăm acest efect cu eroarea de expunere, în care o fotografie este neintenționat prea strălucitoare! Fotografia cu cheie înaltă este clară deoarece iluminarea este bine distribuită, nu sunt multe umbre și elementele fotografiei sunt și ele în tonuri deschise.

Cum să faci o fotografie cu cheie înaltă?

Utilizați un fundal deschis, de preferință alb;

Evitați umbrele, în special umbrele foarte dure;

Utilizați câteva detalii mai întunecate pentru contrast;

Utilizați Lumina naturală sau blițul pentru a umple Lumina pe subiectul fotografiat;

Aveți grijă să nu spargeți și să nu pierdeți detaliile imaginii.

Acum cheia este o imagine compusă în principal din umbre. În ea, puține detalii sunt clare, doar pentru a sugera subiectul fotografiat.

Cum să faci o fotografie low key?

Utilizați un fundal întunecat sau lumină slabă;

Utilizați o lumină bine contrastată;

Când utilizați blițul, focalizați-l pe câteva părți ale subiectului;

Când utilizați Lumina naturală, plasați subiectul acolo unde are cea mai mare lumină și lăsați restul în umbră;

Aveți grijă să nu puneți totul la umbră și să faceți dificil să observați despre ce este vorba.

Cum să iluminați obiecte precum sticla și metalul

Unele obiecte reflectă lumina diferit, ceea ce face ca iluminarea lor să fie mai mult o provocare. Toate suprafețele asemănătoare oglinzii (adică unde puteți vedea reflexiile, chiar dacă nu perfect) reflectă lumina direct: atunci când priviți o lumină printr-o oglindă, aceasta are aceeași intensitate ca și lumina originală.

Am reușit să fotografiem aceste obiecte plasând Lumina într-o Locație în care nu se reflectă sau folosind reflexia în favoarea noastră, folosind o Lumină suficient de mare pentru a umple întreaga zonă reflectorizantă a obiectului. Vedeți mai jos câteva exemple:

222

Bolurile și sticlele de sticlă sunt exemple bune de subiecte care sunt foarte greu de iluminat. Pentru că sunt circulare, aceste obiecte vor reflecta tot ce ne înconjoară.

Obținem fotografii mai atractive controlând reflexiile. Cele mai comune două aspecte sunt: fundal alb cu evidențieri negre și fundal negru cu evidențieri albe.

Zgomot: cum să faci față

Zgomotul este o caracteristică a fotografiei digitale care îi face pe mulți oameni frustrați. Îl vom înțelege mai bine?

De ce fotografiile digitale au zgomot?

Senzorul camerei noastre are nevoie de o anumită cantitate de lumină pentru a înregistra o fotografie. Să spunem, într-un mod lustrativ, că senzorul meu are nevoie de 10 bile de lumină pentru a înregistra o fotografie. Dacă arăt doar 5 bile de lumină, fotografia mea va fi întunecată, iar dacă arăt 15 bile, fotografia mea va fi deschisă. Acesta este conceptul de bază al expunerii, până la urmă. Și ce legătură are cu zgomotul?

Senzorul meu va avea întotdeauna nevoie de 10 bile de lumină. Dacă sunt într-o situație bine luminată, obținerea acestei sume va fi ușor. Dacă sunt într-o situație cu puțină Lumină, totuși, va trebui să-mi las diafragma mai deschisă și mai mult timp, pentru că micile bile de Lumină vor intra foarte puțin câte puțin. Într-un fel sau altul, important este să ajungi la 10 bile.

Dar dacă nu îmi pot deschide diafragma mai mult? Sau ce se întâmplă dacă nu îl pot lăsa deschis mai mult?

Intră în joc a treia opțiune: ISO!

Senzorul meu funcționează optim la ISO 1005. Folosirea acestei valori îmi garantează cea mai bună claritate și calitate de la cameră. Dar când apare o situație critică, pot crește valoarea ISO și îmi pot forța camera să funcționeze cu mai puțină lumină.

Cu toate acestea, creșterea valorii ISO nu va face ca camera mea să aibă nevoie de doar 5 bile de lumină, ca și cum ar fi magie! Creșterea valorii ISO va face doar senzorul meu să încerce să găsească o modalitate de a face fotografia cu 5 bile de lumină, în timp ce în mod normal ar avea nevoie de 10.

Senzorul este electric și este întotdeauna supus interferențelor în circuitul său Li din interiorul camerei. Când folosim suficientă lumină, aceste interferențe sunt neglijabile. Dar atunci când senzorul încearcă să profite la maximum de lumina insuficientă, crește și interferența. Când senzorul întinde cele 5 bile pentru a face 10 bile, întinde și interferența în pixeli, iar această interferență are ca rezultat pixeli greșiți. Și de aici vine zgomotul.

5 Aceasta este valoarea pentru camerele Canon. La alte mărci valoarea minimă este diferită.

Rezultatul acestei interferențe este că pixelii nu mai au culoarea și Luminanța corecte. Mai mulți pixeli sunt greșiți și puteți vedea cu ușurință rezultatul pixelilor nebunești privind imaginea de aproape:

Zgomotul apare mai mult în zonele de umbră (unde Lumina era mai insuficientă.)

Cui îi este frică de ISO ridicat?

În timpul primei mele ore practice de fotometrie, le-am cerut elevilor și elevilor să fotometreze o scenă cu lumină scăzută. Majoritatea s-au

întors către mine și au spus: „Uau, dar timpul de expunere este prea lung, va fi tremurător! Să fulgerăm!” Am întrebat ce ISO se folosește și, cartof: tuturor le era frică să ridice ISO. În clasa a doua s-a întâmplat același lucru. În a treia și în următoarele, istoria s-a repetat.

Și răspunsul meu a fost întotdeauna același: „Sus ISO!”

Când spun asta, primesc proteste. Și calitatea fotografiei? Și zgomotul? Și blițul? Și zgomotul? Și camera mea este proastă? Și zgomotul?

Să ne uităm la fiecare dintre argumente:

„Nu folosesc ISO ridicat pentru că vreau o calitate mai bună în fotografia mea”

Aceasta este cea mai mare concepție greșită despre ISO ridicat. Da, fiecare Carte de fotografie învață că creșterea ISO face ca fotografia să piardă din definiție. Dar este foarte important să știi diferența dintre o fotografie cu definiție și o fotografie bună.

Uneori trecem de la o fotografie uimitoare cu ISO ridicat la o fotografie mediocră cu definiție perfectă.

„Nu folosesc ISO ridicat pentru că nu-mi place zgomotul”

Oricine are dreptul să nu-i placă zgomotul. Dar cine a spus că fiecare fotografie care folosește un ISO ridicat are zgomot? Zgomotul apare doar în zonele de umbră. Dacă fotografia ta este bine luminată, zgomotul va fi imperceptibil. Faceți o fotografie ISO ridicată a unui cer albastru și veți vedea că aproape că nu există nicio diferență față de ISO optim al camerei dvs., oricare ar fi acesta.

Zgomotul va apărea prea mult dacă fotografiați într-o lumină foarte slabă.

„Nu folosesc ISO ridicat pentru că camera mea este proastă/inițială”

Dacă sunteți genul de persoană care spune asta, vă garantez că puteți utiliza cel puțin dublul ISO maxim pe care îl utilizați în prezent. Incearca-l!

„Folosesc ISO ridicat doar când lumina este foarte slabă, pentru a evita folosirea blițului”

Când Lumina unei scene este foarte proastă, cea mai bună opțiune este... îmbunătățirea Luminii! Utilizarea ISO ridicată într-o situație de lumină foarte precară este tocmai singurul moment în care aceasta este cea mai proastă opțiune.

Cu excepția cazului în care aceasta este singura cale de ieșire, luați în considerare îmbunătățirea luminii (fie că alegeți alte momente, locații sau folosiți lumină artificială) pe lângă creșterea ISO.

„Când este puțină lumină, prefer să folosesc blițul cu ISO scăzut”

Avem tendința de a crea echipa ISO ridicată și echipa flash și le punem unul împotriva celuilalt! Adevărul este că unul nu îl elimină pe celălalt. ISO ridicat poate și ar trebui să fie utilizat cu orice metodă de iluminare pe care știți să o utilizați (fie că este vorba despre lumina ferestrei, blitzul sau lanterna.)

Repet: într-o fotografie bine luminată, zgomotul nu este o problemă.

„Dar, dar, dar... zgomotul...”

Ceea ce mi se pare cel mai interesant la cei care au o frică cronică de zgomot este că foarte puțini oameni fac poze în care este posibil să se vadă atât de mult zgomot.

Dacă faci fotografii pentru a le pune pe internet sau în albume concepute cu mai multe fotografii pe aceeași pagină, nici nu vei putea vedea zgomotul! Puteți vedea zgomotul doar la măriri foarte mari.

„Dar atunci, când ar trebui să-mi fac griji pentru ISO?”

Există unele situații în care ISO ar trebui chiar să fie folosit la minimum. Coperțile revistelor și cataloagele de produse au nevoie de fotografii 100% netede. Dar dacă faci genul de fotografiere care necesită ISO scăzut, probabil că știi deja asta. În mod normal, cei care îmi spun că evită ridicarea ISO nu fac de obicei tipul de fotografie care justifică această teamă.

Post-producție

Trebuie să-mi editez fotografiile?

Oricine crede că schimbarea caracteristicilor unei fotografii este un privilegiu al fotografiei digitale se înșeală. Deoarece fotografia este înțeleasă de oameni, am găsit modalități de a o schimba pentru a transmite mai bine un mesaj sau pentru a ne crea propriul stil.

Există multe modalități de a schimba o imagine. Majoritatea opțiunilor de procesare disponibile pe computerul nostru s-au bazat pe tehnici născute în camera întunecată, unde a fost dezvoltat filmul.

În fotografia chimică este posibil să se definească stiluri și efecte cu alegerea filmului, filtrelor în momentul fotografierii sau diferite procese de dezvoltare și mărire.

Procesul de mărire este responsabil în special de rezultatul final al fotografiei. În acest moment este definită expunerea finală a fotografiei. Este, de asemenea, atunci când este posibil să adăugați contrast, să deschideți sau să întunecați părți ale imaginii, să lăsați skinuri nerealiste, corpuri imposibile și chiar să eliminați complet elementele nedorite.

Înainte de popularizarea fotografiei digitale, profesioniștii știau chiar să-și dezvolte propriile fotografii, dar era destul de comun ca această muncă să fie delegată altor persoane.

Lucrul la Laborator este un loc de muncă separat. Este greu de învățat, consumator de timp și complex. Persoanele responsabile de acest proces au devenit brațul potrivit al profesioniștilor, având o mare responsabilitate pentru fotografiile lor.

Henri Cartier-Bresson, unul dintre cei mai faimoși fotojurnaliști ai istoriei, nu avea cunoștințele (și nici răbdarea) pentru a-și procesa negativele. Voja Mitrovic, care a fost unul dintre principalele laboratoare ale lui Cartier-Bresson pentru o lungă perioadă de timp, abia mai este amintit.

Astăzi, este mai obișnuit pentru noi să ne edităm propriile fotografii. În interiorul computerului, facem întregul proces de dezvoltare și mărire, pe lângă multe lucruri care se făceau în momentul clicului - cum ar fi decizia de a folosi o peliculă alb-negru.

Adesea, procesul se termină acolo, iar fotografiile noastre sunt afișate doar pe ecranele computerului, tabletei sau telefonului mobil. Dacă decidem să imprimăm aceste fotografii, ne bazăm pe profesioniști care ne ajută în sarcina de a alege cea mai bună metodă și hârtie.

Fie în procesul chimic sau digital, momentul post-procesării este considerat parte integrantă a fotografiei finale. Editarea unei imagini nu înseamnă neapărat schimbarea caracteristicilor acesteia, ci finalizarea acesteia.

În fotografia digitală, fotografiile noastre ies mult mai omogene din interiorul camerei. Acest lucru se datorează faptului că senzorii noștri sunt toți la fel și este mai ușor să adăugați multe dintre efecte mai târziu. Post-producția, în această situație, este, de asemenea, o parte importantă a definirii stilului nostru.

Acest lucru nu înseamnă că putem trage fără să ne facem griji pentru greșeli, deoarece „poate fi reparat mai târziu”. Ideal este să ne amintim principiul logicii cunoscut ca

Cu alte cuvinte: cea mai simplă soluție este de obicei cea mai bună! Este mai rapid să schimbi o vază decât să încerci să o scoți după ce fotografia este gata, în editare. Este mai rapid să adăugați un efect de culoare în editare decât să încărcați și să utilizați o serie de filtre pentru a obține exact același efect.

Post-producția este pentru două lucruri: evidențierea a ceea ce este deja bun și adăugarea stilului nostru personal. Post-producția nu este

folosită pentru a transforma fotografiile urâte în unele frumoase și nici pentru a remedia greșelile cauzate de lene.

Nu vă fie frică de manipulare. Nu există și nu a fost niciodată o fotografie pură. Din momentul în care alegem compoziția și unghiul, Lentila și momentul clicului, manipulăm realitatea. Apoi, în timpul post-producției, continuăm această manipulare până ajungem la rezultatul dorit. Vă voi prezenta câteva concepte de post-producție și aplicațiile acestora.Toate aceste concepte pot fi aplicate în fotografia digitală, fotografia de film și folosind orice aplicație. Dacă devii creativ, vei vedea că pot fi folosite în orice mediu de povestire, fotografic sau de altă natură.

tăiați și aliniați

Putem descoperi că unele elemente pot fi decupate dintr-o fotografie finită. Singura problemă în a face acest lucru este că, dacă decupați prea mult, pierdeți rezoluția (vezi pagina 19).

Uneori nu este posibil să schimbați obiectivul sau poziția în momentul fotografierii. Reducerea ei în post-producție devine o opțiune viabilă. Când ne uităm la fotografia finită, ne putem răzgândi pur și simplu cu privire la încadrarea inițială. Multe fotografii celebre au fost decupate și acesta este un truc obișnuit.

Am menționat deja la pagina 119 importanța unui orizont aliniat. Dacă nu a fost posibil să se obțină o aliniere perfectă în momentul clicului, puteți sacrifica marginile imaginii prin alinierea în timpul tăierii.

151. Manaus/AM

Fotografiile realizate în unghiuri mari sau cu camera înclinată pot avea o perspectivă greșită (consultați pagina 190). Puteți vedea acest lucru când faceți o fotografie a unei clădiri de jos în sus. Corectarea acestei perspective se poate face în unele aplicații de editare curente sau folosind lentile specializate numite tilt shift.Corectarea posterioară, precum alinierea la orizont, sacrifică, de asemenea, părți ale imaginii.

În cele din urmă, decuparea servește la ajustarea unei fotografii la o anumită proporție. Raportul de aspect standard al majorității camerelor actuale este de 2x3, dar ne putem dori și o fotografie lxl (pătrat) sau 16x9 (ecran lat), printre alte posibilități infinite.

Alegerea proporției se poate baza pe stilul personal sau pe nevoile media unde va fi afișată fotografia. Fotografiile pentru site-ul dvs., pentru un album sau pentru coperta unei reviste trebuie să aibă proporții diferite.

histograma

Înainte de a schimba unele proprietăți ale imaginii, este bine să cunoașteți histograma. O histograma este un grafic care ne arată exact informațiile despre

Luminozitatea unei fotografii. Pe baza acestuia, știm câți pixeli din fotografie sunt formați din umbre, lumini și tonuri medii.

Ce vrei să spui, un grafic?

Histograma este un grafic cartezian. Pe axa X (orizontală), se iau în considerare toate tonurile de

Luminozitate, alb

pur la negru pur. În

Într-o fotografie găsim în mod normal 256 de niveluri de Luminozitate6, adică: graficul trece de la zero (negru pur) la 255 (alb pur). Pe axa Y, ia în considerare numărul de pixeli din fotografie care au fiecare Luminozitate.

Cum este creat acest grafic, exact?

Pentru a umple acest grafic, un computer mic va lua fiecare pixel al unei imagini și va măsura luminozitatea acestuia. Măsurând toți pixelii, vom ajunge la histograma completă:

cele 255

6 Luând în considerare o fotografie pe 8 biți.

Amintiți-vă: histogramei nu-i pasă de culori7. Măsoară doar

Luminozitate (Un pixel roșu care are Luminozitate 19 va fi în aceeași coloană a axei X ca unul verde care are Luminozitate 19.)

Pentru a înțelege mai bine, să analizăm câteva fotografii și histogramele corespunzătoare.

Într-o fotografie predominant întunecată, vom avea mulți pixeli înghesuiți în partea stângă a histogramei.

15 4. vi La veLha/ES

7 Deși există și o histogramă a canalelor de culoare, să ne concentrăm aici pe histograma Luminozitate.

Într-o fotografie predominant ușoară, vom avea mulți pixeli grupați în partea dreaptă a histogramei.

Fotografiile care au mai multe tonuri medii au o histogramă care arată ca un mic munte:

Când avem zone foarte subexpuse în imagine, pixelii vor forma o linie în partea stângă. Dacă imaginea ta are o histogramă ca aceasta, înseamnă că cele mai întunecate zone ale fotografiei nu au detalii sau informații: sunt formate din negru pur.

Se întâmplă și invers. O histogramă cu un vârf în partea dreaptă indică faptul că zonele cele mai luminoase ale fotografiei tale nu au detalii: sunt alb pur.

Înțelegerea histogramei vă oferă control asupra editării și aspectului fotografiei. Cu puțin mai multă experiență, puteți accesa și histograma de pe camera dvs. în timp ce faceți fotografii. Este mult mai fiabil decât LCD-ul pentru verificarea expunerii și observarea oricărei pierderi de detalii în umbre și lumini.

interval dinamic

Să zicem că ești la plajă și vezi un apus frumos. Ochii săi folosesc o tehnologie foarte avansată: este posibil să vezi cerul, marea, nisipul și bărcile mici.

156. aracaj u/SE

Camerele noastre nu sunt atât de avansate. Dacă încercăm să facem o fotografie cu același apus, camera va putea înregistra doar detaliile unei părți a scenei. Dacă alegem o expunere potrivită pentru cer, restul va fi în umbră. Dacă alegem o expunere adecvată pentru ceea ce este în umbră, cerul va fi foarte senin.

Acest prag de înregistrare a senzorilor se numește interval dinamic. În situațiile cu o variație foarte mare a Luminii, trebuie să decidem unde merită să pierdem detalii, deoarece camera nu poate înregistra totul. Camerele mai moderne au o gamă dinamică din ce în ce mai mare, dar încă nu se apropie de ochii noștri.

Pentru a evita pierderea detaliilor, trebuie să folosim iluminarea cu mai puține variații de intensitate sau să folosim tehnici precum editarea HDRS.

Controale de bază: expunere, contrast, boom și

8 Vezi cum să faci o fotografie HDR la link:

O fotografie care a fost subexpusă sau supraexpusă nu poate fi recuperată în mod miraculos. Mai ales dacă există pixeli stivuiți pe o parte a histogramei: acești pixeli sunt alb sau negru pur și nu conțin detalii.

Contrast

Putem controla contrastul unei fotografii în momentul clicului cu iluminarea. Luminile mai puternice, de exemplu, creează fotografii mai contrastate. De asemenea, puteți ajusta sau evidenția acest contrast în aplicația dvs. de editare.

158. inhotim

Creșterea contrastului înseamnă intensificarea zonelor luminoase și a zonelor întunecate ale imaginii: ceea ce este întunecat devine mai întunecat și ceea ce este lumină devine mai luminos.

O fotografie slab contrastată are pixeli bine distribuiți într-un mic munte al histogramei:

Dacă analizăm histograma unei fotografii foarte contrastate, găsim o vale. Tonurile medii există în cantitate mai mică decât umbrele și luminile.

O fotografie contrastată tinde să fie mai dramatică și mai vie, în timp ce o fotografie cu contrast redus aduce mai multă Luminozitate. Alegerea între una sau alta depinde de mesajul pe care vrei să-l transmită și, de asemenea, de stilul tău personal.

„.TЯ

bum și eschivează

Uneori dorim să schimbăm expunerea pe anumite zone ale imaginii. Pentru aceasta folosim tehnicile de ardere sau eschivare. Într-un mod foarte simplificat, arderea înseamnă „a întuneca” și eschiva înseamnă „a lumina”. În fotografia de film, acest lucru a fost realizat prin controlul timpului de expunere al hârtiei fotografice în anumite zone pentru a le face mai deschise sau mai întunecate.

În aplicațiile de editare curente este posibil să faceți același lucru folosind mai multe

3 Q JT Л» a â 3 з'я'3

° S- nl · °

Ц14

° 3 Í-8

250

160. altera de la etaj/PA

Efecte: proces încrucișat, vignetă, cereale

proces încrucișat

Când se dezvoltă un film, este necesar să-l îmbăiați într-o serie de substanțe chimice. Fiecare tip de film are nevoie de o substanță chimică echivalentă, iar utilizarea unei substanțe chimice greșite poate fi o tehnică creativă. Când lucrați digital, nu există filme sau substanțe chimice, dar este posibil să imitați rezultatul acestei tehnici folosind aplicațiile actuale.

161. lanţ muntos capivara/PI

vinietă

Vigneta este o întunecare a marginilor imaginii cauzată de optica lentilei. Acest defect poate fi folosit ca efect, evidențiind centrul

cadrului și ducându-ne privirea către subiectul principal · Aveți grijă să nu exagerați sau vigneta va fi din nou un defect!

Cereale

Granulația este inițial un defect, la fel ca și vinieta. 0 ISO cauzează zgomot în fotografia digitală și granulație în fotografia de film. Nostalgia noastră face ca cerealele să pară mai interesante decât zgomotul, așa că le putem adăuga în post-producție, creând filmul să arate încă.

163. port vechi/RO

Fotografii alb-negru

Fotografiind digital, avem mult control asupra conversiei fotografiilor în alb-negru. Deși este posibil să fotografiați în alb-negru cu majoritatea camerelor actuale (doar să selectați această opțiune din meniuri), este mai practic să faceți acest lucru în post-procesare. Astfel putem controla modul în care fiecare culoare se va comporta atunci când este transformată în gri, menținând calitatea fișierului.

165. Insula Mare/RJ

A transforma o fotografie în alb-negru nu înseamnă pur și simplu a transforma totul în gri. Folosim instrumentele disponibile în fiecare aplicație pentru a echilibra griurile mai deschise și mai închise în funcție de culoarea originală.

Opțiunea alb-negru există doar dacă fotografiați în JPG. În fotografia RAW, camera va păstra întotdeauna fotografia originală, colorată.

256

3 lucruri de evitat la editare

Editarea servește la evidențierea obiectivelor noastre cu fotografia, dar aveți grijă să nu comiteți unele păcate tradiționale:

urmați modele

Fii foarte atent cu modinhas: sunt

pasagerii prin definitie. Nu știi niciodată când colorează selectiv, efecte vintage sau fotografii HDR

vor fi datați (pentru mulți oameni, sunt deja). Tot felul de efecte pot fi folosite cu moderație, sau riscați să faceți efectul să pară mai atractiv decât fotografia în sine.

oernaisf

editați skinuri barbie

Nimeni nu are pielea de Barbie. Nu contează cât de bun ești la manipulare, pielea de plastic arată întotdeauna ireală. Pentru a face

modelele mai atractive, puteți folosi iluminarea, adâncimea câmpului și unghiuri diferite: toate generează rezultate mult mai naturale. De asemenea, puteți îmbrățișa toate frumusețile care merg dincolo de pielea netedă și puteți înregistra oamenii așa cum sunt cu adevărat.

166. Claudia

Exagerați cu orice efect

Dacă nu aveți motive întemeiate, evitați să exagerați cu efectele și editările. Dacă efectul atrage mai mult atenția decât fotografia, dar nu acesta este ideea, este timpul să luminezi.

Organizarea fișierelor

Crede-mă, dacă începi să-ți organizezi biblioteca foto acum, va fi mult mai ușor de găsit în viitor!

Totul începe când descărcați fotografiile pe computer. Primul lucru pe care trebuie să-l furnizați este o structură de foldere care este organizată cronologic.

дрр

20150121

20150203

20150624

Pentru ca organizarea cronologică să fie în ordinea corectă, ordinea trebuie să fie an-lună-zi. După această dată, puteți folosi o descriere care face mai ușor să vă amintiți ceea ce a fost fotografiat la această dată:

20130121-Paris

j 20130203-Ziua de naștere a mamei j 20130624 - Parque Potycabana

În cadrul folderului cronologic vă puteți organiza fotografiile în alte foldere în funcție de scopul pe care urmează să le acordați: fișierele originale, fișierele pentru imprimare, pentru utilizare pe web etc.

Încercați să utilizați data și în numele fișierelor, urmată de un număr secvenţial, astfel încât să fie mai ușor să găsiți fotografiile folosind motorul de căutare al computerului dvs.:

20150217-Italia

20150217.001

20150217_002

20150217-003

Organizarea cronologică este perfectă pentru catalogarea fișierelor. Pentru vizualizarea umană poate să nu fie atât de perfectă. Dacă am stat la Paris timp de 7 zile, fotografiile mele vor fi toate răspândite în 7 dosare diferite! 0 de facut?

Aplicațiile specializate în post-procesarea fotografiilor oferă multe opțiuni pentru a facilita organizarea fotografiilor în moduri mai ușor de utilizat. Lucrul bun despre aceste aplicații este că vă păstrează fotografiile în folderele lor cronologice, creând grupuri invizibile după gusturile dvs. În acest fel, este posibil să filtrați vizualizarea fotografiilor dvs. după alți parametri:

Pot, de exemplu, să adaug toate fotografiile din excursia la Paris la colecțiile „Călătorii” și „Paris”. Făcând clic pe colecția „Paris”, voi vedea toate fotografiile pe care le-am făcut cu orașul indiferent de folderele în care se află.

De asemenea, pot folosi ratingul cu stele pe care îl au majoritatea aplicațiilor. Ele servesc la clasificarea fotografiilor mele preferate. Fotografiile cu 5 stele sunt cele care îmi plac cel mai mult.

În acest fel, pot vedea fotografii din Paris, pot vedea fotografiile preferate din Paris sau pot vedea fotografiile preferate de călătorie. Combinațiile de vizualizare sunt nesfârșite și foarte ușor de utilizat!

Citiți manualul aplicației dvs. și vedeți ce posibilități de organizare și sortare permite aceasta.

Filtru:

Excursii

Paris

portrete

Flori

Vrei să lucrezi cu fotografia? începe aici

Te-ai hotarat ca vrei sa lucrezi cu fotografia pentru ca nu suporti sa stai in fata calculatorului de la 8:00 la 18:00? Poate că este timpul să spun adevărul: aproape asta fac majoritatea profesioniștilor!

Te-ai decis să alegi fotografia ca prima ta profesie? Poate că este timpul să cunoaștem partea mai puțin plină de farmec: partea despre responsabilități și termene limită.

Ouem a ales să-și creeze brandul și să-și conducă propria afacere (mai degrabă decât să lucreze pentru alții) își dă repede seama că fotografia ca profesie nu înseamnă doar fotografiere.

Ce fac profesioniștii în fotografie la locul de muncă:

fotografiend

publicitate și autopromovare

participarea la evenimente și crearea de rețele

gestionarea banilor răspunzând clienților

și făcând întâlniri

Graficul este ilustrativ și a fost adaptat liber din cercetările efectuate de Societatea Internațională a Fotografilor Profesioniști.

Când facem ceea ce ne place, părțile plictisitoare pot merita. Cea mai mare greșeală este să ne gândim că a face ceea ce ne place nu are părți plictisitoare.

Muncă sau hobby?

Este foarte posibil să-ți placă ceea ce faci ca stomatolog sau fotograf. Dar stomatologii au de obicei un avantaj: pot separa mai bine ceea ce este munca de ce este distractiv. La urma urmei, meseria ei nu este hobby-ul oricui.

Cine a inventat expresia „alege o slujbă care îți place și nu vei munci nicio zi din viața ta” nu ar putea face prostii mai mari! Munca este muncă. Să lucrăm cu ceea ce ne place este mișto, dar când nu separăm lucrurile riscăm să nu ne mai placă.

Da, garantez că munca noastră poate fi plăcută, dar tot nu este un hobby. Munca are un contract, așteptări, bani, programe și termene limită de respectat. Un fotograf de nuntă își poate iubi foarte mult meseria, dar dacă se trezește sâmbătă simțindu-se leneșă, nu poate să lase totul în urmă și să adoarmă toată ziua. Dacă ar fi un hobby, aș putea. Asta e diferența.

Nu înțeleg cine vrea milioane de clienți și multă muncă. Nu înțeleg cine crede că este frumos să spună că are o agendă plină. Dacă problema este financiară și aveți nevoie de un program încărcat pentru a putea plăti facturile la sfârșitul lunii... atunci este timpul să vă revizuiți prețurile sau să vă revizuiți organizația afacerii.

Mie, de exemplu, nu-mi place ideea de a schimba lucruri pe bani. Pentru a putea lucra puțin și a nu percepe prețuri mari, singura opțiune pe care o consider etică este să ai un cost al vieții mai mic. Renunț la multe lucruri pentru a putea lucra în modul (și în cantitatea) pe care mi-o doresc. Totul pentru a putea funcționa mai puțin, încărcând o sumă corectă sau, mai bine, să nu încarce nimic.

Am un prieten care lucrează cu jumătate de normă și primește presiuni din toate părțile, din partea familiei și a societății, să-și ia un al doilea loc de muncă și să câștige mai mult. Dacă ea lucrează doar după-amiaza și are dimineața liberă, pare logica. De ce să stai acasă, să citești și să te joci cu câinii tăi, dacă poți să ieși afară să câștigi mai multe numere în contul tău bancar? Mi se par nebunești toate astea: văd mult mai logic să câștig mai puțin și să petrec jumătate din zi jucându-se cu câinii. Ea vede sens în ceea ce face și se străduiește să nu facă prea multe pentru a-l vedea în continuare.

Dacă te gândești să faci tranziția de la job de zi la job de hobby, lucru pe care mulți oameni sunt capabili să o facă datorită internetului, gândește-te. Să iubești ceea ce faci pentru a plăti facturile este minunat, dar munca mult compromite nu numai calitatea finală a muncii tale, ci și calitatea vieții.

Mai bine un dentist calm în mână decât două fotografii stresate care zboară în jur.

Cum să-ți planifici noua profesie

Deciderea publicului țintă și a serviciilor

A decide publicul țintă al afacerii tale înseamnă a decide profilul clienților la care vrei să ajungi. Publicul dvs. țintă este baza pentru toate deciziile legate de afacerea dvs.

Designul site-ului tău nu este definit de gustul tău, ci de gustul celui care te va angaja. Metoda de marketing pe care o vei folosi nu este definită de preferința ta, ci de preferința cui te va angaja. Prețul tău (și, în consecință, structura ta) nu este definit de cât de mult vrei să câștigi, ci de cât de mult este dispus să plătească publicul tău.

Și cum decideți pe cine doriți să vizați?

Doar analizați ce public, din zona dvs., are nevoie de un anumit serviciu. Acesta este și modalitatea de a decide ce servicii vor fi oferite.

Ghidul pas cu pas pentru a începe orice afacere nouă este:

1. Găsiți un public care are nevoie de servicii;

2. Creați serviciul care face acest public fericit și le rezolvă nevoile;

3. Oferiți servicii consistente care să atragă mai mulți oameni din acest public.

Pe lângă fotografie, am lucrat și cu design. Acum câțiva ani, am condus o companie care crea bloguri personalizate. A avut succes doar pentru că a rezolvat problema unui anumit public.

1. Când participam la un eveniment pentru bloggeri și bloggeri, mi-am dat seama că mulți oameni câștigau bani cu blogurile lor, dar fără Profitul marilor companii. Acești oameni nu ar putea plăti o agenție pentru a crea un blog cu aspect și programare profesionale, dar ar dori să nu mai folosească machete standard.

2. Mi-am creat compania astfel încât să fie posibil să ofer servicii profesionale la prețuri mai accesibile pentru persoane fizice și blogurile lor. Structura era mică, rezultând costuri mici, iar serviciul era foarte specific.

3. A avea o structură mică cu puțini clienți a făcut posibilă menținerea consecvenței serviciilor.

Orice zonă în care există clienți potențiali care au nevoie de un anumit serviciu sau produs se numește piață de nișă.

Pentru oricine îi place fotografia, poate părea dificil să găsească o nișă. Privind repede, credem că toată lumea oferă deja totul. În plus, probabil că veți dori să faceți ceva care vă place, nu doar ceva care face bani.

În acest caz, o puteți face puțin diferit:

1. Definiți ce vă place să faceți și să faceți bine;

2. Găsiți, în această zonă, ceea ce puteți oferi diferit, care vă servește publicul mai bine, mai rapid sau la un cost mai mic;

3. Oferiți servicii consistente care să atragă mai mulți oameni din acest public.

Găsirea nișei tale sau crearea unei nișe bazate pe diferențieri depinde de analiza pieței și a concurenților. Analiza dvs. nu trebuie să fie complexă: înainte de a vă schimba jobul obișnuit sau ajutorul parental pentru fotografie profesională, vedeți ce fel de fotografie consumă clienții din zona dvs. și ce oferă concurenții. Faceți teste: începeți într-un fel și adaptați-vă la ceea ce funcționează. Nu vă grăbiţi.

Cel mai important lucru este că serviciul dumneavoastră trebuie să facă un public fericit și mulțumit.

Profilul meu de audiență

După ce ți-ai găsit nișa, creează un profil pentru publicul tău. Câteva elemente interesante de luat în considerare în acest profil sunt:

- Gen

- Vârsta

- Clasa socială (în cazul clasei de mijloc, care împarte bugetul în funcție de preferințe în diferite produse și servicii, luați în considerare dacă publicul dvs. caută costuri reduse, cost/beneficiu sau dacă costul este indiferent atunci când angajați servicii de fotografie)

- Bunuri de consum pe care le cumpărați de obicei

- Unde mergi de obicei? Care sunt obiceiurile tale?

- Referințe culturale și școlarizare

Cercetați preferințele profilului pe care l-ați creat și definiți-vă marca în consecință, astfel încât să vă mulțumească și să atragă acest tip de profil.

Rețineți că până acum nu am vorbit niciodată despre calitatea lucrării. Este esențial să înțelegeți că realizarea de fotografii frumoase nu este nici o garanție, nici o condiție prealabilă pentru succesul afacerii dvs.

Odată cu publicul țintă ales, vei observa că calitatea nu este doar subiectivă, ci și secundară. Un public cu venituri mici caută cea mai bună ofertă, chiar dacă produsul nu este de o calitate atât de înaltă, deoarece acesta este ceea ce poate consuma pentru a nu-și perturba finanțele. Un public de clasă superioară caută adesea statut și tradiție, dând preferință profesioniștilor de renume, care au servit deja colegii de golf și care au cel mai mare preț. Calitatea în ambele cazuri este total irelevantă.

Cautarea fotografiilor frumoase este una dintre caracteristicile care pot exista sau nu in publicul tau. Și chiar dacă există, conceptul publicului tău de fotografii frumoase ar trebui să coincidă cu al tău.

Cu cât publicul tău este mai specific, cu atât va fi mai ușor să-l convingi să te angajeze. Dar, în unele situații, nu se poate defini publicul atât de detaliat: cei care locuiesc în orașe mici știu foarte bine că este necesar să facă puțin din toate. A nu avea un public foarte specific este doar o problemă cu un eșantion foarte mare de clienți potențiali și piețe.

Cum să-ți găsești publicul

După ce ai definit ce servicii vei oferi și care va fi publicul tău țintă, este timpul să le punem pe cele două împreună. Furnizați două lucruri:

1. Un portofoliu care arată serviciul oferit;

2. Un mijloc de diseminare care își găsește publicul.

Portofoliul pe care îl obții fotografiend gratuit. Familia ta și cercul tău de prieteni sunt acolo pentru asta!

Mijloacele de diseminare depind (ghici ce!) de publicul țintă. Astăzi este important să ai cel puțin un site web unde să-ți plasezi portofoliul și prin care potențialii clienți să poată intra în contact cu tine.

Dacă publicul tău este femeile însărcinate care cumpără în magazine fizice, poți lăsa un pliant publicitar în acele magazine. Dacă sunt gravide care cumpără totul online, idealul este să cumpere un anunț pe site-urile pe care le vizitează.

Bacsis

Amintiți-vă că pentru a face ceva profesional este nevoie de consistență! Dacă nu poți crea lucrări de aceeași calitate din nou și din nou, este pentru că nu ești încă pregătit să lucrezi la asta. Este ușor să faci o treabă bună când totul merge așa: diferența dintre profesioniști și începători este să faci o treabă bună atunci când totul merge prost.

Identitatea ta vizuală

Identitatea vizuală este suma mai multor elemente: Logo, culori și stiluri.

IO

SFATURI DE LA

FOTOGRAFIE

.COM.BR

Un logo este un set grafic care reprezintă marca dvs. Poate conține un singur simbol, un text sau o sumă a ambelor.

Identitatea ta vizuală, ca și munca ta, trebuie să fie consecventă în toate materialele tale. Deci, marca dvs. este ușor de reținut și recunoscut. O sodă roșie ne amintește doar de o anumită marcă, deoarece acel brand a folosit acea culoare în mod constant de-a lungul existenței sale.

Angajați profesioniști

Cum să decizi ce culori să folosești pe site-ul tău? Cum să decizi care font este cel mai bun pentru logo-ul tău?

Aceste tipuri de decizii fac parte din munca designerilor profesioniști. Dacă nu înțelegi designul și nu știi cum să te ocupi de tipografia și semantica, este mai bine să angajezi pe cineva cu experiență pentru a-ți crea identitatea vizuală·

Când aveți de-a face cu profesioniști în design Amintiți-vă că aspectul tuturor materialelor dvs. nu ar trebui să se potrivească cu gusturile dvs., ci pe gustul publicului dvs. țintă. Deși cuvântul design se referă adesea la desen, în realitate are mai mult de-a face cu designul. Designerii nu creează materiale pentru a le face să arate frumos, ci pentru a face uniunea dintre formă și funcție.

Site-ul tău

Scopul site-ului dvs. (sau bLog) este de a vă prezenta fotografiile. Fotografiile tale ar trebui să fie întotdeauna în centrul atenției. Mizați pe simplitate și nu folosiți bibelouri. Sfatul anterior merge și aici: dacă nu știi cum să o faci singur, angajează pe cineva care știe cum. Tehnologiile de creare a site-urilor web se schimbă în fiecare zi și este foarte important să existe oameni cu experiență care se confruntă cu asta.

La final, selectează bine fotografiile care te vor reprezenta. PUNĂ ÎN PORTOFOLIUL TĂU NUMAI CEEA MAI BUNĂ DIN MUNCĂ. Putem vedea doar sute de fotografii în muzee și cărți: pe site-ul dvs. este suficient să publicați cea mai mică cantitate posibilă de fotografii·

Cât de mult să încarce?

Știm deja că prețul care trebuie perceput depinde de publicul țintă. Acest preț va fi o sumă a costurilor și a Profitului. Prin urmare, pentru a ajunge la o valoare inițială, trebuie să calculați aceste costuri.

Cea mai mare greșeală a celor care încep în orice domeniu care implică servicii este să creadă că tot ceea ce câștigăm este Profit. Acest lucru este normal, deoarece serviciile nu sunt tangibile. Costurile unui serviciu nu sunt la fel de evidente precum costurile unui produs.

Cineva care taxează m¡L reali pentru a fotografia o nuntă ar putea avea impresia că face m¡L reali în profit, dar asta nu ar putea fi mai departe de adevăr. Din cauza costurilor invizibile, s-ar putea chiar să plătim pentru a lucra.

Costurile tale de trai (locuință, transport, mâncare), costurile forței de muncă (taxe, cursuri, 13) și amortizarea echipamentelor (aparate foto, computere și tot ceea ce trebuie înlocuit în mod regulat) trebuie să fie adunate pentru a afla minimul la care trebuie câștigat. atinge supraviețuirea.

Costurile dvs. de petrecere a timpului liber (călătorii, divertisment etc.) trebuie adăugate pentru a găsi minimul de câștig pentru a supraviețui.

Odată ce știi exact cât trebuie să câștigi în fiecare lună, este mai ușor să-ți dai seama de valoarea pe oră sau per loc de muncă. Dacă scopul este să filmezi trei nunți pe lună, salariul tău ar trebui să fie împărțit la trei (sau două). Și apoi, doar alergați după client!

Când să lucrezi gratuit?

A lucra gratuit nu înseamnă neapărat să-ți devalorizezi munca. Poți alege să nu plătești pentru: obținerea unui portofoliu, crearea de lucruri noi fără așteptări, pentru a ajuta o cauză sau pur și simplu pentru că nu crezi că totul ar trebui schimbat în bani.

tu incepi

Toată lumea știe deja acest scenariu: începem și, pe lângă lipsa de experiență, ne lipsește un portofoliu. Nu avem suficiente locuri de muncă pentru a obține mai multe. Soluția? Lucrați gratuit.

Căutați potențiali subiecți de testare în cercul dvs. de prieteni. O altă idee bună este să cauți colegi profesioniști care să te întâmpine și să te ducă la un eveniment, excursie, repetiție.

Nimeni nu va pierde: clienții și colegii vor ști că abia sunteți la început, așa că nu vor putea să-și pună așteptări la munca dvs., dar vor primi fotografii sau forță de muncă gratuite. Veți putea folosi fotografiile pentru portofoliu și, în plus, veți avea experiență pentru a vă servi mai bine propriii clienți!

Când nu începi

Cel mai greu este să opriți încărcarea când nu porniți. Vine mândria și vine lenea. „Dacă nu am nevoie, de ce să lucrez gratis?”

Dar lucrul gratuit poate fi o oportunitate de a inventa lucruri noi și de a pune în practică idei mai ciudate, fără presiunea de a livra exact ceea ce se propune. Ideea este tocmai de a avea libertatea de a crea ceva ce nu există încă.

În astfel de situații, toată lumea câștigă: modelele obțin poze frumoase, iar fotograful are ocazia să facă poze fără a aștepta un loc de muncă plătit.

Când postul este pentru o organizație non-profit

Nu în ultimul rând, atunci când clienții care reprezintă cauzele pe care le susțin nu au bani să investească în fotografie, îți poți arăta sprijinul donându-ți timpul.

În acest caz, nici tu, nici clientul nu ai ca obiectiv Profitul, iar tu colaborezi făcând ceea ce știi mai bine.

Dacă aveți timp (sau mai bine, dacă puteți rezerva timp) pentru proiecte pro-bono, veți constata că beneficiile sunt mult mai mari decât portofoliul sau banii.

Problema este la tine

Într-o anumită perioadă a călătoriei mele am lucrat cu repetiții în aer liber. La acea vreme am răspuns solicitărilor de buget nu doar cu informații despre preț, ci și cu răspunsuri la cele mai frecvente întrebări. La început am adăugat aceste întrebări și răspunsuri la o pagină de buget sub forma unui

Listă. Dar nimeni Lia. După ce am primit o ofertă pentru fotografii în Leasing extern, în care se pune întrebarea „Dacă plouă în ziua aceea?” a primit un răspuns corespunzător, oamenii au trimis e-mailuri în care au întrebat... „Dacă plouă în ziua aceea?”

Da, oamenii nu citesc întrebări frecvente. Acest titlu, în special, nu ajută prea mult: credem că suntem prea speciali pentru a pune o întrebare pe care alții au pus-o deja. În capul nostru, îndoiala noastră este întotdeauna unică.

Am decis să schimb abordarea. În loc de o listă de întrebări și răspunsuri, am pus fotografii mari, atrăgătoare, cu întrebările și răspunsurile evidențiate în partea de sus. Am pus o fotografie cu un cățeluș drăguț și, alături, întrebarea: „Pot să-mi aduc animalul de companie la repetiție?” Nu am mai primit niciodată întrebări la care s-a răspuns în buget.

Acesta este un caz foarte specific și probabil că nu veți avea de-a face cu o situație ca a mea. Dar această poveste ilustrează foarte bine cea mai importantă caracteristică pe care trebuie să o cultivăm pentru a fi buni profesioniști: asumarea responsabilității.

Aș putea petrece ani de zile plângându-mă de fiecare dată când cineva repeta o întrebare. Aș putea să mă enervez pentru totdeauna și să-i blestem, în capul meu, pe toți cei care nu citesc nenorocitele de întrebări frecvente. Dar asta nu avea să facă diferența. Oamenii tot nu ar citi.

Ce am facut? Mi-am asumat responsabilitatea. Dacă oamenii nu citeau, era pentru că nu prezentam informația într-un mod interesant. Nu pot schimba oamenii, dar îmi pot schimba bugetul.

A înțeles cineva greșit mesajul tău? Trebuie să explici mai bine. Te-a încetinit traficul? Trebuie să pleci devreme. Imprimanta a realizat un album prost terminat peste termenul limită? Trebuie să cauți altul. Să-ți asumi responsabilitatea este diferit de a te învinovăți. Traficul poate să nu fie vina ta, dar responsabilitatea de a pleca devreme este. Dacă imprimanta a făcut o treabă proastă, este vina ei, dar responsabilitatea ei este să aleagă alta. Asumarea răspunderii pentru problemă ne face să avem control asupra situației. Profesioniștii sunt cei care rezolvă problemele, nu cei care subliniază cine este de vină. Contracte de servicii fotografice

Nu lucrați fără contract. Contractul servește la protejarea profesionistului și a clientului, iar lucrul fără el poate provoca o mulțime de bătăi de cap și neînțelegeri. Contractul dvs. nu trebuie să fie elaborat sau scris în limba unui avocat: puteți să vă scrieți propriul contract și să puneți tot ce aveți nevoie pentru a proteja ambele părți.

Model de contract

Fiecare domeniu al fotografiei are particularitățile sale, la fel ca fiecare profesionist.

Nu se poate gasi, gata facut, un contract care sa iti satisfaca toate nevoile. Utilizați aceste informații ca bază pentru a vă construi:

Datele personale ale părților (nume, documente,

abordare)

orare

Termenele limită

backup și pentru

Amenzi și informații privind rezilierea contractului (de la

produse (test, acoperire a

Specificații de servicii și

rezoluție înaltă etc) cu date și

eveniment, albume, fotografii în

Specificarea utilizării fotografiilor (utilizare comercială personală, tipuri de utilizare comercială etc.)

Metode de plată a valorii

(termenele limită xus pentru livrarea fotografiilor și timpul pentru clienți, termenele limită pentru selecția fotografiilor)

acord cu ambele părți)

E-mailurile sunt valide?

Tot ceea ce s-a convenit prin emailL este valabil în instanță. Puteți chiar să trimiteți contractul complet prin e-mail. Dar rețineți că persoana trebuie să facă o acceptare scrisă: atunci când o trimiteți ca atașament, de exemplu, îi puteți cere să trimită un e-mail în care să spună că este de acord.

Am nevoie de martori sau legalizare?

Nu. Martorii pot acționa în procesul judiciar, dar nu sunt esențiali. În niciun caz nu este necesară recunoașterea semnăturii.

Utilizați licența

În cazul fotografiilor de uz comercial, trebuie să specificați pe cât posibil această utilizare.

De exemplu: pentru ca o fotografie să fie folosită într-o reclamă a unei reviste, trebuie să fie

precizând denumirea și ediția revistei, tirajul și dimensiunea fotografiei. Dacă fotografia dvs. va fi folosită pe un site web, trebuie specificate adresa site-ului și timpul limită de utilizare.

Drepturi de imagine

Pentru a publica o fotografie în care apare o persoană, aveți nevoie de o eliberare de utilizare a imaginii. Puteți solicita această autorizație în cadrul contractului sau puteți face o autorizație separată. Dacă persoana respectivă nu te-a autorizat să-i dezvălui imaginea, poți fi dat în judecată. Atenție și la fotografiile copiilor: tații și mamele trebuie să fi autorizat în mod explicit publicarea fotografiilor copiilor mici, întotdeauna în scris.

Faceți contractul în avans

Multe contracte iau în considerare amenzi pentru întârziere sau reziliere. Faceți contractul imediat ce finalizați negocierea și stabiliți data și evitați ca cineva să rezilieze contractul chiar înainte de a-l semna!

În cazurile în care veți vedea clientul doar în ziua fotografiilor, asigurați-vă că trimiteți contractul și primiți un email.

De la vânzări la post-vânzare

Nu da prea multe opțiuni

Unul dintre cele mai tradiționale sfaturi de vânzare este să nu oferi prea multe opțiuni. Când ajungem la un restaurant și vedem un meniu de 20 de pagini, suntem frustrați să nu știm ce să alegem. După ce am ales, am fost frustrați că nu am ales unul dintre ceilalți. Nu vrei ca clientul tău să fie frustrat de atâtea ori, nu-i așa?

A oferi mai multe opțiuni nu îi face pe clienți mai fericiți. A oferi prea multe opțiuni nu îți face viața mai ușoară. De fapt, oferirea de prea multe opțiuni pentru servicii sau produse îi lasă pe clienți frustrați și îngreunează organizarea și logistica.

O lume ca a noastră, care ne oferă mai multe opțiuni decât au crezut vreodată bunicile că există, nu face decât să creeze mai multă nemulțumire față de ceea ce avem deja. Simplifica.

Arată doar ceea ce vrei să vinzi

Când am început să fotografiez profesional am observat un anumit tipar: clienții alegeau mereu acele fotografii care mi-au plăcut cel mai puțin. Favoritele mele au fost lăsate deoparte și am fost tristă și dezamăgită.

Până când, deodată, un prieten mi-a deschis ochii: nu vrei ca persoana respectivă să aleagă o fotografie? Nu arata.

Am început să arăt doar preferatele mele. Am început să-i exclud fără milă pe cei care nu-mi plăceau. Am început să arăt foarte puține fotografii, și doar acelea care mă fac cu adevărat mândru și pe care le-aș semna fără teamă.

Dar apoi mă întrebi: „Dacă clientul îți cere o anumită fotografie și nu ți se pare mișto ideea? nu va face? Nu vei arăta? Nu va întreba mai târziu unde este fotografia?” Am fotografiat multă vreme femei însărcinate, iar colegii m-au întrebat cum fac față solicitărilor de fotografii brânzoase (cum ar fi mâna tradițională în formă de inimă mică pe burtă).

Nu am un răspuns la aceste întrebări pentru că nu mi s-a întâmplat această situație. Stii de ce? Pentru că mi-au arătat doar portofoliul, ceea ce voiam să vând. Nu mi-e frică să-mi pierd clienți expunându-mi stilul.

Clienții cărora nu le place stilul meu se îndepărtează și caută profesioniști care să-i ajute.

Clienții care mi-au văzut portofoliul, mi-au plăcut munca și m-au angajat se așteaptă exact la ceea ce ofer. Dacă cineva îți cere o inimă mică în burtă, vezi unde demonstrezi că ești genul de persoană care o face și trece mai departe pentru a demonstra că ești genul de persoană care nu o face.

Servicii și produse separate

Să presupunem că sunt fotograf de nuntă. În acest domeniu, ofer servicii și produse.

Serviciile includ o întâlnire cu cuplul, petrecerea zilei fotografiend și editarea fotografiilor care au fost făcute. Produsele includ albume, postere și imprimeuri libere.

Prețurile sunt mult mai transparente și mai ușor de înțeles dacă, în bugetul meu, separ ce este un serviciu și ce este un produs.

Pachetele închise reduc posibilitatea de negociere și îi fac pe clienți să prețuiască mai mult produsele decât serviciul. În plus, prezentând prețurile separat, demonstrăm mai multă flexibilitate: clienții percep că au mai mult control asupra prețului final.

Faceți o continuare

Să presupunem că mai multe persoane te-au contactat, interesate de munca ta. După ce au trimis bugetul, acești oameni nu au mai dat niciun semn de viață. Ce să fac?

Ne puteți contacta după câteva zile întrebându-ne dacă aveți întrebări fără răspuns sau dacă doriți să profitați de datele disponibile în această lună. Aceasta se numește urmărire și este vorba despre analizarea atât a metodelor tale de informare, cât și a răspunsului tău inițial.

Dacă oamenii nu v-au angajat pentru că nu fac parte din publicul țintă, este timpul să vă revizuiți metodele de promovare. Când ajungi la publicul greșit, prețul sau stilul tău de lucru te împinge la primul contact direct. Chiar în momentul în care persoana s-a oprit să analizeze dacă a meritat să te angajeze.

Dacă au fost multe întrebări fără răspuns sau dacă aceste persoane nu au înțeles cum funcționează serviciul dvs., este timpul să vă revizuiți bugetul și informațiile pe care le trimiteți la primul contact. Clientul dumneavoastră va lega egalitatea de concurență, alegând profesionistul care a furnizat informații mai clare și care are un proces de cumpărare mai ușor.

Ofer preturi de referinta

În retail, este foarte frecvent să găsești prețuri de referință: acestea sunt renumitele promoții. Prin plasarea expresiei „de la 599 BRL pentru 299 BRL” pe etichetă, se creează impresia că valoarea este mai mică decât este în realitate. 299 BRL nu ar părea atât de ieftin dacă nu ar exista o bază de comparație.

Când ne prezentăm prețurile, putem face același lucru, oferind produse care să servească drept referință.

Să presupunem că albumul pe care ați dori cel mai mult să îl vindeți costă 500 R$. De asemenea, puteți oferi o opțiune mai simplă/cu mai puține fotografii la 200 R$ și o opțiune mai exclusivă/cu mai multe fotografii la 1000 R$.

Când ne uităm la cele trei prețuri, mintea noastră tinde să elimine cele mai ieftine și cele mai scumpe, pentru a ajunge la cel mai bun raport calitate-preț. Nu ne dorim cea mai simplă variantă, dar nici nu trebuie să plătim de două ori mai mult pentru un produs mai mult sau mai puțin similar! Valoarea de bază a produsului sau serviciului este de obicei cel mai de succes.

După vânzare

După ce ați făcut fotografiile, este timpul să le predați. Acest moment este esențial pentru a crea clienți fericiți și loiali. Dacă alegerea fotografiilor este dificilă, termenele limită nu sunt respectate sau produsul este de proastă calitate, șansele sunt mari ca persoana respectivă să uite toate lucrurile bune care s-au întâmplat înainte.

Investește timp în post-vânzare. Clientul tău va fi mult mai mulțumit dacă ai o pagină pe site-ul tău unde este ușor să alegi fotografii și să vezi prețul final, în loc să fii nevoit să notezi numărul de fișiere pe hârtie și să faci calculul manual. Clientul tău va fi mult mai fericit să primească un album bine ambalat cu o scrisoare de mulțumire decât să îl primească într-o pungă urâtă, ambalată fără grijă.

Comunicare

Ori de câte ori angajăm un serviciu suntem îngrijorați. Cu puțin înainte de data convenită pentru fotografii, trimiteți o notificare în care să spuneți că totul este confirmat. După realizarea fotografiilor, trimiteți una dintre ele înainte de termenul convenit pentru ca clienta să nu fie nevoită să aștepte prea mult pentru a-și satisface curiozitatea. Când aveți de-a face cu produse, cum ar fi albume, nu uitați să notificați ori de câte ori etapa de producție se schimbă: când ați început aspectul, când a fost trimis la imprimantă, când a fost postat la oficiul poștal.

Comunicarea clară, marcarea fiecărui pas, asigură că totul este sub control și arată că îți pasă de fiecare client.

Drepturi de autor și drepturi de utilizare

Fotografia este o operă intelectuală protejată de lege. Este scris la art. 7., ine. VII, din Legea 9610/98:

Operele intelectuale protejate sunt creații ale spiritului, exprimate prin orice mijloc sau fixate pe orice suport, material sau intangibil, cunoscut sau inventat în viitor, cum ar fi:

VII - lucrările fotografice și cele produse prin orice procedeu analog fotografiei;

Aceasta înseamnă că o fotografie făcută de dvs. este protejată prin această lege pur și simplu pentru că este o fotografie. Orice fotografie, realizată în orice moment, în negativ sau card de memorie, telefon mobil sau DSLR... toate sunt, în principiu, protejate de această Lege.

Ce drepturi am?

Drepturile inalienabile ale autorului se numesc drepturi morale. Potrivit art. 24 din Legea drepturilor de autor, autorul are următoarele drepturi:

I - să revendice, în orice moment, dreptul de autor al operei;

II - să aibă numele, pseudonimul sau semnul convențional indicat sau anunțat, ca fiind al autorului, în folosirea operei sale;

III - să păstreze opera inedită;

IV - să asigure integritatea operei, opunându-se oricăror modificări sau practicării unor acte care, în orice mod, o pot prejudicia sau afecta, ca autor, reputația sau onoarea ei;

V - să modifice lucrarea, înainte sau după ce a fost folosită;

VI - dreptul de a retrage lucrarea din circulație sau de a suspenda orice formă de utilizare deja autorizată, când

circulația sau utilizarea implică un afront la adresa reputației și imaginii sale;

VII - dreptul de a avea acces la o copie unică și rară a operei, atunci când aceasta se află în mod legitim în posesia altuia, pentru a, printr-un procedeu fotografic sau similar, ori audiovizual, să-i păstreze memoria, într-un mod care să provoace cel mai mic inconvenient posibil pentru titularul acestuia, care, în orice caz, va fi despăgubit pentru orice prejudiciu sau pierdere cauzată acestuia.

§ 1 La moartea autorului, drepturile prevăzute la punctele I-IV sunt transferate succesorilor săi.

§ 2. Este de sarcina statului să apere integritatea și paternitatea operei care a intrat în domeniul public.

§ 3° În cazurile punctelor V și VI, despăgubirile prealabile către terți sunt excluse, atunci când este cazul.

Artă. 27. Drepturile morale ale autorului sunt inalienabile și inalienabile.

Cu alte cuvinte: drepturile morale nu pot fi vândute sau transmise mai departe! Acestea sunt drepturile tale și ale nimănui altcuiva, chiar dacă tu nu vrei.

Ce drepturi pot vinde?

Pentru ca fotografia să poată fi folosită de alte persoane sau companii, veți cesiona dreptul de utilizare, denumit oficial drept patrimonial. Este dreptul celor care urmează să utilizeze, să modifice sau să dezvăluie munca lor în orice scop.

De reținut: orice tip de utilizare trebuie să fie autorizat în prealabil de către autor, cu tot ce este convenit în contract. Mai jos

sunt câteva exemple de utilizări care trebuie să aibă acordul prealabil al fotografului, în art. 29:

/ - reproducere parțială sau integrală;

II - ediţia;

VI - distribuirea, atunci când nu este intrinsecă contractului semnat de autor cu terți pentru utilizarea sau exploatarea operei;

VII - distribuția pentru oferirea de lucrări sau producții prin cablu, fibră optică, satelit, unde radio sau orice alt sistem care să permită utilizatorului să selecteze lucrarea sau producția pentru a o percepe la momentul și locul stabilite anterior de cei care formulează cererea. , și în cazurile în care accesul la lucrări sau producții se face prin orice sistem care presupune plata de către utilizator;

X - orice alte modalitati de utilizare existente sau care pot fi inventate.

Nu vindem fotografii, vindem drepturile de utilizare a acestor fotografii!

După cum puteți vedea, orice alte moduri de utilizare care există sau care vor fi inventate sunt în această listă. Adică: orice utilizare trebuie să aibă autorizația autorului lucrării.

Și mai mult: această utilizare trebuie să fie foarte bine specificată în contract, conținând mediul (unde va fi folosită fotografia ta? Internet? Revista? În aer liber?) și timpul (pentru cât timp poate fi folosită fotografia? 1 an? 10 ani ?

20 de ani?)

Dacă avem oameni sau obiecte în fotografii?

În cazul fotografiilor în care apar persoane, aceștia trebuie să încheie un contract de cedare sau vânzare a dreptului de utilizare a imaginii lor.

Dacă doriți să puneți fotografia unui client pe site-ul dvs., acesta trebuie să semneze acordul privind drepturile de imagine care să permită această utilizare.

Dacă ați făcut fotografii pentru o marcă de îmbrăcăminte, modelul trebuie să semneze un acord privind drepturile de imagine care să permită această utilizare (specificând întotdeauna unde va fi folosită fotografia și pentru cât timp.)

Acest lucru este valabil și pentru obiectele private: este necesară autorizația proprietarului.

Dar oamenii care merg pe stradă?

Dacă ați făcut o fotografie a unui loc public în care apar oameni (cum ar fi un pătrat), nu va fi necesar să solicitați autorizație pentru a

publica această imagine, decât în cazul utilizării comerciale. Cu alte cuvinte, puteți pune fotografia astfel pe site-ul dvs., dar nu într-un anunț de revistă.

De aceea sunt posibile fotografiile celebrităților. Când se plimbă pe plajă sau cumpără pâine de la brutărie, nimic nu-i împiedică pe paparazzi să facă poze și să le împărtășească.

Dar există o captură: dacă fotografiile rănesc integritatea sau onoarea acestei persoane, poți fi răspunzător pentru daune morale și poți suferi un proces.

„Perfecțiunea nu constă în a face lucruri extraordinare, ci în a face lucruri obișnuite extraordinar de bine.”

Marie Angélique Arnauld

Nu așteptați ideea extraordinară

Mai important decât a avea mai multe idei extraordinare este să vă murdărească mâinile și să puneți o idee (orice idee) în practică. Trebuie să fie ideea ta și trebuie să crezi în ea.

Dacă nu funcționează (și se va întâmpla mult) treci la următorul. Fotografiile de geniu sunt doar geniale în retrospectivă.

Fii atent la ceea ce te-ai hotarat sa faci si fa-o super bine. Semnătura ta de e-mail are numărul tău de telefon? Informațiile din bugetul dvs. sunt ordonate și organizate? Este site-ul tău frumos și funcțional? Răspundeți rapid la solicitările de oferte?

A crede că este posibil să începi să lucrezi cu adevărat numai atunci când ai condițiile materiale ideale este și o altă greșeală pe care o întâlnesc artiștii din toate zonele. Nu mansarda cu tavan înalt din New York și camera de ultimă generație vă vor face pozele să arate bine. Artiștii, fie că lucrează cu fotografie, desen sau muzică, au nevoie doar de un singur lucru pentru a obține o slujbă bună: practică. Opriți computerul și rețelele sociale și mergeți la antrenament.

iti place cartea? deci luați în considerare să faceți o contribuție cu orice sumă este la îndemâna dvs. :-)

sau poți continua să citești gratuit! —>

De ce nu am fotografiat tapioquinha?

Sunt în Betleem. azi dimineata, dupa ce am mers la banca, vad o doamna care vinde tapioca. hmm, imi place! Vreau una. eia a spus: „stai acolo la umbră, fată, ești singură!” M-am așezat la umbră și am privit micuța tapioca luând contur.

Acolo s-a dus ea. se pune aluatul de tapioca in tigaie, in linguri mici. cu aceeași lingură se întinde totul pentru a forma panquequinha. asteapta putin, scuturam tigaia si, intr-o saritura, tapioca se intoarsese deja pe cealalta parte, mai asteptam putin, facem loc intr-un prosop si asezam tapioca intinsa deasupra, ia o oala cu unt si , cu

un cutit , unge treptat tapioca, mai intai pe marginile cercului, apoi in centru, se aseaza cutitul pe o parte, inchide oala cu unt si ia oala cu branza, „branza este foarte moale, e fierbinte. !” cu o lingura, se ia putina branza si se intinde pe tapioca, se pune putin aici, inca un pic acolo, se intinde, se intinde, se intinde, se pune tapioca, unsa cu unt si branza, la prajit. din nou tigaie, se încălzește puțin și, cu lingura , se rulează, se rulează (aici în Pará se mănâncă tapioca rulată, spre deosebire de alte locuri din țară unde se face o pastăLzinho.) tapioca rulată corespunzător, se întoarce la prosopul de vase, „Este timpul să-l mănânci acum?” hopa, sigur, deschide un borcan, ia un servetel, pliaza-l in jumatate, ridica tapioca, pune-l deasupra, se pare ca pui un scutec pe un copil, asa de delicat, repeta cu alt servetel, de data asta facand un pachet mic.

3 reali pentru o tapioquinha delicioasă făcută de o doamnă cu o atingere ușoară și multă afecțiune.

Am postat textul de mai sus pe o rețea de socializare. În scurt timp, oamenii au început să comenteze: „unde e poza?”, „vrem poze!”, „ar fi trebuit să faci o poză!”, „de ce nu ai făcut o poză?”

Cred că mulți oameni se așteaptă să am mereu o cameră în mână doar pentru că sunt fotograf. Știu că nu pare o așteptare nefondată, dar sincer să fiu văd mult mai multe motive pentru a nu fotografia decât pentru a fotografia. Situația cu tapioca exemplifica bine unele dintre ele:

1. Nu suntem neutri cu o cameră în mână

Nu există nicio modalitate de a îndrepta camera către cineva și de a crede că aceasta este o atitudine neutră. Dacă aș face asta în această situație, producătorul de tapiocă ar înțelege, la momentul respectiv. Nu știu ce avea să se întâmple. Poate ar fi zadarnică și fericită. Poate că s-ar simți invadată, poate că s-ar simți rușinată. Poate ar repara coloana. Există mai multe posibilități, dar toate presupun un singur lucru: ea ar deveni cu siguranță conștientă de corpul și mișcările ei, schimbând complet cursul acelui moment.

Schimbarea momentului de rulment rupe adesea ceva care era legal. Acel moment sublim al unei doamne care face tapioca nu merita să fie răsfățat din cauza unei fotografii.

Sunt puțin radical în acest punct: nu numai că cred că nu suntem neutri cu o cameră în mână, dar cred că fotografiarea altor oameni este un act violent în sine. Cuvintele pe care le folosim pentru actul de a fotografia arată foarte bine ceea ce facem. Fa o fotografie. Faceți o fotografie. Nu numai că camerele profesionale sunt uriașe și asemănătoare armelor, oamenii încă mai folosesc această armă pentru a captura oameni! Responsabilitatea este uriașă. Noi suntem cei care decidem unghiul, momentul, cum și când să apăsăm butonul. Persoana fotografiată este la cheremul generozității noastre (sau a lipsei acesteia.)

Dacă singurul nostru obiectiv cu un portret este să facem o poză drăguță, poate că e mai bine să nu facem nimic. O poză frumoasă nu este un motiv suficient de bun pentru a comite o asemenea violență. Consider că portretele pot fi instrumente frumoase pentru a face ceva pentru oamenii fotografiați și încerc să-mi concentrez eforturile doar asupra acestor posibilități.

2. Fotografia nu este cel mai bun mediu

Mi se pare o prostie zicala ca „o imagine valoreaza cat o mie de cuvinte”. Nu intotdeauna! În cazul tapioqueirei, nicio fotografie sau serie de fotografii pe care le-am făcut nu ar transmite povestea așa cum a făcut-o textul. Fotografia este un instrument și nimic nu este mai bun decât oricare altul. Uneori, ceea ce îndeplinește obiectivul este un text, un videoclip, o voce, un amestec din toate.

Ceea ce mă deranjează cel mai mult la cei care folosesc fotografia ca artă este această convingere că fotografia poate transmite un mesaj mai repede sau poate afecta observatorul într-un mod mai real. Uneori nu.

Cu ceva timp în urmă am vizitat o expoziție de fotografie care avea imagini cu indigeni. Una dintre fotografii arăta o femeie cu vopsea de față, inele și alte accesorii în urechi și buze. Am urmărit expoziția în sine: mai multe femei au trecut pe lângă această fotografie și au comentat ceva de genul „uite ce amuzant este pictura pe față!”, „ce exotică este fata aia!”, „băieți, de când are curajul să-l pună, trebuie să doară!”

Nu se face o fotografie pentru ca oamenii non-indigeni să creadă că oamenii indigeni sunt ciudați sau exotici. Fotografia asta doar întărea asta.

Cine știe, dacă această fotografie nu ar fi singură, ar putea genera o reflecție dincolo de stereotip. Cine știe, explicând prin alte mijloace, neindigenii de la acea expoziție și-ar da seama că a-ți face un tatuaj, a-ți face implanturi mamare, a te machia sau a te bărbieri lunar cu ceară sunt, de asemenea, atitudini destul de amuzante, exotice și dureroase. Poate că ar avea mai mult respect pentru persoana înfățișată ca cineva care, la fel ca ei, ia decizii în funcție de ceea ce așteaptă tribul lor.

3. Fotografia ne oferă experiențe

Dacă aș fi scos o cameră pentru a fotografia istoria tapiocăi, în câteva secunde aș fi încetat să mai observ fiecare dintre mișcările doamnei și aș fi început să-mi fac griji pentru focalizarea și compoziția fotografiei. Aș înceta să mai fiu acolo.

Spre deosebire de ilustrație sau poezie, fotografia face parte din viața de zi cu zi pentru mulți oameni. Susan Sontag, în cartea ei „Despre fotografie”, a spus că „toată lumea folosește fotografia pentru distracție, aproape la fel de mult ca sexul”. Asta a fost în anii 70. Astăzi sunt sigur că fotografiem mult, dar mult mai mult decât facem sex!

Ni se pare normal ca, având puterea de cumpărare de a face acest lucru, ne petrecem atât de mult din viața noastră privind lumea și societatea prin dreptunghiuri Luminoase.

Trăind în Rio de Janeiro, am început să observ că călătoria fără a face poze pare de neimaginat. Mă plimb pe malul mării din Copacabana și Li are un tip care își face o poză cu porumbul lui pe jumătate mâncat cu apusul în fundal, este un grup de prieteni care își fac selfie-uri pe plajă, sunt părinți care fotografiază fiecare pas al unui copil. În timpul propriilor călătorii și tururi, m-am săturat să văd ghizi în cea mai mare emoție spunând povești și povești, și toată lumea doar acordând atenție camerelor lor.

Călătoriile ne îmbunătățesc atitudinea de a păstra înregistrările, dar zilnic facem același lucru. Întotdeauna există cineva care insistă să oprească totul pentru o fotografie în timpul unei adunări de familie sau să înregistreze cina care tocmai a sosit la restaurant. Întotdeauna există cineva care să oprească orice se întâmplă cu expresia „hai să facem o poză?”

Și mă întreb: de ce facem asta?

De multe ori, să recunoaștem, este pentru a-i impresiona pe alții. Într-o societate care are definiții foarte clare ale succesului, este perfect să facem publicitate călătoriei pe care tocmai am făcut-o sau restaurantului la care ne place să mergem pe internet. Partea cea mai proastă este că fotografiile sunt adesea doar vârful aisbergului: de câte ori acționăm pentru alții și facem poze pentru a dovedi acest lucru? Da, mulți oameni fotografiază nunta pentru a înregistra petrecerea foarte scumpă pe care au avut-o, dar în acest caz petrecerea a fost deja făcută pentru a se potrivi unei cereri în sine. Dacă ne gândim că „dacă nimeni nu află de asta, parcă nu s-ar fi întâmplat”, este timpul să ne regândim această luptă care a început pierdută: ceilalți vor părea mereu mai aproape de acel succes.

Dar acest lucru nu este întotdeauna cazul. Majoritatea oamenilor pe care îi cunosc cărora le place fotografia spun, în unanimitate, că fotografia servește la amintirea unui moment bun. Dar chiar avem nevoie de asta?

Trebuie să ne întoarcem de la Paris cu o mie de fotografii, să ne amintim de Paris mai târziu, dacă atunci când eram efectiv la Paris am pierdut o mie de clipe trăind Parisul printr-un dreptunghi Luminos? Dacă, în schimb, am trăi Parisul cu toate simțurile?

Trebuie să petrecem întreaga copilărie a copiilor noștri fotografiend non-stop? Mulți oameni îmi spun că au deja mii de poze cu copilul lor de o lună. Sunt mii de momente în care văd copilul printr-un ecran, în loc să experimentăm creșterea copilului cu toate simțurile noastre.

Facem asta pentru că ne este frică. Călătoria la Paris se încheie în câteva zile și bebelușii cresc foarte repede. Ne este frică de pasager, pentru că trece. Da, momentul va trece: dar acesta este cel mai bun motiv pentru a trage mai puțin și a te bucura mai mult.

În viitor, este foarte posibil să ne amintim lucruri bune din trecut. Dacă aceste momente au fost atât de bune, este foarte probabil să nu avem nevoie de poze pentru a le aminti. Dar memoria noastră nu este infailibilă și cu siguranță vor rămâne câteva momente în trecut. Dar care este problema? De ce trebuie să ne amintim? De ce nu putem trăi momentul în momentul și să-l renunțăm mai târziu?

Putem folosi fotografia pentru a ne câștiga banii. Putem folosi fotografia ca un instrument al propriului nostru ego: demonstrând altora că avem succes sau amintindu-ne de vremurile noastre bune. Dar o putem și lăsa deoparte și, cu asta, să ne oprim să privim înăuntru și în exterior. Privirea în interior ne ajută să ne înțelegem de ce și de unde vin. Privirea în afară ne ajută să înțelegem lumea pe care o împărtășim cu alte animale (inclusiv cele mai greu de înțeles: cele din propria noastră specie) și modul în care motivele noastre afectează ceea ce este în jurul nostru. Știi, după ce ne uităm la toate acestea, putem folosi fotografia ca instrument de schimbare, ajutor și sărbătoare.

Și tocmai din aceste motive nu am fotografiat tapioquinha.

Iti place cartea? ne poți mulțumi contribuind cu orice sumă considerați că merită citită, vom fi mulțumiți de orice contribuție :-)

click aici pentru a dona

dar mai sunt cateva lucruri...

imagini ale cărții și setările acesteia

Majoritatea cărților de fotografie de bază arată setările utilizate în fotografii în mod vizibil. După cum puteți vedea, nu a fost cazul aici. Am pus doar setările relevante pentru acea lecție.

Doar că cred că această informație este proastă și inutilă! Ultimul lucru care mă interesează în modul în care a fost făcută o fotografie este ISO folosit. Istoria acelei fotografii, motivația cine a fotografiat să facă clic și cine este persoana portretizată sunt mult mai interesante.

Dar știu că curiozitatea noastră este uneori mare! Deci, puteți găsi setările exacte din fotografiile Cărții de mai jos:

n.	pg.	ISO, dist. focala, diafragma, timpul de expunere
1	30alineISO 800.148mm,f/2.8.1/500.	
2	31Tei, PeruISO 800,10 mm, f/3,5,1/20.	
3	31manaus/AMISO 200.10mm (ochi de pește), f/6.3.1/60.	
4	32moonshot / 50mmISO 500.22mm,f/4.5.1/250.	
5	32moonshot / 300mmISO 800, 300mm,f/5.6.1/250.	
6	34 căsătorieISO 1600,10 mm, f/10,1/50.	
7	39rio de janeiro/RJISO 100.10mm,f/10.1/80 (singura diferență dintre cele două fotografii este filtrul.)	
8	40keukenhof, Olanda ISO 100,15 mm, f/25,1,6”.	

9 41rio de janeiro/RJISO 100, llmm,f/10.1/160 (singura diferență dintre cele două fotografii este filtrul.)
10 48paquetá/RJISO 100,14 mm, f/5,1/1250 (fotografie bine expusa.)
11 50silISO 100,35 mm, f/1,4,1/100.
12 50fernandaISO 100.10mm,f/3.5.1/50.
13 50paraty/RJISO 100, 50mm,f/1.8.1/250.
14 55ivoneISO 200, 35mm,f/1.4.1/500.
15 56 rio de janeiro/RJISO 100,22 mm, f/20,1/400.
16 57curitiba/PRISO 500,22 mm, f/4,5,1/250 (fotografie statică) ISO 100,22 mm, f/29,1” (fotografie în mișcare)
17 59rio de janeiro/RJISO 5000.22mm,f/4.5.1/400.
18 65joão peso/PBISO 100,22mm,f/25,1/50.
19 67jericoacoara/CEISO 200,24mm,f/6.4,1/1000.

20 68Los roques,venezuelaISO 100,22mm,f/16,1/250.
21 70 și ISO 100.150 mm, f/2.8,1/320.
22 71machu picchu, peruISO 125,10mm,f/8,1/200.
23 77samantaISO 100,10mm,f/13,1/160.
24 84lisieISO 100,70mm,f/5,1/160.
25 85ad rillyISO 125,125mm,f/3.5,1/200.
26 86andyISO 100,155mm,f/2.8,1/320.
27 88rio de janeiro/RJISO 3200,200mm,f/2.8,1/15.
28 89veneza, italiaISO 200,10mm,f/10,30".
29 90 Veneția, ItaliaISO 800, 35 mm, f/22, 30”.
30 90 Veneția, ItaliaISO 100,10 mm, f/22, 30”.
31 92naarden, OlandaISO 100,24 mm, f/5,6,1/30.
32 93alter de la podea/PAISO 500.10mm,f/3.5.1/2500.
33 94rio de janeiro/RJISO 100, 35mm, f/3.5.1/500.
34 98Alter do Chão/PAISO 100,10 mm, f/16,2,5".
35 100oslo, norvegiaISO 800,10 mm, f/3,5,1/1250.
36 101heilbronn.germanyISO 250.70mm,f/2.8.1/160.
37 102keukenhof, OlandaISO 100,73 mm, f/3,5,1/1000.
38 102svartifoss, isLandiaISO 100,22 mm, f/29,2,5”.
39 103giovanniISO 200.148mm,f/3.2.1/125.
40 104naarden, OlandaISO 100,70 mm, f/2,8,1/160.
41 105tromso, norvegiaISO 100,10 mm, f/6,3,25".
42 105Acvariul din Londra, AngliaISO 800.150mm,f/2.8.1/60.
43 102LisieISO 100.140mm,f/2.8.1/125.
44 107mah ISO 100, llmm, f/3.5.1/1250.
45 107naarden, Olanda ISO 100,22 mm, f/4,5,6".
46 108inhotim/MGISO 100.10mm,f/2.8.1/5000.
47 109salvador/BAISO 100.50mm,f/4.5.1/320.
48 110plajă cu nisip negru, IslandaISO 100,10mm,f/22,l/4.
49 111tromso, norvegiaISO 100.190mm,f/2.8.1/500.
50 111rio de janeiro/RJISO 100,165mm,f/ll, 1/160.
51 112kvaloya, norvegiaISO 100,10 mm, f/4,5,1/30.
52 113mariISO 100.50mm,f/1.8.1/30.
53 113rio de janeiro/RJISO 100.10mm,f/4.5.1/200.
54 114carolISO 100.70mm,f/2.8.1/640.
55 114xingó muzeul de arheologie/ALISO 800.10mm,f/4.5.1/60.
56 115shirlleyISO 100,70 mm, f/2,8,1/640.

57 115educafro statement/RJISO 100.10mm,f/4.5.1/125.
58 116oberhofen am thunersee, ElvețiaISO 100.22mm,f/6.3.1/1000.

59 116guaratiba bar/RJISO 800.22mm,f/4.5.1/160.
60 117canion do xingó/ALISO 800.10mm,f/3.5.1/60.
61 118monica ISO 100, 50mm, f/1.8.1/320.
62 118seLjaLandsfoss, IslandaISO 100.10mm,f/22.0.6”.
63 119¡Lha do meL/PRISO 100, 50mm,f/1.8.1/2500.
64 119saLvador/BAISO 100.10mm,f/3.5.1/40.
65 120oslo, noruegaISO 100,10 mm, f/10,6”.
66 121niteroi/RJISO 100.10mm, f/4.1/1600.
67 121¡Lha do meL/PRISO 100, 50mm,f/2.2.1/2000.
68 122LuarISO 200, 35mm,f/1.4,1/60.
69 123¡Lha grande/RJISO 100.10mm,f/7.1.1/320.
70 124oberhofen am thunersee, cu ISO 100,10 mm, f/8,1/60.
71 125rio de janeiro/RJISO 1600,10mm,f/3.5,1/30.
72 127rio de janeiro/RJISO 400.70mm,f/2.8.1/250.
73 127 pădurea neagră, GermaniaISO 100.200 mm, f/32.2.5”.
74 128micheleISO 100.70mm, f/2.8.1/1000.
75 128cristianeISO 100, 50mm,f/1.8.1/640.
76 129rio de janeiro/RJISO 3200,200mm,f/2.8.1/30.
77 130insulă mare/RJISO 800,10 mm, f/4,5.
78 131angelica si LeandroISO 100, 35mm,f/1.4.1/1000.
79 132josi și andréISO 200.70mm,f/2.8.1/160.
80 133casio e julianISO 100.52mm,f/2.8.1/100.
81 134tathianaISO 200.35mm,f/2.1/250.
81a 135alcinda e manoelISO 100.50mm,f/1.8.1/400.
82 136rita e pedroISO 100,35mm,f/1.4,1/250.
83 137josiISO 800,35mm,f/1.4,1/640.
84 138micheleISO 100,110mm,f/5,1/1000.
85 139paulaISO 200, 50mm,f/1.4,1/500.
86 140ceciliaISO 200, 35mm,f/1.4,1/60.
87 141Vivien e LorraineISO 200, 35mm,f/1.4,1/180.
88 142andreaISO 100, 35mm,f/1.4,1/320.
89 144LarissaISO 250, 50mm,f/1.8,1/60.
90 145julianaISO 200, 35mm,f/1.4,1/125.
91 147priscilaISO 100,70mm,f/2.8,1/60.
92 148fionaISO 800,70mm,f/4,1/1600.

93 149barbaraISO 3200, 56mm,f/2.8,1/80.
94 149LeticiaISO 100, 35mm,f/1.4,1/800.
95 150LiLyanISO 500, 35mm,f/1.4,1/250.
96 151fabiolaISO 100, 35mm,f/1.4,1/200.
97 152taysaISO 100, 50mm,f/7.1,1/100.
98 153maira e bryceISO 100,10mm,f/2.8,1/25.
99 153rio de janeiro/RJISO 800,10mm,f/3.5,1/15.
100 154fabiolaISO 160, 35mm,f/1.4,1/2500.
101 155fabiolaISO 100, 35mm,f/1.4,1/125.
102 155jubaISO 200, 35mm,f/1.4,1/320.
103 156erikaISO 100, 35mm,f/1.4,1/8000.
104 157obviaISO 100.200mm,f/2.8,1/250.
105 158raphaeLISO 800, 56mm,f/2.8,1/100.
106 159LucasISO 100.145mm,f/5.5.1/320.
107 159bellaISO 320.70mm,f/2.8.1/160.
108 160lauraISO 100, 50mm,f/1.8.1/125.
109 161havana, cubaISO 100, 35mm,f/ll, 1/160.
110 162insulă mare/RJISO 1250.22mm,f/4.5.1/30.
111 163naarden, Olanda ISO 125.200 mm, f/3.5.1/800.
112 164 cercuri murene, curcanISO 160,18 mm, f/10,1/50.

113 165congonhas/MGISO 100.10mm,f/2.8.1/800.
114 167paris, franceISO 800.70mm,f/5.1/400.
115 167rio de janeiro/RJISO 100,8 mm (ochi de pește), f/22,1”.
116 169oberhofen am thunersee, ElvețiaISO 100,22 mm, f/29,4”.
117 170paris, franceISO 100.16mm,f/6.3.1/125.
118 170Londra, AngliaISO 100,10 mm, f/22,15”.
119 171skogafoss, islandaISO 100,21 mm, f/29,0,3”.
120 172veranopobs/RSISO 100.22mm,f/29.1.6”.
121 173skogafoss, Islanda ISO 100,10 mm, f/22,0,4”.
122 174veranopobs/RSISO 100.21mm,f/29.1.6”.
123 175foz do iguaçu/PRISO 100.10mm,f/10.1/125.
124 176 pădure neagră, germaniaISO 100,10 mm, f/22,10”.
125 177naarden, Olanda ISO 100,10 mm, f/8,30”.
126 180 plajă cu nisip negru, IslandaISO 100.200 mm, f/32.0.4”.
127 181rio de janeiro/RJISO 100.14mm,f/4.5.1/160.
128 182(floare la apus)ISO 100.120mm,f/5.6.1/1600.
129 183(floare cu unghi mic)ISO 100,10 mm, f/7,1,1/125.

130 183(floare cu fundal albastru)ISO 100.50mm,f/1.8.1/200.
131 183(floare iluminată din spate)ISO 100,50 mm, f/1,8,1/1600.
132 184(alimentare)ISO 400.50mm,f/1.8.1/800.
133 185(produs de leticia massula)ISO 100.35mm,f/1.4.1/100.
134 185 (ou singur) ISO 100,35 mm, f/1,4,1/320.
135 185(produs de adriana pita)ISO 100.35mm,f/1.4.1/30.
136 186(lună)ISO 800.200mm,f/2.8.1/50.
137 188(interiores)ISO 640,35mm,f/1.4,1/320.
138 189 ISO 1000,10mm,f/3.5,1/60.
139 189 ISO 200,10mm,f/ll,2".
140 203(luz rembrandt)ISO 100, 35mm,f/7.1,1/10.
141 204silISO 100,35mm,f/1.4,1/500.
141a 204aleISO 100,22mm,f/4.5,1/200.
142 205mariISO 6400,10mm,f/3.5,1/40.
143 207julianaISO 100,27mm,f/10,1/80.
144 216giuliaISO 800,10mm,f/10,1/15.
145 216giuliaISO 2500,10mm,f/3.5,1/20.
146 216giuliaISO 800,10mm,f/10,1/40.
147 217sônia și oliverISO 500.10mm,f/8,l/6. (Singura diferență dintre cele două fotografii este filtrul.)
148 218patriciaISO 100.70mm,f/2.8.1/250.
149 219fernandaISO 100.50mm,f/1.8.1/200.
150 220samantaISO 100.70mm,f/2.8.1/1600.
151 236manaus/AMISO 500.10mm,f/3.5.1/2500.
152 237belo Horizonte/MGISO 100.10mm,f/5.6.1/200.
153 238manaus/AMISO 100.50mm,f/1.8.1/400.
154 240Vila Velha/ESISO 1000.14mm,f/4.5.1/100.
155 241havana, cubaISO 100.35mm,f/6.3.1/200.
156 244aracaju/SEISO 100,f/5.6,1/400,1/100 si 1/25 (HDR)
157 245los roques, venezuelaISO 100.20mm,f/4.5.1/3200.
158 247inhotimISO 100.50mm,f/1.8.1/3200.
159 249fabiolaISO 160.10mm, f/3.5.1/20.
160 250alter de la podea/PAISO 500,200mm,f/2.8.1/1600.
161 251serra da capivara/PIISO 200.10mm,f/10.1/250.
162 252 João Pessoa/PBISO 500,10 mm, f/4,1/15.
163 253port vechi/ROISO 100.17mm,f/4.1/250.

164 254(scaune)ISO 500.10mm,f/5.1/25.
165 255insulă mare/RJISO 100.22mm,f/4.5.1/800.
166 257ClaudiaISO 100.35mm,f/1.4.1/250.

anexe

1. Factorul de tăiere

Factorul de tăiere a expresiei are de-a face cu diferența dintre senzorul cadru complet și senzorul APS-C.

Indiferent de aparatul foto cu care fotografiați, obiectivul va reproduce întotdeauna lumea în același mod. Adică, va trimite senzorului o imagine circulară reflectată în lentile.

Diferența este că un senzor de cadru complet va capta o bună parte din această imagine, în timp ce un senzor APS-C va captura o, ghici ce, piesă mai mică!

Mai jos este un exemplu lustruit. Să luăm în considerare două camere imaginare care sunt complet aceleași, doar având dimensiuni diferite ale senzorilor. Să presupunem că ambele camere înregistrează imagini de 21 de megapixeli (5616 x 3744) și folosesc un obiectiv de 50 mm.

301

După cum puteți vedea, dimensiunea senzorului nu interferează deloc în caracteristicile imaginii. Ea arată la fel. Cu aceeași dimensiune (rezoluție), cu aceeași adâncime de câmp și cu aceleași distorsiuni ca și obiectivul. Singura diferență este că senzorul mai mic taie marginile care ar apărea pe senzorul de cadru complet.

Când tăiem o bucată din imagine putem presupune că atunci când folosiți un senzor mai mic, distanța focală a obiectivelor este mai mare.

Se bazează pe această presupusă schimbare a distanței focale pe care obișnuiam să ajungem la un factor de decupare. A doua cameră din exemplu, cu un senzor de 22 x 15 mm, va face ca un obiectiv de 31 mm să facă o fotografie care arată același lucru pe care l-ar arăta un de 50 mm într-un cadru complet. Împărțind 50 mm la 31 mm ajungem la o valoare aproximativă de 1,6. Acesta este factorul de tăiere pentru acest senzor.

Folosim acest număr pentru a face calculul opus atunci când vine timpul să alegem un obiectiv pentru camera noastră APS-C. Un obiectiv de 50 mm, atunci când este utilizat pe o cameră cu un factor de decupare de 1,6, va afișa echivalentul unui obiectiv de 80 mm (50 x 1,6).

Bine de reținut: toate caracteristicile unui obiectiv rămân chiar și cu factorul de decupare, așa că este inexact să spunem că un obiectiv de 50 mm se transformă magic într-un obiectiv de 80 mm atunci când este folosit pe o cameră APS-C. Da, Lentila va tăia marginile și va arăta echivalentul unui 80mm, dar tot se va comporta ca un 50mm, cu aceleași aberații, distorsiuni și adâncime de câmp!

2. Mai multe despre fotometrie

Când spun că fotometrul crede că fotografia este prea întunecată sau prea deschisă, nu sunt precis: fotometrul nu gândește nimic! Lucrează matematic.

Arătarea, punerea la zero a fotometrului și clicul este doar primul pas pentru a învăța cum să faci o fotografie bine expusă. De fapt, exact asta face camera, singură, în modurile automate. Pentru a avea mai mult control asupra expunerii, trebuie să înțelegeți mai bine modul în care luminometrul analizează scena.

Primul lucru pentru a înțelege bine fotometrul este să înțelegeți că nu vede culoarea: vede doar Luminozitate.

Parcă, pentru fotometru, lumea ar fi alb-negru!

În plus, lucrează cu lumină reflectată. Adică: el nu măsoară, de fapt, Lumina existentă. De fapt, măsoară Lumina care lovește subiectul tău și se întoarce la obiectiv.

Când măsoară lumina de la subiect, fotometrul compară luminozitatea găsită cu un standard de luminozitate pe care îl consideră corect. Acest model este cunoscut ca gri mediu sau gri 18%. Amintiți-vă: nu vorbim de culoarea gri, ci de Luminozitate gri.

Dacă, atunci când vă îndreptați spre subiect, fotometrul înregistrează un gri care este mai închis sau mai deschis decât griul mediu, vă va spune că fotografia este mai întunecată sau mai deschisă decât ar trebui.

După cum vă puteți imagina, nu totul în lume este gri mediu. Dacă îndreptați camera către un perete

negru, de exemplu, fotometrul va da o măsurătoare greșită: va face fotografia să pară prea întunecată atunci când, în realitate, subiectul este de fapt mai închis decât griul mediu.

Pentru a putea vorbi mai bine cu fotometrul, atunci, va trebui să-i arătăm ceva ce este gri mediu și apoi să resetam fotometrul.

În lumea reală există unele lucruri care sunt aproape de gri mediu: palma mâinii noastre, iarba și cerul senin (fără nori) sunt unele dintre ele. Amintiți-vă: nu vorbim despre culoare, ci despre Luminozitate.

De asemenea, puteți utiliza carton de culoare gri mediu, care este ușor de găsit la orice magazin de bijuterii foto.

3. Tipuri de monitor

Un monitor de calitate este foarte important pentru calitatea fotografiilor noastre. Pe computerul nostru procesăm fotografiile și le finalizăm pentru a le trimite în portofoliu, pentru tipărire sau pentru

rețeaua de socializare. Este echivalentul camerei întunecate în care filmul a fost dezvoltat și mărit.

Chiar și cei care de obicei nu își manipulează fotografiile sau nu folosesc aplicații mai profesionale (cum ar fi Lightroom), trebuie să se uite la fotografiile de pe ecranul computerului și să vadă dacă sunt ok să le transmită mai departe. La final, trebuie să salvezi măcar fișierele la dimensiunea potrivită pentru printare sau chiar să pui un filigran pe fotografia care merge pe rețeaua de socializare. Adică: monitorul tău trebuie să arate realitatea.

tipuri de monitor

CRT: Vă amintiți acele ecrane de grăsime pe care le folosim acum câțiva ani și le numeam „tub”? Sunt de tip CRT și aproape că nu le mai găsim prin preajmă.

LCD: este tipul slab pe care îl folosim cel mai mult astăzi.

LED: este, de asemenea, slab, dar este incredibil de eficient din punct de vedere energetic și va fi în curând majoritar.

Monitoarele CRT sunt deja retrase, iar astăzi ne rămâne cu alegerea între tipurile LCD și LED.

tipuri de panouri

Tehnologia utilizată în panoul monitorului este cea care va determina o mare parte din calitatea reproducerii imaginii pe acesta. Avem două tipuri principale*:

TN: este cel mai ieftin și cel mai folosit astăzi în toate tipurile de țesături. Este o tehnologie care permite timpi rapidi de reciclare și este bună pentru a viziona filme sau a juca jocuri. Dar reprezentarea culorii sale nu este grozavă, așa că nu este foarte bună pentru editarea fotografiilor. Este ceea ce este prezent în majoritatea notebook-urilor (cu excepția celor de la Apple cu display retina).

IPS (și echivalente): acesta este tipul ideal de monitor pentru editarea fotografiilor, deoarece are o reproducere bună a culorilor și reușește să mențină calitatea chiar și la unghiuri de vizualizare diferite (adică dacă te uiți puțin din lateral, poți vedea același pe monitor, asigurând mai multă acuratețe a imaginii.) Mac-urile de ultimă generație, precum și alte produse de afișare Apple Retina, folosesc acest tip de panou.

Este Ouai cel mai bun monitor pentru editarea fotografiilor?

Când căutați monitoare, uitați-vă în specificațiile modelului pentru a vedea dacă este un monitor cu panou IPS sau o tehnologie similară. Căutați, de asemenea, recenzii de la persoanele care folosesc monitorul pentru editarea imaginilor pentru a afla mai multe despre fidelitatea culorilor. Monitoarele de calitate costă mii de reale, dar poți găsi opțiuni rentabile dacă faci cercetări.

Ideal este să eviți monitoarele și laptopurile ieftine, care au o reproducere a culorilor infidelă și nu știi niciodată dacă te uiți la el din unghiul potrivit. Fără această precizie este greu de știut dacă fotografia este ok sau dacă monitorul este cel care te înșală!

Și în sfârșit, dar foarte important: după ce ai cumpărat un monitor bun, este bine să-l ai calibrat pentru a vedea exact ce ar trebui să arate! Puteți folosi propriile aplicații pentru aceasta (vin deja cu sistemul de operare sau cu monitorul), sau puteți folosi accesorii special în acest scop.

* Există și alte opțiuni de panou în afară de acestea, dar TN și IPS sunt cele mai comune în zilele noastre.

Planul de focalizare 4.0 și problemele focalizării și recompunerii

Imaginați-vă că vreau să fotografiez o persoană cu tot corpul. Dacă am camera complet paralelă cu modelul meu, îi voi focaliza capul, burta și picioarele.

Totuși, dacă măsor distanța dintre camera mea și capul tău, burta și picioarele tale, nu obțin aceeași distanță.

Acest lucru se întâmplă deoarece camerele noastre nu au puncte de focalizare la o anumită distanță, ci într-un anumit plan focal (și, da, acesta are o distanță de punctul central al obiectivului.)

De aceea, dacă, în aceeași situație, mă aplec și fac o poză folosind un unghi diferit, planul meu focal se va schimba și focalizarea va fi mai limitată.

Adâncimea câmpului există în funcție de acest plan focal, nu în funcție de distanța dintre obiectiv și elementele din scenă. De aceea este întotdeauna important să ne amintim acest plan atunci când fotografiam: unghiul folosit poate plasa mai multe sau mai puține elemente în zona de focalizare, în funcție de obiectivul tău.

Acesta este și motivul pentru care folosirea metodei de focalizare și recompunere în unele situații poate aduce probleme de claritate: prin schimbarea unghiului lentilei schimbați locația planului focal și atunci este foarte posibil ca focalizarea frontală sau focalizarea în spate să aibă loc.

5. Despre utilizarea butonului declanșator ca blocare a focalizării

Practic, toate butoanele camerelor DSLR pot fi modificate așa cum au fost atribuite. Aici spun mereu că pentru a bloca focalizarea trebuie să faceți clic pe butonul declanșator la jumătate, deoarece acesta este implicit din fabrică, dar puteți folosi un alt buton pentru această funcție. Citiți manualul camerei dvs. pentru a afla ce modificări puteți face la alocarea butoanelor camerei dvs.

6. Semnalizarea focalizării dobândite în focalizarea manuală

De fapt, chiar și în focalizarea manuală, acest indicator de focalizare poate apărea. Pentru a auzi bip-ul și/sau a vedea punctul luminos când utilizați focalizarea manuală, trebuie să apăsați butonul declanșator până la jumătate în timp ce rotiți inelul de focalizare. Punctele selectate se vor comporta exact ca și cum ar fi în modul automat. Acest lucru se întâmplă deoarece, pentru cameră, nu contează cum atingeți această focalizare (dacă obiectivul o face singur sau dacă tu ești cel care întoarce inelul.) Adică: cu butonul de blocare a focalizării apăsat, camera foto întotdeauna vă va anunța dacă ceea ce se află în spatele punctului de focalizare selectat este focalizat corect, indiferent dacă utilizați modul manual sau automat al obiectivului.

Despre autori

(O

Claudia Regina a început să facă poze și i-a fost greu. Erau calcule, nume și numere. Eia este din zona științelor umane și nu a înțeles bulhufas. A decis să creeze blogul Sfaturi de fotografie pentru a explica tot ceea ce învăța într-un mod mai simplu. A încercat întotdeauna să folosească fotografia pentru a vorbi și a se transforma. În timpul liber, îi place să mănânce supă și să ardă sutiene.

Sil Takazaki a intrat fericit în acest proiect în viață, pentru că iubește fotografia, mâzgălește mereu și respectă foarte mult munca delicioasă și coerentă a Claudiei. Profesia ei este predarea și îi place să râdă de propriile ei desene - ca niște pisoi cu ochii încrucișați, cu un ochi mai mare decât celălalt.

În timpul liber, rătăcește.

Aviz juridic

Sfaturi de fotografie Rio de Janeiro, prima ediție 2015 (revizuire vl.2 8/6/15)

ISBN 978-85-919397-0-1

www.dicasdefotografia.com.br